

HAKİKAT'te Bu Ay:

TAKDİM

BAŞYAZI

"Fitne Çıkarmak, Adam Öldürmekten Daha Kötüdür." (Bakara: 191)

"Fitne Uykudadır, Cenâb-ı Allah Onu Uyandıranlara Lânet Etsin." (Camiü's-Sağır)

"Kiyamet Hemen Yakınında Anarşi ve Kargaşa Günleri Vardır." (Camiü's-Sağır)

"Fitne ve Fesadın Çoğaldığı Bir Zamanda İbadet Etmek Bana Hicret Etmek Gibidir."
(Müslim)

"Dünyanın Geniş Vakitlerinde, (Yani Sıhhat ve Servet, Asayiş ve Emniyet Gibi İstirahat Sebepleri Mükemmel Olduğu Bir Zamanda) Cenâb-ı Hakk'a İbadet ve Taat İle Kendini Takdim Et ki, Muzayakalı (Sıkıntılı, Kargaşalı) Bir Zamanda Seni Lütü ile Yâd Buyursun." (Ahmed bin Hanbel)

"Birçok Fitneler Zuhur Edecek, Ediyor da. Kişi O Fitnelerin Tehlikesinden ve Fitnelere Karışanlardan Ne Kadar Uzak Durursa Onun İçin O Kadar Hayırlıdır." (Ömer Öngüt -kuddise sirruh- Hazretleri)

Hâtem-i Veli'den Sonraki Harabiyat Devri
MUHTEREM ÖMER ÖNGÜT -KUDDİSE SIRRUH- HAZRETLERİ'NİN HAZRET-İ
MEHDİ ve İSA ALEYHİSSELÂM DEVRİNE KADAR OLACAK HADİSELER
HAKKINDA ESERLERİNDE ve BAZI SOHBETLERİNDE GEÇEN BEYANLARI
Âhir Zamandayız
Hatem-i Veli'nin Teşrihi Kiyamet'in Yaklaştığının Büyük Bir Delilidir
Hatem-i Veli'nin Gitmesi ile Her Şey Başlayacak
Kiyamete Yakın Anarşi ve Kargaşa Günleri

[Karanlık Gece Kıtaları Gibi Fitnelerle Karşılaşılması](#)
[Arap Memleketleri](#)
[Cinayetlerin Fazlaşması](#)
[Hazret-i Allah İhsanda, Biz İse İsyandayız](#)
[Bu Hitabımız Hakiki Müslümanlaradır](#)
[İrşad ve İkaz](#)
[Tevbe ve İstiğfar](#)
[Hazret-i Mehdi'nin Teshiri ve Vazifesi](#)

/ İsmail Yavuz

Kur'an-ı Kerim Tefsiri

[Kevser Sûre-i Şerif'i \(1\)](#) [Sûre-i Şerif'in Taktimi](#)

Mekke-i mükerreme döneminde Âdiyât Sûre-i şerif'inden sonra nâzil olmuştur. Üç Âyet-i kerime, on kelime ve kırk iki harften müteşekkildir. Kur'an-ı kerim'in en kısa Sûre-i şerif'idir.

Hazret-i Muhammed Aleyhisselâm

[Hicretin Üçüncü Yılı](#) [Uhud Savaşı \(14\)](#)

"Nice peygamberler vardı ki, beraberinde Rabb'e kul olanlardan çok kimse savaştılar ve Allah yolunda başlarına gelenden dolayı gevşemediler, yılmadılar, boyun eğmediler. Allah sabredenleri sever."
(Âl-i imrân: 146)

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Efendi Hazretleri'nin Hayat-ı Saadetlerinden İnciler (33)

["Boş Sözle Cennete Girilmez"](#)

[EVLİYÂ-İ KİRAM -kaddesallahu Esrârehüm- Hazerâtı'nın "Hâtemü'l-Evliyâ" Hakkındaki Beyan ve İfşaatları \(156\)](#)

[Şeyhü'l-Ekber Muhyiddîn İbnü'l-Arâbi -kuddise sırruh- \(4\)](#)

[Allah-u Teâlâ'nın Sevgililerinin İfşaatlarına İzah ve Açıklamalar \(89\)](#)

[Şeyhü'l-Ekber Muhyiddîn İbnü'l-Arâbi -k.s.- \(2\)](#)

"Hakk Teâlâ en büyük imamı vârettiği vakit, evvelkilerin de tâbi olduğu kimse olur."

Tasavvuf'un Aslı Hakikat ve Marifetullah İncileri

DÖRT AKIL DERECESİNİN HÜLÂSASI

Aklın derecelerini ve her derecedeki akıl sahiplerinin durumlarını daha güzel kavrayabilmeniz için bazı misaller:

İSLÂM İLMİHALİ

ORUÇ

Hakk Celle ve Alâ Hazretleri Âyet-i kerîme'sinde: "**Ey iman edenler! Sizden öncekilere farz kılındığı gibi, oruç size de farz kılındı. Tâ ki korunasınız.**" buyuruyor. (Bakara: 183)

ASHÂB-I KİRÂM -Radiyallahu anhüm- HAZERÂTI'NIN HAYATI

HAZRET-İ EBU BEKİR SİDDİK -Radiyallahu Anh- (2)

İmâm-ı Rabbânî -kuddise sırruh- Hazretleri buyururlar ki: "**Siddikiyet mertebesi velilik mertebesinden üstündür. Bu makamın üstünde yalnız nübüvvet vardır. Peygambere vahiy yolu ile gelen ilim, Siddik'a ilham yolu ile gelir.**"

GÜNDEM

"Devlet İttifaktan Doğar, Devletsizlik İse Nifaktan!" / Uğur Kara

Dikkat ederseniz küffar hem İslâm dünyasını hem de bizi 20-30 senedir birbirimize düşürmeye çalışıyor. Yıllardır bunda muvaffak olamamıştı. Ancak kıymetli zatların vefatı ile bu tehlikeler hızla artmaya başladı.

ŞİİR

NEYİ KALDI BU DÜNYANIN? / Şinasi Çapa

**Ya Rabb'i, kerem et, halime acı,
Onulmaz derdimin sende ilâcı,
Sultan'da hayat var, bendeyse acı,
Nefsin varlığını saçasım gelir.**

TARİHTEN SAYFALAR

Dede Korkut'un "Oğuz-nâme"lerdeki Âhir Zamanla İlgili Sözleri Üzerine... (1)

/ Hakan Yılmaz

"Dede Korkut Kitabı"ndan ve yegâne nüshası Berlin Staatsbibliothek'te bulunan "Risâle min Kelimât-ı Oğuz-nâme el-Meşhûr bi-Atalar Sözi" adlı eserden nakledeceğimiz örnekler, Dede Korkut'un keşif ve kerâmet sahibi bir velî olduğu hakkında "Dede Korkud Oğuz-nâmeleri"nin ilk satırlarına yansıyan sözlerin doğruluğunu okuyanlara fazlasıyla hissettirecek niteliktedir

Bismillahirrahmanirrahim

"Allah-u zül-celâl vel-kemâl Hazretleri'ne; O'nun sevdiği ve beğendiği şekilde bitmez-tükenmez hamd-ü senâlar olsun.

Peygamberimiz Efendimiz'e, onun diğer peygamber kardeşlerine, hepsinin Âl ve Ashâb-ı kiram'ına, etbâına, ihsan duygusuyla kıyamete kadar onlara tâbi olup izinden gidenlere; sonsuzların sonsuzuna kadar salât-ü selâmlar olsun."

Muhterem Okuyucularımız;

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şeriflerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Birtakım fitneler olacaktır. O fitnelerde oturan ayakta durandan, ayakta duran yürüyenden, yürüyen koşandan daha hayırlıdır. Kim o fitnelerin başında dikilirse, fitneler onu yıkar. Her kim o fitneler zamanında sığınacak bir yer bulursa, hemen oraya sığınsın." (Müslim: 2886)

Dergimizin kurucusu Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sirruh- Hazretleri hususiyetle Ümmet-i Muhammed'e bu günleri duyurmaya ve bu sıkıntılı günlere hazırlamaya çalışmışlar, Hazret-i Allah'ın duyurduğu birçok hadisatı eserlerinde ve sohbetlerinde haber vermişlerdi:

"Ortalığın vehametine bakıyorum; bu alay alay dinden çıkan gruplara bakıyorum ve belki bizden sonra ortalık karışabilir. Bu ortalığın karışması ile, gönül ister ki bu bulanık suya girilmesin. Bir fırkadan başka hiç kimse Allah için çalışmıyor. Herkes lideri için, önderi için ve mal için çalışıyor. Bunun içindir ki hududu muhafaza edin, sakın be sakın hiçbir zaman hiçbir şekilde bu bulanık suya girmeyin, kimsenin işine karışmayın, dakik ve uyanık bulunun, büyük kan dökülebilir!

Binaenaleyh bu yoldan çıkmış sapıklar için Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz: "Bunlar hayvandan daha aşağıdır!" buyuruyor. Bunların üzerinde durmayalım. Bunlara söz söylemek hayvana söz söylemekten beterdir. Artık hayvana söz söylemek yersiz, söylersen kabahat senin. Hiçbir bölücü ile de uğraşmayın. Hiçbir imansızın, yoldan çıkmışın üzerinde durmayın, bu aklınızda olsun. Ancak müslümanın irşadı için, ikazı için çalışın, lâhî rızâ yolundaki hudud dahilinde çalışın. Ve böylece sizde: "Ben rızâ-i ilâhi için nasıl kazanırım? Nefsimi ileriye sokmadan, kendime bir paye vermeden, kimseyi tahkir etmeden ben bu işi nasıl yapabilirim?" düşüncesi olsun.

Allah-u Teâlâ bu hududun içine aldığı için bulunduğunuz hâle şükredin, Din-i Mübin'e yararlı işler yapın, ebedi saâdete ermek için çalışın.

Bize Hazret-i Allah, Kitabullah, Resulullah gerekir. Yani bunu haber veriyoruz, bu aklınızda olsun." (Kıyamet ve Alâmetleri sh: 239)

"Birçok fitneler zuhur edecek, ediyor da.

Kişi o fitnelerin tehlikesinden ve fitnelere karışanlardan ne kadar uzak durursa onun için o kadar hayırlıdır.

Memlekette herhangi bir karışıklık çıktığında siz uzak durun, o ateşin içine girmeyin. Çok şeyler husule gelecek. O ateş bölücülük ateşidir, harp ateşidir, halkın birbirine düşme ateşidir. Onun için böyle bir şey olduğunda kenarda durun.

Önümüzde çok hadiseler olabilir."

Bu Zât-ı âli Hazret-i Mehdi'nin ve İsâ Aleyhisselâm'ın zuhurunu, zamanını, yerini, vazifesini haber verdiği gibi, bu iki zâtın zuhuruna kadar yaşanacak büyük hadisatları ve afatları da haber vermişlerdi.

Esasında böyle büyük bir Zât-ı âli'nin vefatı bile en büyük bir haberdir. Sonun başlangıcıdır. Kendileri de **"Bizden sonra her şeyi bekleyin!"** buyurmuşlardır.

"Binaenaleyh bizim duâmız hep başkaları için, Ümmet-i Muhammed'in iman ve selâmeti için."

"Yâ Rabb'i! Halilullah Mekke için duâ etti,

Yâ Rabb'i! Resulullah Medine için duâ etti,

Yâ Rabb'i! Fakir bu devlet için duâ ediyor, bu devlete zevâl verme!"

"Allah'ım bu hazırladıkları ateşi birbirine çevir. Ümmet-i Muhammed'i affet, muhafaza et, muzaffer et!"

•

Bu ay içerisinde başlayacak olan mübarek **"Ramazan-ı Şerif"** ayınızı tebrik eder, Cenâb-ı Hakk'tan Ümmet-i Muhammed'e hayırlara vesile olmasını niyaz ederiz.

Bâki esselamü aleyküm ve rahmetullah...

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

"Fitne Çıkarmak, Adam Öldürmekten Daha Kötüdür." (Bakara: 191)

"Fitne Uykudadır, Cenâb-ı Allah Onu Uyandıranlara Lânet Etsin." (Camiü's-Sağir)

"Kıyametin Hemen Yakınında Anarşi ve Kargaşa Günleri Vardır." (Camiü's-Sağir)

"Fitne ve Fesadın Çoğaldığı Bir Zamanda İbadet Etmek Bana Hicret Etmek Gibidir." (Müslim)

"Dünyanın Geniş Vakitlerinde, (Yani Sıhhat ve Servet, Asayiş ve Emniyet Gibi İstirahat Sebepleri Mükemmel Olduğu Bir Zamanda) Cenâb-ı Hakk'a İbadet ve Taat İle Kendini Takdim Et ki, Muzayakalı

(Sıkıntılı, Kargaşalı) Bir Zamanda Seni Lütfu İle Yâd Buyursun."
(Ahmed bin Hanbel)

**"Birçok Fitneler Zuhur Edecek, Ediyor da. Kişi O Fitnelerin Tehlikesinden ve Fitnelere Karışanlardan Ne Kadar Uzak Durursa Onun İçin O Kadar Hayırlıdır."
(Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri)**

**"Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'lerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur: "Birtakım fitneler olacaktır. O fitnelerde oturan ayakta durandan, ayakta duran yürüyenden, yürüyen koşandan daha hayırlıdır. Kim o fitnelerin başında dikilirse, fitneler onu yıkar. Her kim o fitneler zamanında sığınacak bir yer bulursa, hemen oraya sığınsın." (Müslim: 2886) Birçok fitneler zuhur edecek, ediyor da. Kişi o fitnelerin tehlikesinden ve fitnelere karışanlardan ne kadar uzak durursa onun için o kadar hayırlıdır. Memlekette herhangi bir karışıklık çıktığında siz uzak durun, o ateşin içine girmeyin. Çok şeyler husule gelecek. O ateş bölücülük ateşidir, harp ateşidir, halkın birbirine düşme ateşidir. Onun için böyle bir şey olduğunda kenarda durun!"
(Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri)**

Bu mevzu dergimizin 211. sayısında (Nisan 2011) yayınlanmıştır. Ehemmiyetine binaen genişleterek tekrar arz ediyoruz:

Dünyanın huzuru kalmadı. Afatlar, harpler, karışıklıklar, huzursuzluklar gitgide artıyor.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde adeta bugünleri tasvir edercesine şöyle buyurmuşlardı:

"Belâ ve fitneden başka dünyanın hiçbir şeyi kalmadı." (İbn-i Mâce: 4035)

Hadis-i şerif'lerde haber verilen küçük kıyamet alâmetlerinin hepsi zuhur etti. Sıra büyük alâmetlere geldi. Bu büyük alametler de her an cereyan edebilir.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyuruyorlar:

"Kıyametin hemen yakınında anarşi ve kargaşa günleri vardır." (Müsned, C. Sağır)

Binaenaleyh bunlar bekleniyordu. Zira Hadis-i şerif'lerde işaret buyurulan hadisât anbean zuhur etmekte, Evliyâullah Hazerâti'nin ifşaatları bir bir yaşanmaktadır.

Durum bu kadar nazik. Yavaş yavaş kaynıyor, karışıyor ve harbe götürüyor.

Dünyada birçok memleket halkı nice afatlarla, felâketlerle yıkılıyor, tarumar oluyor.

Zelzeleler, harpler, karışıklıklar artarak devam ediyor. Aşırı sıcaklar, yangınlar, seller gibi tabii afatlar; susuzluk, kuraklık, kıtlık, açlık gibi geçim sıkıntıları; terör, iç harp, kargaşa, büyük fitneler devam ediyor.

Dergimizin kurucusu Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri hususiyetle Ümmet-i Muhammed'e bu günleri duyurmaya ve bu sıkıntılı günlere hazırlamaya çalışmışlar, Hazret-i Allah'ın duyurduğu birçok hadisatı eserlerinde ve sohbetlerinde haber vermişlerdi:

"Ortalığın vehametine bakıyorum; bu alay alay dinden çıkan gruplara bakıyorum ve belki bizden sonra ortalık karışabilir. Bu ortalığın karışması ile, gönül ister ki bu bulanık suya girilmesin. Bir fırkadan başka hiç kimse Allah için çalışmıyor. Herkes lideri için, önderi için ve mal için çalışıyor. Bunun içindir ki hududu muhafaza edin, sakın be sakın hiçbir zaman hiçbir şekilde bu bulanık suya girmeyin, kimsenin işine karışmayın, dakik ve uyanık bulunun, büyük kan dökülebilir!

Binaenaleyh bu yoldan çıkmış sapıklar için Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz: "**Bunlar hayvandan daha aşağıdır!**" buyuruyor. Bunların üzerinde durmayalım. Bunlara söz söylemek hayvana söz söylemekten beterdir. Artık hayvana söz söylemek yersiz, söylersen kabahat senin. Hiçbir bölücü ile de uğraşmayın. Hiçbir imansızın, yoldan çıkmışın üzerinde durmayın, bu aklınızda olsun. Ancak müslümanın irşadı için, ikazı için çalışın, ilâhî rızâ yolundaki hudud dahilinde çalışın. Ve böylece sizde: "*Ben rızâ-i ilâhi için nasıl kazanırım? Nefsimi ileriye sokmadan, kendime bir paye vermeden, kimseyi tahkir etmeden ben bu işi nasıl yapabilirim?*" düşüncesi olsun.

Allah-u Teâlâ bu hududun içine aldığı için bulunduğunuz hâle şükredin, Din-i Mübin'e yararlı işler yapın, ebedi saâdete ermek için çalışın.

Bize Hazret-i Allah, Kitabullah, Resulullah gerekir. Yani bunu haber veriyoruz, bu aklınızda olsun." (Kıyamet ve Alâmetleri sh: 239)

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'lerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Birtakım fitneler olacaktır. O fitnelerde oturan ayakta durandan, ayakta duran yürüyenden, yürüyen koşandan daha hayırlıdır. Kim o fitnelerin başında dikilirse, fitneler onu yıkar. Her kim o fitneler zamanında sığınacak bir yer bulursa, hemen oraya sığınsın." (Müslim: 2886)

Birçok fitneler zuhur edecek, ediyor da.

Kişi o fitnelerin tehlikesinden ve fitnelere karışanlardan ne kadar uzak durursa onun için o kadar hayırlıdır.

Memlekette herhangi bir karışıklık çıktığında siz uzak durun, o ateşin içine girmeyin. Çok şeyler husule gelecek. O ateş bölücülük ateşidir, harp ateşidir, halkın birbirine düşme ateşidir. Onun için böyle bir şey olduğunda kenarda durun.

Önümüzde çok hadiseler olabilir.

Kaynıyor, vaktaki taşar, artık ateş alevlenir, sobayı tutuştururken küçük şeyler tutuşur mazallah.

Şimdi en şiddetli fitnelerin içindeyiz. Gaye Hakk'a bağlanmak. Rızâ adımlarını atmaya çalışmak. Yılmamak, hiç durmamak. Çünkü küçücük bir ömrümüz var. Büyük bir hayat-ı ebediye var. Ömür kısa, yol uzun, fitne büyük.

Cenâb-ı Hakk'a sonsuz şükür olsun. Fakiri her yere sokmuş, çıkarmış. Her şeyi biliyoruz. Siz başka bir bayrağın altında yaşamak nedir bilmezsiniz. Küfür bayrağı altında yaşamak nedir biliyoruz, zenginliğin ne olduğunu biliyoruz, fakirliğin ne olduğunu biliyoruz. Her yere sokmuş, çıkarmış.

Ortalığı tehlikeli görüyoruz.

Allah'u-âlem büyük bir hadisat gelse bilmiyorum. Emri yerine gelecek.

"Hiçbir memleket hariç olmamak üzere, biz onu kıyamet gününden önce ya helâk ederiz veya onu şiddetli bir azapla cezalandırırız. Bu, Kitap'ta (Levh-i mahfuz'da) yazılıdır." (İsrâ: 58)

Değişmesi mümkün değil!

Bizim Hakk'la ilgimiz var, halkla ilgimiz yok. Onlar hangi fesat içine düşerlerse düşsünler bizim onlarla ilgimiz yok.

Halk gitti! O'nun tuttuğu, kurtardığı kurtuluyor. Hakk'tan kopmuş, ayrı ayrı yerlere bağlanmış. Çok korkmak lâzım, Hazret-i Allah'a çok sarılmak lâzım. Gönlü O'na bağlamak lâzım.

"Deniz dalgalarını takip et amma dalgalara girme..."

Yani hadiseleri dışardan takip et, hadiselere dalmazsan o dalgalar seni bulmaz ve boğulmana vesile olmaz.

Onun için daima hayat boyunca tedbirli olun, vazifeye şinas olun, dalgalara uymayın. Takdir ne ise o olur. Bunları gayet mülayemetle karşılayacağız. İnsan hiçbir zaman fırtınaya kapılmamalı, halka da uymamalı. Hakk bize yeter. El kârda, gönül yârda olmalı. Yani sen Hakk'a râzı ol, vazifene bak. Bugün beşeriyetin içinde barınmak çok zor. Dürüst adam zaten kolay kolay barınamaz. Çok nazik davranmalı, dikkatli davranmak lâzım. Hakk'tan kopmayacaksın, Hakk ile olacaksın, Hakk ile vazife göreceksin, halk tabakasını bırakıp, kendini kurtarma zamanı.

Hâtem-i Veli'den Sonraki Harabiyat Devri:

Hadis-i şeriflerden ve Evliyâullah Hazretî'nin ifşaatlarından anlaşılmaktadır ki, âhir son devirde Hazret-i Allah üç merdiven gönderecek. İki Hâtem-i Veli olan bu Zât-ı âli idi ki geldi vazifesini yaptı. İman kurtarma cihadıyla meşgul oldu, Nûr-i Muhammedî'nin yayılması, Ümmet-i Muhammed'in Allah ve Resul'ünde birleşmesinin gayreti içinde oldu. Mehdi Aleyhisselâm'ın geleceğini, onun öncüsü olduğunu, ona tâbi olmanın kurtulmak için şart olduğunu haber verdi. Bu üç merdivenin diğer ikisi ise Hazret-i Mehdi ve İsâ Aleyhisselâm'dır. *(Bu beyanların delillerini, bugüne kadar yaşamış olan yüze yakın Evliyâullah Hazretî'nin beyanlarını dergimizde her ay neşrediyoruz.)*

Bu Zât-ı âli Hazret-i Mehdi'nin ve İsâ Aleyhisselâm'ın zuhurunu, zamanını, yerini, vazifesini haber verdiği gibi, bu iki zâtın zuhuruna kadar yaşanacak büyük hadisatları ve afatları da haber vermişlerdi.

Esasında böyle büyük bir Zât-ı âli'nin vefatı bile en büyük bir haberdir. Sonun başlangıcıdır. Kendileri de **"Bizden sonra her şeyi bekleyin!"** buyurmuşlardır.

Zira Hadis-i şerif'te şöyle buyurulmaktadır:

"Her asırda benim ümmetimden sabikûn (önde gelenler) vardır ki bunlara bûdelâ ve siddikûn itlak olunur (söylenir). Haklarındaki inayet ve merhamet-i ilâhiye o kadar boldur ki sizler de o sayede yer ve içersiniz. Yeryüzü halkı için vukuu tasavvur olunan belâ ve musibetler onlarla kaldırılır." (Nevâdir-ül Usûl)

Onlar Hazret-i Allah'ın sevgili kullarıdır, seçtiği, Zât'ına çektiği, nurunu akıttığı, kudsî ruhuyla desteklediği ve vazifedar kılıp gönderdiği has ve hususî kullarıdır. Onlar naz makamındadır, insanlığa rahmettir.

Hadis-i kudsî'de ise şöyle buyuruluyor:

"Kulun benimle meşgul olması, en fazla önem verdiği şey olursa, onun arzu ve lezzetini zikrimde kılarım. Arzu ve lezzetini zikrimde kılırsam da o bana âşık olur, ben de ona âşık olurum. O bana, ben ona âşık olunca da, onunla aramdaki perdeyi kaldırıyorum. Bu hâli onun umumî hâli kılarım. İnsanlar yanıldığı zaman o yanılmaz. Böylelerinin sözleri peygamberlerin sözleri gibidir. Gerçek kahramanlar onlardır.

Onlar öyle kimselerdir ki yer ehline bir cezâ ve azab vermek istediğim zaman onları hatırlarım da azabdan vazgeçerim." (Ebû Nuaym, Hilye)

Bu Hadis-i kudsi'de bu zâtların manevî yükseklikleri haber verilmekte, Allah-u Teâlâ'nın nazargâh-ı ilâhiye'si, tecelliyât-ı ilâhiye'si oldukları ve aynı zamanda rahmet-i ilâhiye'ye vesile oldukları beyan buyurulmaktadır.

Bir Hadis-i şerif'te de şöyle buyuruluyor:

"Allah yer ehline azap etmeyi murad ettiğinde onlara nazar eder de, azâbı derhâl onlardan geri çevirir." (el-Vesâyâ li-İbnü'l-Arâbî, Hâlet Ef. nr.: 198/2, vr. 486^a)

İşte Allah-u Teâlâ'nın sevip kendisine seçtiği, onların hürmetine vukuu tasavvur olunan belâ ve musibetleri geri çevirdiği bu büyük zâtların sonuncusu, yüze yakın Evliyâullah'ın haber verdiği, hakkında kitaplar yazdıkları Hâtemü'l-evliyâ olan bu Zât-ı âli de 2010 yılının Haziran ayının yirmi sekizi günü ahirete irtihal ettiler.

Hadis-i şerif'lerde beyan buyurulan bu hakikatleri kendilerine has üslupları ile şöyle beyan etmişlerdi:

"Binaenaleyh bizim duâmız hep başkaları için, Ümmet-i Muhammed'in iman ve selâmeti için."

"Yâ Rabb'î! Halilullah Mekke için duâ etti,

Yâ Rabb'î! Resulullah Medine için duâ etti,

Yâ Rabb'î! Fakir bu devlet için duâ ediyor, bu devlete zevâl verme!"

"Hazret-i Allah veli kulları sayesinde bu milleti, bu devleti dilediği kadar muhafaza ediyor. İyi kötü, iyi kötü bu veliler sayesinde yürütüyor. Velilerin sonu kesildiği zaman ateş başlar. Öyle bir ateş ki, gide gide Mehdi Aleyhisselâm, İsa Aleyhisselâm'a kadar gider. Deccal çıkar, Çinliler (Ye'cüc, Me'cüc) çıkar. Bu ateşi velileri sayesinde kaldırıyor, çünkü onların yüzü suyu hürmetine indireceği azaptan vazgeçiyor."

"Çadırın direği dururken herkes rahat. Fakat çadırın direği yıkılırsa ne olur bilmiyorum, o zaman her şeyi bekleyin. Allah-u Teâlâ o direkle murad ettiğini tutar. Amma direği alırsa kimi tutar?"

"Dünyanın ömrü kısa, seyyiat zamanı. Sağ olursanız otuz seneye kadar neler göreceksiniz, aklınız almaz"

"Dünyanın ne olacağı belli değil, bir defa ateşlendi mi dünya ateşlenir."

"Para harcanacak zamanı değil, para biriktirin."

"Bundan sonra hep beklenir, bundan sonra yevmü'l-beter, çünkü rot çıktı."

"Bugün için bir huzur var, yarını Sahib'imiz bilir."

"Bu gelecek dalga Allah'u-âlem çok büyük dalga, O dilediğini korur, tabi ki size de her şey anlatılmıyor. Allah'im korusun, Allah'im korusun, Rabb'im korusun. Allah'a emanet... Takdir ne

ise o olur. Hazret-i Allah'a yönelik olmak lâzım, bakalım bu afat bu dalga kimi alır, kimi bırakır, onu Yaratan bilir.

Çok vahim hadiseler olabilir, fakat O dilediğini korur."

İç karışıklıklardan Allah'a sığınır, "**Tedbir lâzım**" buyururlardı. Sevenlerine Hazret-i Allah'a sığınmalarını, Hazret-i Allah'a yakın olmalarını, Hazret-i Kur'an'dan, Resulullah Aleyhisselâm'ın sünnetinden ayrılmamalarını tembihlemişler;

"Ben size gizli bir şey söyleyeyim:

Ben hayatta iken Cenâb-ı Hakk sizi korur. Fakat beni aldıkları an, bütün tedbirlerinizi alın, sonrasını bilmiyorum." buyurmuşlardı.

MUHTEREM ÖMER ÖNGÜT -KUDDİSE SIRRUH- HAZRETLERİ'NİN HAZRET-İ MEHDİ ve İSA ALEYHİSSELÂM DEVRİNE KADAR OLACAK HADİSELER HAKKINDA ESERLERİNDE ve BAZI SOHBETLERİNDE GEÇEN BEYANLARI

İsrâ Sûre-i şerifinin 58. Âyet-i kerime'si zuhur etmek üzere. Etti edecek. Bu ateş çıktı çıkacak. Her gün bu Âyet-i kerime'yi muhakkak okurum.

Allah-u Teâlâ bu Âyet-i kerime'sinde, kıyamet günü gelmeden önce helâk olmaktan yahut da şiddetli azabın gelip çatmasından kurtulabilecek hiçbir memleket halkının bulunmadığını beyan buyurmaktadır:

"Hiçbir memleket hariç olmamak üzere, biz onu kıyamet gününden önce ya helâk ederiz veya onu şiddetli bir azapla cezalandırırız." (İsrâ: 58)

Burada; **"Ben yıkacağım!"** buyuruyor, iş oraya doğru gidiyor.

Bu helâk etme ya tamamen yok etmek veya halkına şiddetli azap etmek suretiyle olur. Nitekim küfür ve fâsıklık sebebiyle yeryüzünde zaman zaman nice felâketler baş göstermektedir.

"Bu, kitapta (Levh-i mahfuz'da) yazılıdır." (İsrâ: 58)

Ne zaman olacağı, onu gerektiren sebepler ve nasıl olacağı gibi hususlar açıklanmamış, hiçbir şey bırakmamak kaydıyla Levh-i mahfuz'da yazılmıştır. Bu hüküm kesin olarak yerine getirilecektir.

Allah-u Teâlâ kıyamet gününden önce istisnâsız bütün beldeleri harap edeceğini beyan buyuruyor, **"Biz buna karar verdik!"** buyuruyor. Ya harple, ya zelzele ile, ya âfâtle. Onu ona, onu ona, onu ona musallat ede ede, ede ede yıkacak. Yani dünyayı doldurduğu gibi boşaltacak. Onun için artık bugünlere yaklaştık. Hüküm O'nundur, O'nun emri ve izni olduğu zaman dünya mahvolur. Ne zaman? O bilir. O'nun emri ve izni olmadan bir tek yaprak bile düşmez, bir insan düşer mi?

Dikkat ederseniz hadiseler başladı. Bu zelzeleler, yere batmalar, kılık değiştirmeler şimdiden başladı. Dünyanın birçok yerleri sallanıyor, huzursuzluklar birbirini kovalıyor. Artık bu dalga böyle gidiyor. 1999 yılındaki büyük zelzele hadisenin başıdır, sonu değil.

Onun içindir ki gün bugündür ve bugünün de sonundayız. Dünyanın ömrü pek uzun değil. Fakat insanlar devrenin ucuna geldiğinin farkında değiller. Dünyaya dalacak, dünyaya meyledecek zaman değil. Ancak ihtiyacını, maişetini temin et, borçlu olma, borçlu ölme, ebedî hayatını kazanmak için gayret et!

Öyle bir gündeyiz ki doğana sevinmemeli, imanla göçene üzülmemeli. Bugün böyle bir gündeyiz.

Hazret-i Muâviye -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuştur:

"Belâ ve fitneden başka dünyanın hiçbir şeyi kalmadı." (İbn-i Mâce: 4035)

Harp, kıtlıklar, kargaşalar, üçüncü dünya harbi, ticaret yollarının kapanması bunların hepsi önümüzdeki senelerde beklenen afatlardır. Resulullah Aleyhisselâm'ın haber verdiği kıyamet alâmetleridir.

Bunları arz ediyoruz; irşad ve ikaz için. Tedbir almanız için.

Binaenaleyh **"Tedirgin olmayın, tedbirli olun."**

İrşad için kimse gayret etmiyor. Halbuki şu çok yakın zamanda bazı tehlikelerle karşılaşma ihtimalimiz var. Harp tehlikesi var, kıtlık tehlikesi var.

Takdir ne ise o olur!

Dikkat ederseniz bütün dünya sallanıyor, huzursuz! Amma sel, amma rüzgâr, amma afât, amma zelzele, Allah'ım beterinden korusun.

Allah'ım bu hazırladıkları ateşi birbirine çevir. Ümmet-i Muhammed'i affet, muhafaza et, muzaffer et! Hepsini ateşi hazırladılar, bir emr-i ilâhi'ye bakıyor, o emir kibrittir.

Bizi hayatta tuttukça bir şey olmaz. Bizi alırsa çok şey olur. Çok korkunç silâhlar var. İmha edici silâhlar var. Çok az insan kalacak. Rabbü'l-âlemin dünyayı doldurduğu gibi boşaltacak. Bu dünyayı yakacak, yıkacak.

İtimad edin bazen duâ etmeye korkuyorum, o kadar gadaplı. Bazen o kadar gadaplı her zaman değil. Siz uyuyorsunuz, kendi âleminizdesiniz.

Tabii ki fakirin gizli niyazlarımız var, arzularımız var. Bu nuru Hazret-i Mehdi'ye ulaştırmak. Bizi kalemle mücadele ile vazifelendirdi. Binaenaleyh Hazret-i Mehdi bu kitaplarla yürüyecek.

Zaten Hazret-i İsa Aleyhisselâm'la Hazret-i Mehdi birleşecek, ondan sonra bu nur kıyamete kadar gidecek, O'nun seçtiği esastır, halkın seçtiği esas değil.

Hazret-i Ali -kerremallahu veche- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"Tâ ki onları, onlardan sonra gelenlere emânet etsin ve kendileri gibi olanların kalplerine nakşetsin." (Ebû Tâlib el-Mekkî, "Kûtu'l-Kulûb", c. 1, s. 134)

Bizim bu beyanlarımızı çok evvelden gören Mevlânâ Abdurrahmân Câmî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin talebesi Hüsâmeddîn Ali el-Bitlisî -kuddise sırruh- Hazretleri **"Şerhu Hutbetü'l-Beyân"** isimli mecmuadaki risalesinde Mehdi ile olan ilgimizi şöyle işaret buyuruyorlar:

"Onun kalbi ise, Mehdi'nin kalbinin de üzerindedir, onun davetçisi olduğunu açıkça ibrâz eder ve hidâyete davet eder." ("Mecmû'a-i Şerhu Hutbetü'l-Beyân li'l-Hüsâm el-Bitlisî", Konya Bölge Yazma Eserler Ktp. Akseki, nr.: 164, vr. 268)

Bu zât-ı muhterem tâ o zaman bu hakikati dile getirmiş, kaleme almış. Allah râzı olsun.

Şeyhü'l-Ekber Muhyiddîn İbnü'l-Arabî -kuddise sırruh- Hazretleri **"Fütühâtü'l-Mekkiye"**sinde, Hâtemü'l-evliyâ'nın ve ihvânının Hazret-i Kur'ân'ın hükmüyle yürüyeceklerine ve onu değiştirmek isteyenlerle mücâdele edeceklerine dâir açık bir işâret vererek, onun vazifesi ile Hazret-i Mehdi'nin vazifesi arasındaki bağı gözler önüne sermiştir:

"Hatmü'l-velâyeti'l-Muhammediyye, O'nun hükmünün vâki olmasıyla, kendi zamânından sonra Allah'ı bilen birinin yapamayacağı bir biçimde yaratılanları Allah ile bilir. O ve Kur'an ihvânı, tıpkı Mehdî ve kılıç ihvânı gibidir." ("Fütûhâtü'l-Mekkiyye", c. 6, s. 67, Beyrut, 1994)

Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî -kuddise sirruh- Hazretleri burada Hâtemü'l-evliyâ'nın ihvânını **"Kur'an ihvânı"** olarak vasıflandırmıştır. Bu ise onun ve ihvânının Kur'an âyetleriyle, yâni Ahkâm-ı İllâhî ile iş ve icraat yapacağına delâlet eder. Onun **"Kalem"**le yürüttüğü bu mücâdeleyi Mehdî kılıçla devâm ettirecek; yâni o kalemle yürüdü, Mehdî kılıçla yürüyecek. Hazret bu beyanları ile iki vazifeyi birleştirmiş, mütemmim hâle getirmiş oluyor.

Âhir Zamandayız:

Bu devir; Hatem-i veli, Hazret-i Mehdi ve İsa Aleyhisselâm'ın çıktığı zamanlardır. Kıyamete çok yakın bir devirde, seyyiat zamanında yaşıyoruz.

Ayet-i kerime'de:

"Kıyamet yaklaştıkça yaklaşmıştır." buyuruluyor. (Necm: 57)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz de bir defasında şehâdet parmağı ile orta parmağını yanyana göstererek:

"Ben, kıyamet şöyle yakın olduğu halde gönderildim." buyurmuşlardır. (Buhârî - Müslim)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz kıyametten haber verdikleri gibi kıyametten evvel vuku bulacak hadiseleri, kıyamet alâmetlerini de Ümmet-i muhtereme'sine haber vermişlerdir.

Hadis-i şerif'lerde haber verilen küçük kıyamet alâmetlerinin hemen hemen hepsi zuhur etti. Büyük kıyamet alâmetlerinin yaşanması an meselesi.

Resulullah Aleyhisselâm'ın bu yaşanacak hadiseleri haber vermesi, onun zaman geçtikçe ortaya çıkan büyük bir mucizesidir. Zira onun 1400 yıl evvel haber verdiği hadiseler günâgün cerayan etmektedir.

Huzeyfe -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre şöyle demiştir:

"Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- aramızda iken doğrulup, o günden kıyamete kadar olacak her şeyden bahsetti, kıyamete kadar olacak şeylerden söylemedik bir şey bırakmadı. Bunları belleyen belledi, unutan da unuttu. Şu arkadaşlarım da bunu bilirler. Unutmuş olduğum o şeylerden biri ortaya çıkıp görünce öylesine canlı hatırlıyorum ki, tıpkı kişinin gördüğü bir şahsın yüzünü o şahıs kaybolunca hatırlamadığı halde, daha sonra karşılaşıncaya hemen tanıyivermesi gibi." (Buhârî - Müslim)

Resulullah Aleyhisselâm Allah-u Teâlâ'nın bildirmesi ve göstermesi ile bilerek görerek konuşuyordu.

Nitekim Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

"Her şeyden haberdar olan Allah gibi sana hiç kimse haber veremez." (Fâtır: 14)

O, Allah-u Teâlâ'nın buyurduğunu ve gösterdiğini ümmetine duyurdu. Biz de Allah ve Resul'ünün duyurduğunu size hatırlatıyoruz.

Binaenaleyh artık ahir son zamanda yaşıyoruz. Hazret-i Mehdi'nin zuhuruna çok az kaldı. Allah'u-âlem daha 25-26 yıl gibi bir zaman var. (2006)

Ancak onun zuhuruna kadar çok büyük harpler çok büyük afetler, çok büyük kargaşalıklar var.

Bu felâketler müslümanlara dünya cezasını çektirir. Ahirette isterse kurtarır amma kâfirin hiç kurtuluşu yok.

Bundan sonra ne olacak, yaratan bilir! Hele büyük şehirlerde yıkım başladığı zaman... Kullar O'nun, mülk O'nun, hepsi O'nun...

"Göklerin ve yerin mülkü (hükümrânlığı) Allah'ındır." (Fetih: 14)

Hatem-i Velî'nin Teşrihi Kıyametin Yaklaştığının Büyük Bir Delilidir:

Hatem-i nebi -sallallahu aleyhi ve sellem-in gönderilmesi kıyametin yaklaştığının en büyük delilidir.

Hatem-i velî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin zuhuru ise artık kıyametin iyice yaklaştığının bir delilidir.

Zira artık Hatem-i velî'den sonra irşadla vazifeli bir veli gelmeyecek, gelse de kendi çapında olacak. Ondan çok kısa bir zaman sonra Hazret-i Mehdi ve Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın devri başlayacak.

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri **"Hatmü'l-Evliyâ"** kitabı'nın son iki bölümünde, âhir zamanda zuhur edecek olan fitne ve kötülüklerden söz ederken; velîlerin "Hâtemü'l-velâye"liğini elinde bulunduran zâtın, bu devirde ilâhî hücceti ayakta tutup, kıyamet gününe kadar kendisinden önceki veliler ve Tevhid ehli üzerine bir hüccet olacağını haber veriyor. Mehdi Aleyhisselâm'ın bu devirde vazifedar kılınacağını; yine bu devirde yeryüzüne inecek olan İsa Aleyhisselâm'ın ise, ümmetin son gelenleri arasında, kendi havâriyelerine denk birtakım yardımcı bulacağını haber vermiştir.

Binâenaleyh fitne ve fesadın son haddini bulduğu bu âhir zamanda, Hâtemü'l-veli'nin başlattığı iman kurtarma cihadını, onun hemen ardından gelecek olan Mehdi Resul Hazretleri ve İsa Aleyhisselâm tamamlayacak; bu surette birbirleriyle müteimmim olacaklardır.

Allah-u Teâlâ bu dine hizmeti, bu şanı ve şerefi Türk milletine vermişti. Amma Türk milletinden din kaldırıldıktan sonra bu fitne koptu. Kopa kopa, en fesad zamanına kadar geldi. O zaman bu zamandır.

Fakat Allah-u Teâlâ gönderdiği o kimselerle bu fesadı kaldıracak ve nurunu tamamlayacaktır. Bundan hiç kimse ümidini kesmesin. O günü sabırla beklesin. Çünkü muzafferiyeti yine İslâm'a bahşedecektir.

"Allah nurunu mutlaka tamamlayacaktır." (Tevbe: 32)

Asırlardan beri üzerinde durulan **"Hâtem-i veli"** mevzusunun zamanı olmadığı için çözümü de gelmemişti, çünkü zamanı değildi. Sadece sözü vardı, zamanı olmadığı gibi, hedefi de yoktu.

Şimdi ise zamanı geldiği için çözümü ve izahı yapılıyor.

Gün geldi, ay doğdu, nur meydana çıktı, nasibi olan gördü ve anladı. Amma asıl duyuran ve yayan Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz oldu.

Nuaym bin Hammad'ın Ka'b -radiyallahu anh-den rivayet ettiği bir Hadis-i şerif'lerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"Mehdi'nin çıkış âlâmetlerinden bir tanesi de batıdan, başlarında Kinde kabilesi'nden ayağı sakat bir adamın bulunduğu Bayraklılar'ın çıkmasıdır." (Suyûtfî, Kitabu'l-Arfî'l-Verdi fî Ahbârî'l-Mehdi; Cârullah, no: 1494, s. 99. Bl. 7, Hadis no: 13)

Aslında görebilen için bu Hadis-i şerif'te her şey çok âyân bir şekilde belli edilmişti. Mühim olan, geleceği haber verilen bu zâtı bu Hadis-i şerif'te görebilmektir. Fakat bu herkese müyesser olmadı. Çünkü her bilginin özü Hadis-i şerif'lerde gizlidir.

Şu kadar var ki, **"Hatem-i veli'nin ortaya çıkışı, Hazret-i Mehdi'nin dünyaya geldiğinin işaretidir."** Bunu böyle bilin.

Hüsâmeddîn el-Bitlisî -kuddise sırruh- Hazretleri **"Şerhu Hutbetü'l-Beyân"** isimli mecmuadaki risalesinde şöyle buyuruyor:

"Dünya hâlimden âhiret hâline intikâl sofrası, kıyametin kopuşu ve vaad edilen âhir zamandaki Mehdi'nin önündeki set onunla açılır." ("Mecmû'a-i Şerhu Hutbetü'l-Beyân li'l-Hüsâm el-Bitlisî", Konya Bölge Yazma Eserler Ktp. Akseki, nr.: 164, vr. 268)

Dilediğini dilediği zaman gönderir. Bizi çekecek, Hazret-i Mehdi'yi vazife başına getirecek. O dururken İsa Aleyhisselâm'ı gönderecek. Ümmet-i Muhammed yalnız kalmıyor.

Bizim vazifemiz şudur: Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz buyurdular ki:

"Doğu tarafından 'Siyah bayraklılar' çıkararak hiçbir kavmin yapamadığı bir şekilde savaş yaparlar ve ardından Allah'ın halifesi Mehdi gelir."

Bizim yaptığımız Hazret-i Mehdi'ye zemin hazırlamaktır. Aynı zamanda dağılmış olan Ümmet-i Muhammed'i Hazret-i Allah ve Resul'ünde birleştirmektir. Bu yol, bölücülerin kendi dinlerinden ve dinarlarından vazgeçerek, Allah-u Teâlâ'nın rıza yolunu aramaları için emir buyurduğu bir yoldur.

Bu yol ıslahat yoludur. Sonra Hazret-i Mehdi gelecek ve fetih yoluna girecektir. Hazret-i Allah, Hazret-i Mehdi'ye o kadar ruhsat verecek ki taa Amerika'ya kadar gidecek.

Hatem-i velî ile Hazret-i Mehdi Aleyhisselâm arasında çok az bir boşluk olacak. Nur gelecek, bu kitaplar(*) tutulacak ve bu boşluğu dolduracaklar. Bu boşluk sırasında nasipdar olanlar bu neşriyata çok sarılacak. Allah-u Teâlâ nuru indirince dilediğine hidayet verecek. Halkın çoğu boşlukta kalacak, nasipdar olmayanlar büsbütün laçka olacak.

Abdülkâdir-i Geylânî -kuddise sırruh- Hazretleri **"Fethü'r-Rabbânî"** adlı eserinde buyururlar ki:

"Bir kurtarıcı olarak ellerinden tutar, dünya denizinden çeker çıkarır. Tabii ki nasibi olanı, Hakk'a uyanı." (5. Meclis)

Nasibi olan onu bulacak, nasibini alacak. Nasibi olmayan onu bulamayacak ve hüsranda kalacak. Ruhu ölmüş bir kimsenin hakikatle ne işi var?

Şeyhü'l-Ekber Muhyiddîn İbnü'l-Arabî -kuddise sırruh- Hazretleri'nin, hususiyetle Hâtemü'l-evliyâ'nın makâmını, alâmetlerini ve ayırt edici hususiyetlerini tespit etmek için yazdığı **"Ankâ-i Muğrib fî Marifeti Hatmü'l-Evliyâ"** adlı kitabında şöyle buyurmaktadır:

"Belâların ve hâinliklerin ortalığı sardığı fitne zamanında, ihvanı ile birlikte Hakk'a bağlılığı gözetir ve bu hususta onlara öncülük eder." (s. 22)

Hâtem-i velî'den sonra Hazret-i Mehdi gelecek. Veli gelse de kendi çapında gelecek, yani resulden sonra gelen nebilere gibi olacak, fakat irşâda mezun olmayacak. Bundan sonra kimseden bir şey beklemeyin. Bu kitaplara(*) tutunun, çünkü bu bir mühürdür. Hâtem-i nebî'den sonra bir peygamber çıksa inanılır mı? Bu da bunun gibidir. Çıkar, fakat sahteler çıkar. Onlar yalancılardır.

(*) *Kalplerin Anahtarı Külliyyatı, Ömer Öngüt, Hakikat Yayıncılık*

Hatem-i Veli'nin Gitmesi ile Her Şey Başlayacak:

Hiç şüphe yok ki önümüzde çok büyük hadiseler, çok büyük sıkıntılar olsa gerek. Bu otuz sene zarfında Allah'u-âlem öyle hadiseler olacak ki; öyle şiddetli, öyle büyük harpler, öyle felâketler, öyle zelzeleler olacak ki tasavvurun haricinde olacak!

Bunun özünü İsrâ sûre-i şerifinin 58. Âyet-i kerime'sinde görürsünüz. Allah-u Teâlâ kıyametten önce dünyayı yıkacağını beyan buyuruyor.

Dünya milletleri harbe hazır durumda. Ha patladı ha patlayacak, ha patladı ha patlayacak! Savaşların çıkması ilâhî hükme bakar. Emr-i ilâhî'yi bekliyor.

Cenâb-ı Hakk'ın izni olmadıkça bir yaprak dahi düşmez. Hep O'nun takdiri ile oluyor. Dünya düzelecek, dümdüz olacak.

Kişi istese de istemese de mukadderat ne ise o olacak.

Dünya bidayete dönüyor, dünya o nispette bitecek ve insanlar gidecek.

Allah-u Teâlâ şimdiye kadar yapma, yaşatma izni verdi; şimdi yıkma, öldürme günü geldi. Dünya böyle boşalacak. Artık gemiyi boşaltma vakti; harp boşaltacak, Hazret-i Mehdi boşaltacak, Deccâl boşaltacak, İsa Aleyhisselâm boşaltacak. Boşaltma... Bir yiyelim, bin şükür edelim.

Harp afattır; açlık, susuzluk, perişanlık, ölüm hepsi harpte. Amma takdir olan şey olacak. Harpte galip çıkan yok, herkes mağlup. Kimisi az zarar etmiştir, kimisi çok zarar etmiştir.

Her gün ne çıkacak diye bakılıyor, tutuşacak efendim tutuşacak. Bundan sonra havadisleri takip etmek lâzım. Çünkü her an her şey olabilir. Artık hareket hemen hemen başladı. Gün bugün, yarın ne olacağı belli değil, takdir ne ise o olur.

Bunları size hatırlatıyorum, şimdiden Hazret-i Allah'a ve Resul'üne yönelmeye ve sığınmaya bakın. Bu felâketler geldiği zaman şaşırmayın. Artık kendinize gelin, dünyanın sonundayız, ona göre kendinizi ayarlayın!

Onun içindir ki bugün dünyaya dalmak günü değil. Helâlden rızık kazanmak, tedbirli olmak ve Hazret-i Allah'a yönelip gönül vermek günüdür. Böyle bir zamanda ne lâzımsa onu temine çalışması, bir müminin çok uyanık olması gerek.

Akıllı insan her an Hazret-i Allah'a yönelik olmalı, sonraya kalanlar dona kalır. O zaman herkes görecek, inanacak amma iş işten geçmiş olacak.

Binaenaleyh bu destek ahirete çekilinceye kadar devam edecek. İşin nezaketi daha sonra başlayacak. Nasıl ki her çadırın bir direği olur, çadırı ayakta tutar, direk yıkılınca çadır da yıkılır.

Allah-u Teâlâ bu direği çekince bu millet büyük bir perişanlık içine düşecek, bu perişanlık bütün İslâm âlemine sirayet edecek. İslâm âlemi bir müddet büyük bir çalkantı içinde bulunacak. Fitnenin en çok yayıldığı bir anda Allah-u Teâlâ çığır açmak için, bayrağı kaldırmak için Hazret-i Mehdi'yi gönderecek ve ona ruhsat verecek. O kendisine bahşedilen ruhsatla, mânevî destekle murad edilen noktaya kadar yürüyecek, vazifesini ifâ edecek. Sonra onun elindeki iradeyi de çekecek. Deccal'e salâhiyet vermeyi murad edince, onun kuvvetine karşı çok zayıf düşecek. Bunun sebebi, Hazret-i Mehdi uzağa açılacak, o ise istilâya başlayacak. Ortalık büsbütün karışacak. Hazret-i Mehdi çok zayıf düşünce, onun maiyetini kurtarmak ve İslâm'ı galebe çaldırmak için Allah-u Teâlâ üçüncü olarak da Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ı gönderecek. Deccal ve yahudiler o şekilde temizlenecek. İslâm âlemi küffârdan, yahudinin zulmünden kurtarılmış olacak. Fakat bununla kalmayacak. Bu hâlâtı gören Çin harekete geçecek, o zamana kadar harplerle boşalan dünyayı istilâ edeyim diyecek. Üzerlerine tank gibi yürüyecek, fakat Allah-u Teâlâ onları da bir gecede helâk edecek. Onların helâk oluşu harple değil, duâ ile. Ve böylece dünyayı boşaltmış olacak.

Kiyamete Yakın Anarşi ve Kargaşa Günleri:

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde şöyle buyuruyorlar:

"Kiyametın hemen yakınında anarşi ve kargaşa günleri vardır." (Müsned, Camiü's-Sağır)

Hazret-i Ali -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bir gün:

"Gençlerinizin fıskaya düştüğü, kadınlarınızın azdığı zaman haliniz ne olur?" buyurdu.

(Yanıdakiler hayretle):

"Yâ Resulellah! Yani böyle bir hâl mi gelecek?" dediler.

"Evet, hatta daha beteri!" buyurdu ve devam etti:

"Emr-i bil-ma'ruf'ta bulunmadığınız, nehy-i anil-münker yapmadığınız vakit haliniz ne olur?" diye sordu.

"Yani bu olacak mı?" diye hayretle sordular.

"Evet, hatta daha da beteri!" buyurdular ve sormaya devam ettiler:

"Münkeri emredip, ma'rufu yasakladığınız zaman haliniz ne olur?"

(Yanında bulunanlar iyice hayrete düşerek):

"Yâ Resulellah! Bu mutlaka olacak mı?" dediler.

"Evet, hatta daha da beteri!" buyurdular ve devam ettiler:

"Ma'rufu münker, münkeri de ma'ruf saydığınız zaman haliniz ne olur?"

"Yâ Resulellah! Bu mutlaka olacak mı?" diye sordular.

"Evet olacak!" buyurdular. (Mecma'uz-zevâid)

İslâm'ın en parlak devirlerinde, asırlarca sonra gelecek bozuklukları olduğu gibi görüp tasvir etmek, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in apaçık bir mucizesidir.

Durum bu kadar nazik. Yavaş yavaş kaynıyor, karışıyor ve harbe götürüyor.

Bundan sonra çok çetin harpler olacağını, kapıda olduğunu haber veriyoruz. Amma nasıl harpler olacak? Tasavvurun haricinde! Bu harplerde çok az insan kalacak, büyük bir felâket olacak. Bu felâket gadâb-ı İlâhî'ye olur, açlık olur, harp olur. O bilir.

Hazret-i Allah ile meşgul olan kalp altının içine girse bir şey olmaz. Gaye bu hâle gelmek. Çünkü O'nu buldun mu her şeyi buldun. O'nu buldun mu, O'nunla berabersin.

Yerin hükmü yok, yerler bomboş kalacak. Niçin? Çünkü insan yok, yerler satılmayacak. Niçin? Çünkü alan yok.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde; **"Elli kadına bir erkek düşecek kadar erkeklerin azalacağını..."** beyan buyurmuşlardır. (Buhârî)

Öyle şiddetli harpler olacak ki, bu harplerde çok erkek zayi olacak. Sayı itibari ile elli kadın bir erkeğin himayesine girecek. Önümüzdeki harpler Allah'u-âlem bunu gösteriyor. Artık bundan sonra harabiyet durumu başlıyor.

Dünya kaynıyor, kaynaya kaynaya taşacak ve bu halk gidecek, yavaş yavaş bir zaman imar ediyordu, şimdi harap ediyor. Hazret-i Allah'tan hakikaten korkmak lâzım. Bu isyan cezasız kalmaz.

Binaenaleyh dünya şimdi yıkıma doğru gidiyor. "Hazır olun!" denilmek isteniyor. Şu kadar var ki dalâlet ehli fâsıklar hâlâ eğlencede, hâlâ zevk-ü sefada, önündeki karanlığı görmüyor. Fâiz, içki, kumar, zina hepsi mevcut, nereden gelecek diye bakıyorum, müstehak olduk. Sonra "Allah'ım bizi bağışla!" diyorum. Utana utana. Yüzümüz yok çünkü, durum çok perişan... Fakat Hakk'a yakın olanlar, yıkım olsa da yapım olsa da, ibadet ve taatında. Bize Allah gerek, O'na yönelmemiz gerek, O ister yapar ister yıkar.

Allah-u Teâlâ'nın açık bir ferman-ı ilâhî'si var. Küffar ne kadar İslâm'ı söndürmeye çalışırsa çalışsın, o bir fırkayı kıyamete kadar payidar edeceğine ve nihayet muzafferiyeti de İslâm'a bahşedeceğine vaad-i sübhânî'si var.

Karanlık Gece Kıtaları Gibi Fitnelerle Karşılaşılması:

Enes bin Mâlik -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'lerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Kıyamet kopmazdan önce karanlık gece kıtaları gibi fitneler olacak. Bu karışıklıklar içinde kişi mümin olarak sabahlayıp kâfir olarak akşamlar, mümin olarak akşamlayıp kâfir olarak sabaha çıkar. Birçok kimseler azıcık bir dünyalık karşılığında dinlerini satarlar." (Tirmizî: 2196)

Fitnenin vehametinden insan bir günde bu derece değişiklikler geçirecek, günü gününe saati saatine uymayacak, kalpler bozulacak, iman sâfiyeti kalmayacak.

Bir âhir zaman âlimi veya bir bölücü Allah-u Teâlâ'nın hükmüne aykırı bir söz söylüyor, o da: *"Bu doğru söylüyor!"* deyip tasdik ediyor, böylece azıcık bir dünyalık karşılığında dinlerini fedâ ediyorlar.

Türkiye'nin bu anki hâli.

Dinden çıkmak kolay oluyor, çünkü bölücüler önünü kesiyor.

Allah-u Teâlâ'nın hıfz-u himayesine tasarruf-u ilâhîsine aldığı kimseler hiç şüphesiz ki bu fitnenin dışında kalacaklardır.

Nitekim Ebu Ümâme -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'te şöyle buyurulmaktadır:

"Birtakım fitneler olacaktır. Kişi o fitnelerde mümin olarak sabahlayacak ve kâfir olarak akşamlayacaktır."

Ancak Allah'ın, ilim ile (kalbini) ihyâ ettiği kimseler (bu tehlikeden) müstesnâdır." (İbn-i Mâce: 3954)

•

Huzeyfe -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyuruyorlar:

"Birtakım fitneler olacaktır. O fitnelerin kapıları başında cehennem ateşine çağırıcı kimseler olacaktır. Bir ağacın kökünü ısırır halde ölmen onlardan birisine tâbi olmandan senin için daha iyidir." (İbn-i Mâce: 3981)

Fitne dönemlerinde fitne gruplarından uzak durmak en uygun olanıdır.

Nitekim Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir diğer Hadis-i şeriflerinde de şöyle buyuruyorlar:

"Mutlu kimse fitnelere uzakta kalandır, mutlu kimse fitnelere uzakta kalandır, mutlu kimse fitnelere uzakta kalan ve fitneye maruz kalıp da sabreden kişidir. Fitneye başlayan ve çalışanın vay haline!" (Ebu Dâvud)

•

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuştur:

"Her kim bir soy sop dâvâsına (halkı) teşvik ederek veya bir soy sop dâvâsı için öfkelenerek hak veya bâtıl olduğu bilinmez bir gaye ile körü körüne açılan (gayesi İslâm olmayan) bir bayrak altında (yani toplanan topluluk içinde) savaşırsa o kimsenin öldürülüşü câhiliyet öldürülüştür." (İbn-i Mâce: 3948)

Bu sıkışık durumlarda bir müslümanın memleketinde olması ve memleketinde ölmesi lâzım. Niyeti hâlis ise şehit olur, fakat küffâr bayrağı altında ölürse nasıl olacak, kimin için ölmüş olacak, gidişi nasıl olacak?

Kaçabildiğiniz kadar kaçın, bu fırtınaya tutulmayın!

Kişi yalnız kendisinden mesul değil, çoluk-çocuğundan da mesuldür.

•

Ebu Bekre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şeriflerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Muhakkak ki birçok fitneler olacaktır. Dikkat edin! Sonra bir fitne olacaktır ki; o fitne zamanında oturan kimse fitneye yürüyenden daha hayırlı, yürüyen fitneye koşandan daha hayırlı olacaktır."

Dikkat edin! O fitne indiği veya olduğu vakit; kimin develeri varsa fitneden kaçıp hemen develerinin bulunduğu yere gitsin, kimin koyunları varsa onların yanına varıp meşgul olsun, kimin toprağı varsa toprağına gitsin ve toprağı ile meşgul olsun!"

Bunun üzerine bir kimse:

"Yâ Resulellah! Develeri, koyunları ve toprağı olmayan için ne buyurursun?" diye sordu.

Resulullah Aleyhisselâm:

"Kılıcını alır, onun keskin tarafını bir taşla kırar. Sonra kaçabilirse süratle kaçsın!" dedi ve devamla şöyle buyurdu:

"Allah'ım! Tebliğ ettim mi? Allah'ım! Tebliğ ettim mi? Allah'ım! Tebliğ ettim mi?"

Bunun üzerine bir kimse:

"Yâ Resulellah! Çarpışan iki safâ, yahut çarpışan iki gruba zorla götürülürsem ve onlardan biri kılıcı ile bana vurursa veya bir ok isabet edip beni öldürürse ne olur?" diye sordu.

Resulullah Aleyhisselâm:

"Hem senin günahını hem de kendi günahını yüklenir ve cehennemliklerden olur." buyurdu.
(Müslim: 2887 - Ebu Dâvud)

Kur'an-ı kerim'in şeref ve faziletine dair Sebeb-i Mevcûdat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde şöyle buyuruyorlar:

"Haberiniz olsun ki, ilerde (karanlık gece kıtaları gibi) bir takım fitneler zuhur edecektir!

(Yâ Resulellah! O fitnelerden çıkıp, kurtuluş çaresi nedir? denildi.)

Allah-u Teâlâ'nın kitabı Kur'an'dır. Onda sizden öncekilerin ve sizden sonrakilerin haberleri vardır. Aranızdaki meseleleri halleden hükümlerle doludur.

O, hakk ile batılı birbirinden ayıran kesin bir hükümdür, şaka ve boş şey değildir.

Onu cebbarlıkla zorbalıkla terkeden kimsenin, Allah boynunu kırar.

Hidayeti ondan başkasında arayan kimseyi dalâlete düşürür.

O, Allah'ın en sağlam ve kopmaz ipidir.

O, hikmetli bir zikir, Allah'a giden dosdoğru bir yoldur.

O, nefsin kötü arzularını uyarır. Sapık ve maksatlı kişiler onu bozamaz.

Onu okuyan diller zorluk çekmez. Âlimler ona doyamaz. Fazla tekrardan dolayı okunuşundaki haz kaybolmaz. Akılları hayrette bırakan incelik ve meziyetleri bitmez tükenmez.

O öyle hikmetle dolu bir kitaptır ki, cinlerden bir zümre onu dinledikleri zaman "Gerçekten biz, hayranlık veren çok hoş bir Kur'an dinledik. O hakka ve doğru yola götürüyor. Bundan dolayı biz de ona inandık iman ettik." (Cin: 1-2) demişlerdir.

Ona dayanarak konuşan kişi doğru söylemiştir. Onunla âmel eden er-geç mükâfatlandırılır.

Onunla hükmeden, hükmünde adalet eder.

İnsanları ona dâvet eden, doğruya ve doğru yola dâvet etmiş olur." (Tirmizî)

Arap Memleketleri:

Abdullah bin Mesud -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuştur:

"Bu ümmette dört (büyük) fitne olacaktır. Sonuncusunda kıyamet kopacaktır." (Ebu Dâvud: 4241)

•

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir diğer Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuştur:

"Muhakkak öyle bir fitne olacaktır ki, Arap'ın kökünü kazıyacaktır. Bunların maktulleri cehennemdedir. Dilin tesiri, bu fitnede kılıçtan daha şiddetlidir." (Ebu Dâvud)

Müslümanların cezaları var, cezalarını çekiyorlar, sonra cezaları bitince onların cezası başlayacak.

•

Abdullah bin Amr -radiyallahu anhümâ-dan rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuştur:

"Arapları kaplayan bir fitne olacaktır. Öldürülenleri cehennemdedir. O fitnede dil, kılıç darbesinden daha şiddetlidir." (İbn-i Mâce: 3967)

Bir gün gelir; bazı Arap memleketlerinde, Suudi Arabistan'da hükümet kalkacak, birbirlerini yiyecekler. Sonra Hazret-i Mehdi çıkacak.

Bizden sonra Allah'u-âlem ortalık çok karışacak, karışınca halk bunalacak, herkes can ve gıda peşinde koşacak, gittikçe iş fesada gidecek, umumi harbe gidecek.

•

Abdullah bin Ömer -radiyallahu anhümâ-dan rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuştur:

"Fitnelerden uzak durun! Şüphesiz ki fitnelerde dil (tesir bakımından) kılıç darbesi gibidir." (İbn-i Mâce: 3968)

Allah'ım fitne ve fesaddan Ümmet-i Muhammed'i korusun.

•

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şeriflerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

"Kureyş'ten bazı insanlar (ileride) insanları (fitne ile) ölüme sürükleyecekler!" buyurdu.

Ashâb-ı kiram:

"Yâ Resulellah! Biz o zaman ne yapalım?" diye sordular.

"Keşke insanlar onlardan uzak bulunsalar!" cevabını verdi. (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 1469)

•

Zübeyr bin Adıyy -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre şöyle söylemiştir:

"Haccac'dan başımıza gelenler hakkında Enes bin Mâlik -radiyallahu anh-e şikayet ettik.

'Sabredin! Çünkü bundan sonra bu şimdikinden daha kötü bir zaman gelecektir, tâ ki Rabb'inize kavuşuncaya kadar. Bunu Peygamber'iniz -sallallahu aleyhi ve sellem-den böyle işittim.' dedi." (Buhârî - Tirmizî)

•

Abdurrahman bin Abd-i Rabbi'l-Kâbe -radiyallah anh- şöyle demiştir:

Bir gün Abdullah bin Amr bin el-Âs -radiyallahu anhümâ- Kâbe'nin gölgesinde oturmuş, başında da halk toplanmış iken ben onun yanına vardım. (Bu esnada) Abdullah'tan şunu işittim:

"Biz bir yolculukta Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-in beraberinde idik. O, bir ara bir konakta konakladı. Bunun üzerine kimimiz kendi çadırını kuruyor, kimimiz ok atışı yapıyor ve kimimiz otlayan hayvanı ile meşgul oluyordu. Bu sırada Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-in çağırıcısı: 'Haydin namaza!' diye çağırıda bulundu. Biz de hemen toplandık. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ayağa kalkarak bize şu hitabede bulundu:

'Benden önceki her peygamber üzerine kendi için hayır bildiği şeyleri ümmetine göstermesi ve şer bildiği şeylere karşı onları korkutması şüphesiz ki bir hak bir görev oldu. Sizin bu ümmetinizin âfiyeti (yani dine zarar veren şeylerden selâmette bulunması) evvelinde kılındı. Bu ümmetinizin son kısmının başına belâ ve hoşlanmayacağınız işler muhakkak gelecektir. Sonra öyle fitneler gelecek ki bazısı diğer bazısını hafifletecek (yani sonra gelen fitne bir önceki fitneden şiddetli olacağından öncekini hafif bırakacaktır). Artık mümin kul (bir fitne geldiğinde): 'İşte beni helâk eden fitne budur!' der. Bir süre sonra o fitne geçer, bunun arkasından başka bir fitne gelir ve mümin kul: 'İşte beni helâk edici fitne budur!' der. Sonra o fitne de açılıp gider. Artık kim cehennem ateşinden uzaklaştırılması ve cennete girdirilmesi kendisini sevindiriyorsa Allah'a ve ahiret gününe iman eder halde iken ölümü gelsin ve insanlara kendisine yapmalarını arzu ettiği şeyleri yapsın.

Kim bir devlet başkanına beyat edip ona elini vermiş (yani seçmiş) ve samimiyetle bağlanmış ise artık olanca gücü ile ona itaat etsin. Şayet bundan sonra başka bir devlet başkanı çıkıp gelirse de birincisi ile nizaa kalkışırsa (yani isyan çıkarmak isterse) sonra gelenin boynunu vurunuz."

Abdurrahman bin Abd-i Rabbi'l Kâbe -radiyallahu anh- demiştir ki:

"Bunun üzerine ben başımı topluluktan ileri sokarak (yani Abdullah -radiyallahu anh-ın yakınına sokularak): 'Allah aşkına sana soruyorum, bu hadisi Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-den sen kendin işittin mi?' dedim. Abdullah -radiyallahu anh- eliyle kulaklarına işaret ederek: 'Bunu kulaklarım işitti, kalbim de belledi, iyice belledi.' dedi." (İbn-i Mâce: 3956)

Hadis-i şerif'te fitne ve fesadın çoğaldığı zamanlarda müslüman bir kimsenin dikkat edeceği mühim hususlar beyan edilmiştir.

•

Yavaş yavaş fitne çıkıyor, harp patlayıncaya kadar, patladımı artık gider.

Patlayıncaya kadar bu münakaşa devam edecek...

Patlayınca bu ateş nereye sirayet eder?

Allah-u Teâlâ bizi ayakta tuttukça sizi de tutacak, amma bizi alırsa halinizi bilmiyorum. Dünyanın hiçbir memleketinde huzur yok, huzur kalktı dünyadan...

İmanlı olalım, imanlı ölelim. Biz kendi yolumuza bakalım, rızâ yolunu tutalım. Kimseye söz söylemeyelim amma istikametten de ayrılmayalım.

Eğer ömrün otuz-kırk sene olursa, bu otuz sene içinde görecekle rin tasavvur dahi edilemez. O kadar şiddetli harpler var.

Dünya kaynıyor, bana; **"Yalnız seyret, hiçbir zaman karışma ve dalgalara girme"** diye emir verirler. Allah'ım sonumuzu hayırlı eylesin. Bir ruhsat veriyor, dilediği güne kadar imtihatdayız. Dünya vehamete doğru gidiyor, hep harbe hazırlanıyor.

Abdullah bin Ömer -radiyallahu anh-der ki:

"Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-in yanında idik. Fitnelerden söz etti, birçok fitneler anlattı. Hatta bir '**Ahlâs**' fitnesine temas etti.

Dinleyenlerden biri:

'Yâ Resulellah! Bu Ahlâs fitnesi nedir?' diye sordu.

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-:

'Ahlâs fitnesi; şiddetli düşmanlık yüzünden insanların birbirinden kaçması ve bir şey bırakmamak üzere mallarının yağma edilmesidir.' buyurdu ve devam etti:

'Sonra 'Serrâ' fitnesi vardır ki, bunun dumanı Ehl-i beyt'imden olan bir adamın ayakları altından tütecektir. Bu adam kendini benden sanacaktır, halbuki benden değildir. Çünkü benim velilerim ancak takvâ sahibi olan kimselerdir. Sonra insanlar eğri, kaburga kemiği üzerine oturmuş gibi bir adama beyat etmek üzere anlaşacaklardır. (Yani devam etmeyen bir sulh yapacaklardır).

Bundan sonra 'Duheymâ' fitnesi vardır. Bu ümmetten kendisine şamar indirmediği bir tek kimse bırakmayacaktır. 'Hemen bitti, sona erdi!' denildiği vakit yine devam edecektir.

Bu fitne zamanında kişi sabah mümin akşam kâfir olacaktır.

O kadar ki insanlar iki kısma ayrılacaktır;

Kendisinde nifak olmayan iman grubu ile kendisinde iman olmayan nifak grubu.

Bu fitne meydana geldiği vakit, o gün yahut ertesi gün Deccal'i bekleyin." (Ebu Dâvud - Hâkim)

•

Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz der ki:

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu:

"Bu ümmetin sonunda yere batma, kılık değiştirme ve taşlaşma belâları meydana gelecektir."

Ben:

"Yâ Resulellah! Aramızda sâlih kullar bulunduğu hâlde helâk olur muyuz?" diye sordum.

"Evet! Pislik meydana çıktığı vakit!" buyurdu. (Tirmizî: 1007)

•

İmran bin Husayn -radiyallahu anhümâ-dan rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Bu ümmette yere batma, kılık değiştirme ve taşlaşma olacaktır."

Bunun üzerine müslümanlardan bir kimse:

"Yâ Resulellah! Bu ne zaman olacak?" diye sordu. Buyurdu ki:

"Şarkıcı kızlar ve çalgı âletleri türediği ve şaraplar içildiği vakit!" (Tirmizî: 2309)

Cinayetlerin Fazlaşması:

Âhir zaman olan günümüzde; dünyanın her yerinde katliamlar, cinayetler olmakta, nice masum insanlar, çoluk-çocuk, genç-yaşlı demeden hunharca öldürülmektedir.

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şeriflerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Nefsim kudret elinde bulunan Allah'a yemin ederim ki, insanlara öyle bir zaman gelecek, katil niçin öldürdüğünü, maktül de niçin öldürdüğünü bilmeyecektir." (Müslim: 2908)

Bugünkü anarşi beyan ediliyor.

Niçin öldürdüğünü, kimi öldürdüğünü bilmiyor. Sebep yok, maksat yok.

Bütün bu kötü haller ve icraatlar hep kötü idareciler sebebiyle husule geliyor. Onlar münafık olacaklar. Görünüşte ismi İslâm, fakat isimde kalmıştır.

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şeriflerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

"Herc çoğalmadıkça kıyamet kopmayacaktır."

Buyurmuşlar, Ashâb-ı kiram: **"Herc nedir yâ Resulellah?"** diye sorduklarında:

"Katildir katil!" buyurmuşlardır. (Müslim: 157)

•

Haksız yere kasten bir kimseyi öldürmek büyük bir suçtur. Bu cinayeti işleyenler dünyada kısasa, ahirette ise cezaya uğrar.

Kur'an-ı kerim'de öldürmenin haram olduğuna dair pek çok Âyet-i kerime vardır.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde bir mümini haksız yere öldürmenin büyük bir cinayet olduğunu ve o nispette cezaya sebep olacağını beyan buyurmaktadır:

"Kim bir mümini kasten öldürürse, onun cezası, içinde devamlı kalacağı cehennemdir." (Nisâ: 93)

Çünkü o, çok büyük bir suç işlemiştir.

"Allah ona gazap etmiş, lânetlemiş ve büyük bir azap hazırlamıştır." (Nisâ: 93)

Cehennemde ebedî kalma cezası, katilin tevbe olmamasına âittir. Tevbesinin kabul edilip edilmemesi ise Allah-u Teâlâ'nın iradesine bağlıdır.

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre diğer bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyuruyorlar:

"Eğer gök ve yer sakinleri bir müminin kanının akıtılmasına (öldürülmesine) katılsalar, Allah mutlaka onları cehenneme yüzü üzere sürer." (Tirmizî. Diyât 8)

İnsanların nazarında dünya büyük ve önemli bir varlık olmasına rağmen, bir mümini öldürmenin anlatılmayacak derecede tehlikeli ve korkunç bir âfet olduğu belirtilmektedir.

Allah-u Teâlâ diğer bir Âyet-i kerime'sinde şöyle buyuruyor:

"Kim bir cana kıymamış, ya da yeryüzünde bozgunculuk yapmamış olan bir kimseyi öldürürse, sanki bütün insanları öldürmüş gibidir." (Mâide: 32)

Burada insan hayatının ne kadar değerli olduğu gözler önüne serilmektedir.

Haksız yere bir başkasının hayatını alan veya ölümüne sebep olan kimse, yalnızca bir kişiye zulmetmekle kalmamış, aynı zamanda insan hayatının ulviliğini ayaklar altına almış, bu hususta başkalarına da cesaret vermiş, Allah-u Teâlâ'nın gazabını hak etmiş olur.

Cenâb-ı Fahr-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde:

"Mümin haram olan kanı akıtmadıkça, dininin geniş alanında kalır." buyuruyorlar. (Buhârî)

Bir mümin büyük günahlar işlese de; tevbe eder, kul haklarını öderse, Allah-u Teâlâ'nın affına uğrayabilir ve dininin geniş alanında kalır. Fakat kendisine mümin kardeşinin kanı bulaşan kimse, aff-ı ilâhiden ümitsiz olarak yaşadığından, dini de hayatı da onu sıkır. Huzur içinde yaşayamaz.

Öldürülen insanın velisi, kısas yoluyla katilin öldürülmesini istese bile, bu ceza dünyadaki cezasıdır. Ölenle öldürülen arasındaki diğer hükümler ahirete kalmıştır.

İlâhî mahkemede ilây-ı kelimetullah için öldüren kurtulacak, fakat gayr-i meşru bir maksatla öldüren, öldürdüğü kimsenin de günahını yüklenerek hesap yerinden ayrılacaktır.

Abdullah bin Mesud -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'lerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyururlar:

"Kıyamet günü bir adam bir başkasının elinden tutmuş olarak gelir ve: 'Ey Rabb'im! Bu beni öldürdü!' der.

Azîz ve Celîl olan Allah da: 'Onu niye öldürdün?' diye sorar. Adam: 'İzzet senin için olsun diye öldürdüm!' der. Allah-u Teâlâ: 'İzzet benim içindir!' buyurur.

Bir başka adam da bir başkasının elinden tutmuş olarak gelir ve: 'Ey Rabb'im! Bu beni öldürdü!' der.

Azîz ve Celîl olan Allah da: 'Onu niye öldürdün?' diye sorar. Adam: 'İzzet falancanın olsun diye öldürdüm!' der. Allah-u Teâlâ: 'İzzet falancanın değildir!' buyurur ve o adam öbürünün günahıyla döner." (Nesâi. Tahrim 2)

İnsan öldürmenin haram olduğunu belirten daha pek çok Hadis-i şerif mevcuttur.

Büreyde -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'lerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuşlardır:

"Müminin öldürülmesi Allah katında, bütün dünyanın yok olup gitmesinden daha büyüktür." (Nesâi. Tahrim 1)

Berâ bin Âzib -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde ise şöyle buyuruyorlar:

"Şüphesiz ki dünyanın yok olup gitmesi, Allah katında haksız yere bir mümini öldürmekten daha hafiftir." (İbn-i Mâce: 2619)

Kasten öldürmenin cezası Sünnet-i seniyye'de de belirlenmiştir.

Abdullah bin Ömer -radiyallahu anhümâ-dan rivayet edilen bir Hadis-i şerifte şöyle buyurulmaktadır:

"Kim mümin bir kimseyi (kasten) öldürürse, katil bu sebeple kısas olunur." (Ebu Dâvud: 4539)

Hazret-i Allah İhsanda, Biz İse İsyandayız:

Âhir zamanda, seyyiat zamanında yaşıyoruz. Öyle bir zamanda ki; dünya kurulalı beri böyle bir devir gelmiş değil. Her türlü kötülüğün anası bu devirde mevcut. Her türlü küfür adeti, her türlü ahlâksızlık, hırsızlık, yalan-dolan, cinayet, fuhuş vaka-i adiyeye haline geldi. Müslümanlar ahkâmı yaşamaz oldu; fâiz, dinden çıkma moda oldu.

Hırsızlık, gasp, soygun, insan öldürme almış başını gidiyor.

Zina, fuhuş ve hayâsızlık çoğalmış hatta alenileşmiş, açıktan yapılıyor. Medya da bunu aşılamaya çalışıyor, böylece aile kökten sarsılıyor.

İçki, uyuşturucular ve haplarla halk zehirleniyor, hem sağlığı hem de aklı zayi oluyor.

Fâiz sebebiyle şirketler batmakta, işyerleri kapanmakta, kredi kartları sebebiyle yuvalar dağılmaktadır.

Kumar, şans oyunlarıyla halkın parası çarçur olmakta, vaktini boş ve faydasız şeylerle geçirmekte.

Alışverişlerde hile hurda yapılmakta, terazide eksik, malda gedik defo yapılmaktadır.

Çekler, senetler, borçlar ödenmemekte, sözler yerine getirilmemektedir. Ticari ahlâk aranır hâle gelmiştir.

Vatana ihanet, dinde bölücülük almış başını gidiyor. Ahir zaman âlimleri ortalığı istilâ etmiş, hak ve hakikatten gafiller...

Büyü, sihir ve fal işleri insanların uğraşısı olmuş, medet umuluyor.

Karaborsa, sahtecilik, yalancılık, dolandırıcılık, yankesicilik almış başını gidiyor.

Kötü âmir ve kötü âlimler peşinden gidilenler, sözü dinlenenler olmuş.

Kadın ve erkekler zıvanadan çıkmış, iffet ve namus kavramı unutulmuş...

Emanet ganimet biliniyor. Fakirler ihmal ediliyor. Açlar doyurulmuyor. Garipler horlanıyor.

Süs, lüks içimize girmiş, israf diz boyu, zenginler zekâtı unutmuşlar.

Bereketsizlik sebebiyle paranın kıymeti yok, zamanın kıymeti yok.

Rüşvet, irtikab, iltimas, suistimal, gulul gibi devleti yıkıcı şeyler her gün duyulmakta...

Dinin direği olduğu halde namaz kılınmamakta. Kılanların yüzde doksanı taharete, istibraya dikkat etmediği için daha camiye girmeden abdesti bozulmuştur, abdestsiz namaz kılmakta, haberi bile olmamaktadır.

Adaletle iş yapılmıyor. Ehliyet, liyakat aranmıyor. Rüşvetin adı hediye olmuş.

Nikâh zaten yapılmıyor, yapılsa da mehir verilmiyor, öldükten sonra verileceğini zannediyor, kendi âilesi ile zina yapıyor. Mehirsiz dini nikâh olmaz.

Emr-i ilâhî olduğu halde öşür verilmiyor. Verilmiyor değil, zaten bilinmiyor. Kimse de vermiyor. O ise bu aynı zekâtıdır. Zekâtı veren ne kadar insan var? Onun için bu halk bu yerlerden yok olup gitti. Artık yarın huzur-u ilâhî'ye çıkacağız. Nasıl çıkacağımızı O bilir. Herkes kendine yonttu. Ve iş Allah'a kaldı.

Bunların hepsi kıyameti, âhir zamanı yaşadığımızı haber veriyor.

Ve kıyametin küçük alâmetleri bir bir çıkmaya, zuhur etmeye başlamıştır. Ve bu hal son deccale kadar devam edecektir.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şeriflerinde buyururlar ki:

"Ümmetim üzerine öyle bir zaman gelecektir ki İslâm'ın yalnız ismi, imanın resmi, Kur'an'dan ise harf ve hurufat kalacak.

Gayretleri mideleri, dinleri para, kibleleri karıları olacak. Onlar aza kanaat etmeyecekler, çok ile de doymayacaklar."

İnsanlar bu hâle geldiği zaman bunlar zuhur edecek ve çeşitli ibtilâlara maruz kalacaklar. Bunun içindir ki içki, kumar, fuhuş, faiz, denize çırılçıplak girilmesi gibi ve buna mümasil küfür âdetlerinin yerleşmesi, bunların yaygınlaşması, hakikatin kalkması ile artık insanlar her şeye müstehak olmuş demektir.

Halk bu isyanlarının cezalarını hiç şüphesiz ki görecektir.

Allah-u Teâlâ bir Hadis-i kudsi'de buyurur ki:

"Benim cinlerle ve insanlarla önemli bir hadisem var! Ben yaratıyorum, benden başkasına ibadet ediliyor! Ben rızıklandırıyorum, benden başkasına şükrediliyor." (Taberânî)

Kadınlar çılgın, erkekler sarhoş, orta tabaka şaşkın, zenginler azgın.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz diğer bir Hadis-i şeriflerinde buyururlar ki:

"İnsanlar üzerine öyle bir zaman gelecek ki gayretleri mideleri, şerefleri servetleri, kibleleri karıları, dinleri dirhemleri ve dinarları olacak. Onlar mahlûkatın en şerlileridir ve onların Allah katında hiçbir nasipleri yoktur." (Deylemî)

Böyle zamanda böyle insanlar gelecek ve insanlar da böyle cezalanacak.

Dünya cezaları böyle olduğu gibi, ahiretteki cezaları da ebedî cehennemde kalmalarıdır.

Hak ve hakikatten saptıkları için başlarına bu belâlar gelecek.

Diğer bir Hadis-i şerifte şöyle buyuruluyor:

"Fuhuş ve ahlâksızlık açıkça yapıncaya ve dirhem ile dinara tapıncaya kadar, şöyle şöyle oluncaya kadar kıyamet kopmaz." (Ahmed bin Hanbel)

Bütün bu Hadis-i şerifler kıyametin küçük alâmetlerinin bir bir zuhur ettiğini göstermektedir.

Ulemânın durumu ise meydanda. Bunların yaptığı tahribatı hiçbir papaz ve hiçbir kâfir yapamaz. Çünkü onların cephesi var, tedbirini alırsın. Fakat bunlar İslâm gibi göründükleri için, çok büyük tahribat yaparlar. Dinleyenler sözüne inanır, müslümansa İslâm'dan çıkar, kâfir ise zaten küfründe devam eder.

Halk çoğunlukla nefse uydukları, İslâm'ı yaşamak, emr-i ilâhî'yi tatbik etmek nefislerine zor geldiği için açık kapı aramaktadırlar. Onlar da halkın içindeki bu arzuları bildiklerinden dolayı halkın hoşuna giden fetvâları vererek ifsad ediyorlar, beşeriyeti peşlerinden sürüklemek istiyorlar. Şu kadar var ki kendilerine modern müslüman adını verenler bunların peşindedirler.

Bu Hitabımız Hakiki Müslümanlaradır:

Sakin meyüs olmayın, ümitsizliğe kapılmayın! Zira Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bu günlerin geleceğini çok evvel haber vermiştir. Bu gariplerin çıkacağını ve nihyeti de haber vermiştir. Kitabın tamamı tetkik edildiğinde bu husus açık olarak görülecektir.

Allah-u Teâlâ bu dini yeniden tazeleyeceğine göre, -bu da üç merdivenle başlıyor ve başlamıştır.- Karamsar olmayın, yalnız önünüzdeki çok şiddetli harpleri ve sıkıntıları da gözden uzak etmeyin! Telâşa kapılmayın, takdire râzı olun.

Kıyametin küçük alâmetlerinden çıkmayan kalmadı, hepsi çıktı, iş büyüklere kaldı.

Allah-u Teâlâ bizi kalemle cihad için, bölücü din düşmanlarını kalemle biçmek için ve bu kitapları yazmakla vazifelendirdi. Bu kitaplar bizden sonraki boşluğu Hazret-i Mehdi'ye ulaştıracak, ona köprü olacak, bunu böyle bilin.

Mehdi Hazretleri'ni ise kılıçla cihad etmek için gönderecek. Ömrü sırf cihadla geçecek. O bir şey yazmayacak, çünkü yazmaya vakti olmayacak. Bu kitapları okumakla aydınlanacak.

Nitekim Bediüzzaman Hazretleri:

"O zât, o tâifenin uzun tasdikâtı ile yazdıkları eseri kendine hazır bir program yapacak." buyurmuşlardır. (Emirdağ Lâhikası. s: 259)

Hâtem'likle ıslahat başladı. Birinci ıslahat nurla, Hatem'likle olacak. Mehdi Hazretleri kılıçla ıslahat yapacağı gibi, İsa Aleyhisselâm da müslümanlarla hıristiyanlar arasında hakemlik yapacak ve Deccal'i öldürecek.

Bu üç vazife merdiven gibidir.

Rabbül-âlemîn bizi çektikten sonra Hazret-i Mehdi gelecek, bundan sonra o var. Kısa bir boşluktan sonra Hazret-i Mehdi ile Hazret-i İsa Aleyhisselâm iç içe gelecekler. Bu hayatı yaşayanlar bu hayat ile yaşıyor, bu hayatla meşgul oluyor. Onlar bu hayatta olacaklar ve bu hayatta ölecekler. Kavuşan kavuşacak, kavuşmayan kavuşmuş gibi olacak. Çünkü o hayatı yaşıyor. Gaye Allah!..

Binaenaleyh artık dünyanın şâşâsına dalmayın, nefsânî arzulara kapılmayın. Helâl lokma kazanmayı ve yemeyi, günlük geçinmeyi düşünün! Uzun bir ömür hayâline kapılmayın! Ebedî saadetinizi hazırlayın. Gün bugün, yarın ne olacağı belli değil, bunu size tavsiye ediyorum.

Bu nur çığır açıyor, karanlıkları deliyor. Bu çığır Mehdi Hazretleri'nin zamanına kadar gidecek. Nur da yayılacak, türemeler de türeyecek. Bunlar daima birbirine karşı olacaklar.

Bizim bu bölücülerle cihadımız, sanmayın ki küçük bir çarpışmadır. Bütün bölücülerle karşı karşıya gelmiş durumdayız. Nasıpdar olan tenvir oluyor, nasibini alıyor. Nasibi olmayan görmüyor.

Bu devir müslümanların paramparça olduğu, bölücülerin her yeri işgal ettiği, saptırıcı imamların, ahir zaman âlimlerinin insanları Hakk yoldan uzaklaştırdığı ve imansızlık girdabına düşürdüğü bir devirdir. Dünya kurulduğundan beri böyle bir devir gelmiş değildir.

Maddecilik, dünyaya aşırı muhabbet gönülleri tutuşturmuş, medya insanların zihinlerini bulandırmış, felsefe fikirlerde kararsızlık husule getirmiş ve nice insanları imandan, İslâm'dan uzaklaştırmıştır.

Binaenaleyh ilk iman kurtarma cihadını Hatem-i veli başlatacak, onun ardından Hazret-i Mehdi ve Hazret-i İsa Aleyhisselâm gelecek ve bu cihadı tamamlayacaklar, birbirleriyle mütemmim olacaklar. Bu noktada üçü de birbirine bağlanıyor. Bu merdiven üçtür, üçü birdir.

Çünkü bu iman kurtarma cihadı, bu birinci merdivenden başladı. Hatem-i veli, Hazret-i Mehdi ve İsa Aleyhisselâm üçü de birbiri ardından geliyor. Birisi kalemlle, birisi kılıçla, birisi ıslahatla vazifeli olacak. Her birinin vazifesi ayrı olacak.

Bundan sonra zaman daha da güçleşecek. İyi ve kötü âmirler gelecek. Hazret-i Mehdi ve Hazret-i İsa Aleyhisselâm zamanına kadar bir iyi bir kötü, bir iyi bir kötü gelecek. Ve bu bozukluk, en sonuncu olan Deccal'e kadar devam edecek. O çıktığı zaman ortalık büsbütün bozulacak.

Dünya kuruldu kurulu böyle bir zaman gelmedi. Bundan daha beteri otuzuncu deccâl çıktığı zaman. Biz şimdi devr-i Deccâl'de yaşıyoruz.

"Hepsi de Allah'ın peygamberi olduğunu iddiâ eden otuza yakın yalancı deccaller türemedikçe kıyamet kopmaz." (Tirmizi)

Lâkin otuzuncu deccâl çıktığı zaman daha beter olacak. Bu da Hazret-i Mehdi, Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ın zamanına rast gelecek.

Harpler, zelzeleler, afatlar ile insanları yok edecek Cenâb-ı Hakk. İnsanlar birbirlerini yok edecek, memleketler harap olacak. Bitecek yani. Dünya ne yahudiye ne de Çinlilere kalacak. İslâm'a verecek amma insan kalmamış olacak. Fakir Elhamdülillâh bunu çok evvel söylemiştir.

Hakiki Deccal Amerika'dan çıkacak.

Hadis-i şerif'te Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyuruyorlar:

"Allah yahudileri de hezimete uğratacaktır. Artık Allah'ın yarattığı yaratıklardan arkasında bir yahudinin saklanıp da Allah'ın konuşurmayacağı hiçbir şey kalmayacaktır. 'Ey Allah'ın müslüman kulu! İşte bu bir yahudidir. Gel de onu öldür!' demeyen ne bir taş, ne bir ağaç, ne bir duvar, ne de bir hayvan olacaktır. (Yalnız Gargad ağacı bu hükmün dışındadır. Çünkü bu ağaç onların ağaçlarındandır, konuşmayacaktır.)" (İbn-i Mâce: 4077)

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen diğer bir Hadis-i şerif'lerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

"Müslümanlarla yahudiler harbetmedikçe kıyamet kopmaz. Müslümanlar onları öyle bir öldürecekler ki, hatta yahudi taşın ve ağacın arkasına saklanacak, taş veya ağaç da: 'Ey müslüman, ey Allah'ın kulu! Şu arkamdaki yahudidir, hemen gel de onu öldür!' diyecektir. Yalnız Ğargad ağacı bunu demeyecek, çünkü o yahudilerin ağacıdır." (Müslim: 2922)

Allah-u âlem yahudiler Mekke-i mükerreme'ye ve Medine-i münevvere'ye giremeyecek, Medine-i münevvere'ye nötron bombası atsalar gerek. Amma onlar, amma Çinliler. Bütün halk ölecek. Bundan değil müslümanlar, bütün küffar halkı da rahatsız olacak.

Sonra Allah-u Teâlâ onların öldürülmesini murad ettiği zaman, küffar memleketine sığınmış bir yahudiyi dahi ikrah ettikleri için haber verecekler. Yalnız Amerika haber vermeyecek, çünkü Amerika onlardandır.

Ve bugünler çok yakın, çok yakın. Ben 80 yaşımdaya olduğuma kendim inanamıyorum. Bütün bu hadiselerin oluşu, bitişi 40 sene sürecek. Demek istiyoruz ki, bundan sonra harpler var, darpler var, üzüntüler var, sıkıntılar var, hüznü seneler var.

Mühim hadiseler olacak, mühim hadiseler doğacak ve büyük kanamalar olacak. Vakit bekleniyor. Ne zaman? O bilir. Allah'u-âlem doğacak hadiseler çok kan dökülmesine vesile olur.

Ben dünyayı harap olmuş bir ev olarak görüyorum. Ne zaman çöktürecek, onu O bilir.

Bu isyan cezasız kalmaz, vakit geldi. Allah'ım betlerinden korusun. Bakalım Allah-u Teâlâ ne gösterecek.

İsrail demek, Amerika demek, Amerika demek, hıristiyan âlemi demek.

Amerika demek yahudi demek, yahudi demek Amerika demek.

Bütün dünya bunlardan ikrah etti. Müslümanların cezaları var, cezalarını çekiyorlar. Müslümanların cezası bitince onların cezası başlayacak.

Amerika'nın daha bu bölgede işi var. Irak'tan sonra sırada; İran, Suudi Arabistan, Mısır var. İşte dünya böyle tutuşacak.

Amerika dört devleti gözüne kestirdi; Irak, İran, Suudi Arabistan ve Mısır.

Amerika'nın bütün gayesi petrolü elde etmek, dünyayı elde tutmak. Ondandır büyük bir patlak verecek, dünya kaynayacak.

Allah'ımız sonumuzu hayırlı etsin.

Her şey tezahür ediyor artık, belki gitme vaktim yaklaşırsa tezahür ediyor ve bunlar böyle çıkıyor, her şey bilinsin isteniyor.

Gün bugün yarını O bilir, ve demiştim, "Allah'ım! bana o günleri gösterme!" Çok karanlık günler var, seyirci kalacağız, takdir ne ise onu seyredeceğiz.

Hazret-i Allah'a sınımsız sığınmamız lâzım. Önümüzdeki hadisatı beklememiz lâzım. Önümüzde çok sert günler var, çok karanlık günler var.

Tedbiri olmalı, Hazret-i Allah'a yönelik olmalı, Kelime-i Tevhid'le çok meşgul olmamız lâzım. Kelime-i Tevhid üzerinde olalım ve orada ölelim.

İrşad ve İkaz:

Hadis-i şeriflerden ve Ashâb-ı kiram'ın rivayetlerinden anlaşıldığı üzere "Kıyamet Alâmetleri bahsi" Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in tebliğ ve irşad vazifesinin bir parçasıdır.

Hatta bir rivayete göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir gün -gün boyu- ashâbına kıyamet alâmetlerini anlatmıştır.

Amr bin Ahtab -radiyallahu anh-den şöyle rivayet edilmiştir:

"Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bir gün bize sabah namazını kıldırđı ve minbere çıkarak tâ öğle vakti girinceye kadar bize hitap etti. Sonra minberden inip namaz kıldırđı. Tekrar minbere çıkıp ikindi vakti girinceye kadar bize hitap etti. Sonra inerek namaz kıldırđı. Sonra tekrar minbere çıktı ve bize güneş batıncaya kadar konuştu. Olmuş ve olacak her şeyi bize haber verdi. Bunları en iyi bilenimiz, en belleşli olanımızdır." (Müslim: 2892)

Abdullah bin Ömer -radiyallahu anhümâ-dan rivayet edilmiştir:

"Resulullah Aleyhisselâm Vedâ Haccı sırasında bir ara: "İnsanlar susup dinlesin" buyurduktan sonra hamd ve senâda bulundu, akabinde Mesih ve Deccal'den uzun uzun söz etti:

"Allah'ın gönderdiği her peygamber, ümmetini onunla korkuttu. Nuh Aleyhisselâm ümmetini onunla korkuttu, ondan sonra gelen peygamberler de korkuttular.

O sizin aranızdan çıkacak. Onun hâli sizden gizli kalmayacak. Rabb'inizin tek gözli olmadığı size gizli değildir. O ise sağ gözü kör birisidir. Onun gözü dışa fırlamış üzüm danesi gibidir." (Buhârî. Fiten 17 - Müslim: 169)

Ashâb-ı kiram Hazerâtı'nın devrinde küçük çocuklara Deccal bilgisi verildiği rivayet edilmektedir.

Allah-u Teâlâ'nın peygamberlerine bu vazifeyi vermesi kıyamet alâmetleri bahsinin irşad vazifesinin bir parçası olduğunun en büyük delilidir.

Allah-u Teâlâ peygamberlerine bu vazifeyi verdiği gibi son peygamber Muhammed Aleyhisselâm'ın varislerine de bu vazifeyi vermiştir. **"Emr-i bil maruf, nehy-i anil münker"** vazifesi tevdi edilen ümmet bu ümmettir.

Bu afatların gölgesi iyice üzerimize düştüğü şu günlerde bu irşadı kimse yapmıyor.

Biz ise elimizden geldiği kadar halkı uyandırmaya çalışıyoruz, bu Hadis-i şerifleri hatırlatıyoruz. Bu hususta **"Kıyamet ve Alâmetleri", "İnsan Dünya ve Ahiret"** ismiyle kitaplar yazdık. Daha önce de dergilerimizde yayınladık.

Ey Müslüman! Bunlar tedirgin etmek için değil, tedbire sevk etmek için, hazırlık yapman için anlatılıyor.

Görülüyor ki; kıyamet alâmetleri belirliyor. Ne zaman fırtına kopacağını Yaratan bilir, fakat sığınmamız faydalıdır.

Yavaş yavaş karışacak, yavaş yavaş kaynayacak, sonra patlayacak ve dünya ateş alacak.

Böyle böyle kaynayacak, dünya ateşe verilecek, hüküm O'nundur. Denmişti ki; dünya öyle bir hale gelmiş ki, eskimiş eve benziyor, yıkıldı yıkılacak. Çünkü vakit geldi, dünyanın ömrü bitti, nihayetindeyiz. Amma afatla, amma harple dünya alabora olacak.

Elde fırsat, dilde ruhsat varken günün değil, saatin değerini vermek lâzım. Artık yıkım devri başlamıştır.

Halk artık azabı hak etti. Bu azgınlığa karşı bu beklenir artık. Ne zaman kopacak diye bakılıyor. Çok şiddetli harpler olacak. Allah'ım ateşlerini birbirine ver diyorum. Zaman gelecek ne petrol kalacak, ne teyyaresi kalacak! Hiçbir şey kalmayacak. Eski zamana döneceğiz.

Her şey beklenir, **"Yıkacağım"** buyuruyor. Murat ettiğini yapar. Çünkü insanlar azdı ve hak etti.

Bizim zamanımız öyle bir zaman ki yazıların yazılması ile beşeriyet bu kitaplardan istifade edecek.

"O çiçek misâli baharda açar, meyveleri güzün toplanır."

Bundan sonra kıyamete kadar böyle bir kitap gelmeyecek, beşeriyetin bu kitaplardan istifade edeceğini ifşa ediyorlar.

Benim ümidim Allah-u Teâlâ bu gemiyi batırmayacak. Bunun sebebi; Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'i iki defa Türk kıyafetiyle gördüm. Anladım ki Allah-u Teâlâ'nın Türkiye'ye bir nazarı, bir lütfu var; onun hürmetine Allah-u Teâlâ bu gemiyi batırmayacak. Her ne kadar batırmak istedilerse de Allah-u Teâlâ bu gemiyi batırmayacak, yüzdürecek. Deniz altı batıyor amma dilediği zaman su yüzeyine çıkıyor. Biz bunlarla çok meşgul olmak zorundayız.

Ömrü olan kısa zamanda çok şey göreceksin, "Yevmü'l-beter" denmiş, bitmiş.

Bu gelecek dalga Allah-u-âlem çok büyük dalga, O dilediğini korur, tabi ki size de her şey anlatılmıyor. Allah'ım korusun, Allah'ım korusun, Rabb'im korusun. Allah'a emanet... Takdir ne ise o olur. Hazret-i Allah'a yönelik olmak lâzım, bakalım bu afet bu dalga kimi alır, kimi bırakır, onu Yaratan bilir.

Çok vahim hadiseler olabilir, fakat O dilediğini korur.

Müslüman tedbirli olmalıdır.

Bugün akıllı olan kimse Hazret-i Allah'a sığınmalıdır. İbadet ve taat ile Allah-u Teâlâ'nın hıfz-ı himâyesini talep etmelidir.

Bugün Hazret-i Allah'a sığınma günüdür. Yarın ne olacağını bilmiyoruz. Çünkü o sığınmanın sayesinde, halkın sıkıntılı, telaşlı olduğu zamanda dilerse O seni kurtarır. Zira bu isyan cezasız kalmaz.

Bir Hadis-i şerif'te şöyle buyruluyor:

"Dünyanın geniş vakitlerinde, (yani sıhhat ve servet, asayiş ve emniyet gibi istirahat sebepleri mükemmel olduğu bir zamanda) Cenâb-ı Hakk'a ibadet ve taat ile kendini takdim et ki, muzayakalı (sıkıntılı, kargaşalı) bir zamanda seni lütfu ile yâd buyursun." (Ahmed bin Hanbel)

O gün gelmeden önce tevbe edip Allah-u Teâlâ'ya ve Resulullah Aleyhisselâm'a yönelenlere ne mutlu! O dilediğini dilediği şekilde kurtarır. Bu gibi kimselerin dünyası saadet, ahireti selâmet olur. Çünkü o Hakk ile idi, halk ile değil.

Hazret-i Allah'a yönelelim, bize O yeter! Kalsak yolunda, gitsek yolunda ölelim inşaallah. Bizim için fayda getirecek budur: Yolunda olalım, yolunda ölelim.

Allah-u Teâlâ'ya yönelmekten daha güzel bir kale olmaz, O'nun kalesinin harici boşluktur. O kalesine kimi aldıysa hayat vardır, hem de hayat-ı ebediye vardır. Bu bir ikazdır, hatırlatmadır, yöneltmedir. O dilediğine hidayet verir. Dilerse O her felâketten kurtarır.

Kitapları daima okuyun ve böylece bu devirleri aşmaya bakın!

Ey kardeş! Sakın ilâhi hükümleri arkaya atıp, nefis arzusunun peşinden gidenlerden olma. Öğüt ve nasihatten fayda gören müminler sınıfına dahil ol!

Hazret-i Allah ve Resulullah'a gönülden bağlı ol. İbadet ve taata devam et. Mahviyyetten ve hiçlikten ayrılma. Yolu bunlarla alın... Ölçü budur.

Hazret-i Allah kendisine yönelen, ibadet eden kulunu seviyor.

Namazla, ibadetle, zikirle, fikirle, salât-ü selâmla çok meşgul olalım. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in günlük sığınma duâlarını okuyalım...

Dünyaya değil, ahirete özenin. Dünyada özenilecek yer yok. Hele şimdiden sonra ne harpler, ne felâketler var...

•

Manen tedbir almak bu kadar mühim olduğu gibi madden de tedbirli olmak lâzımdır. Zira hayatı idame ettirebilmek için lüzumlu temel ihtiyaçlardan mahrum kalmak da büyük bir tehlikedir.

Kuraklık tehlikesi var, harp tehlikesi var.

Hazret-i Mehdi'nin zuhurunu ve alâmetlerini anlatan bir Hadis-i şeriflerine Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle başlamışlardır:

"Ticaret ve yolların kesildiği ve fitnelerin çoğaldığı zaman ..." (İmam-ı Süyûtî)

Görüyorsunuz petrolümüz dışarıdan, gazımız dışarıdan geliyor. Gıda ihtiyacımızı bile dışarıdan temin etmeye başladık. Ufacık bir harpte bile geçici de olsa büyük sıkıntılar yaşama ihtimali var. Büyük pahalılıklar yaşanma ihtimali var. Geçtiğimiz yıllarda, Rusya bir hafta gazı kestiği için Ukrayna ve birçok ülke kışın ortasında soğukta kaldı. Avrupa çok sıkıntı çekti. Buna kezâ buğdayda, pirinçte dışa bağımlı hâle geldik. Hayvancılık, tarım bitti. Tarım ürünü tohumlarının tamamına yakını ithal ediliyor.

Öyle günler gelecek ki, parayla bile olsa yiyecek bulamama durumları olacak.

Japonya depreminde halk marketlerdeki bütün malları bir günde topladı, bitirdi. Arabalar işlemedi.

Gün gelecek hiçbir şey işlemeyecek. Benzin yok, araba yok, dünyanın rotası bozulacak eski günlere dönecek, petrol olmayacak, uçak, araba olmayacak, hiçbir şey işlemeyecek, gemiler yelkene dönecek.

Hadis-i şeriflerde Ye'cüc ve Me'cüc kavminin istilâsı anlatılırken Resulullah Aleyhisselâm bir yerinde şöyle buyurmuşlardır:

"İsa Aleyhisselâm ve ashâbı Tûr dağında mahsur kalacaklar. Öyle ki muhasaranın şiddetinden o gün bir öküz başı, onlardan her biri için bugünkü paranızla yüz dinardan daha hayırlı olacak." (Müslim: 2937 - İbn-i Mâce: 4075)

Binaenaleyh her türlü tedbiri almak lâzımdır. Erzak olsun, ısınma, aydınlanma ihtiyaçları olsun, buna mümasil her türlü tedbiri almakta fayda var.

Allah'u-âlem ateş sardığı zaman her tarafı saracak. Âyet-i kerime zuhur edince hiç kalmayacak. Bu silâhlarla çok az insan kalacak. Yalnız cephe değil, cephenin gerisindeki de gidiyor. Bir atom bombası Japonya'yı mahvetti. Amma şimdi herkeste o bomba var. Herkes birbirine attığı zaman her taraf dümdüz olur. Hüküm O'nundur. O ne isterse O'nu yapar.

Harp mazallah yalnız askere değil, sivile de dokunur, onun için yiyecek içecek için çok tedarikli olmak lâzım. Allah-u Teâlâ'nın dediği olur amma önümüzdeki harpler şiddetli.

Para da böyle. Bugün değeri çok, yarın bir bakmışsın kâğıt parçası. Amma altın öyle değil. Para pul, altın külçe olur.

İktisatlı yaşa, senin ne yediğini kimse görmez. Önümüzde Allah'u-âlem karanlık günler var. O karanlık günlerde yaşayabilmek için şimdiden tedbir almak lâzım. Çocuklarınızı ona göre idame edin, sakın ellerine fazla para vermeyin, çocuk israfa alışır.

Tevbe ve İstiğfar:

İnsanoğlu aciz ve zayıf yaratılmıştır. Günah ve hata işlemekten kendisini alamaz. Ancak bu günah ve hatalar; tevbe edilmez, Hazret-i Allah'tan af ve istiğfar dilenmez ise dünyada belâ ve musibetlere, ahirette ise cehennem azabına sebep olur.

Zaman zaman toplumlar arasında bir takım âfâkî felâketler zuhura gelir. Bütün bunlar fertlerin birer cezası mesabesindedir.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

"Başınıza gelen herhangi bir musibet, kendi ellerinizle işledikleriniz yüzündendir. O yine de çoğunu affeder." (Şûrâ: 30)

Bu Âyet-i kerime'ye göre, kula isabet eden bütün felâket ve musibetler kendi günahları sebebiyledir.

"İşte bu, ellerinizin yapıp öne sürdüğü işler yüzündendir. Yoksa Allah kullarına zulmetmez." (Enfâl: 51)

Hiç kimseyi günahsız olarak cezalandırmaz.

Hadis-i şerif'te şöyle buyuruluyor:

"İnsanlar günahları çoğalmadıkça helâk olmayacaklardır." (Ebu Dâvud)

Günahkâr ve isyankârlara ne kadar zaman tanınırsa tanınsın, günaha devam ederler ve tevbe etmezlerse sonunda o geniş rahmetten yoksun, o azaba mahkûm olurlar.

Nitekim Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz de Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyurmuşlardır:

"Bir kul işlemiş olduğu günah sebebiyle rızıktan mahrum edilir." (İbn-i Mâce)

Günah böyle bir şeydir.

"Zamanınızdan şikâyetinize sebep olan şeyler, amellerinizin bozukluğundandır." (Beyhaki)

Evimizde, ailemizde, içinde yaşadığımız toplulukta, memleketimizde yaşadığımız sıkıntılar, ibtilâlar ve şikâyetlerin asıl sebebi kendi amelimizin bozukluğu değil midir?

"Ahlâksızlık memleket için çok büyük bir afet, çok korkunç... Fâiz ve fuhuş memleketi yakar götürür..."

Bu musibet ve hastalıkların tedavisi, ilâhi mağfiret ve bereketin celbi istiğfar ile mümkündür.

Allah-u Teâlâ **Afüvv**'dür, affı çok boldur, günahları çokça bağışlar. Engin merhameti ile günahlardan pişmanlık duyanları affeder. Günahların izlerini tamamen yok eder, Kiramen kâtibîn meleklerinin kayıtlarını sildirir. Kıyamet günü bu günahlardan dolayı hesap sormaz, mahçup olmasınlar diye kullarına unutturur, günah yerine sevap yazar.

Affı sever, af edeni affı ile kuşatır.

"Allah tevbe edenleri sever." (Bakara: 222)

O halde bu sevgiye nail olabilmek için gayret edelim.

Hazret-i Allah'ın sevmesi ne büyük nimet...

•

"En büyük tedbir Hazret-i Allah'a yönelmektir. Sonra da verdiği akı kullanmaktır.

Her hususta Hazret-i Allah'a yönelmek, ağlamak ve korkmak lâzımdır. O, niyet-i halis, azmi çok ve Hazret-i Allah'a yöneleni destekler."

•

"Uyan be kardeş! Bu musibetler bizim için bir ihtardır. Yarın ne göndereceğini yine Allah-u Teâlâ bilir.

Ve fakat muhakkak ki isyan cezasız kalmaz, bu kati bir gerçektir. Bunu böyle bilin.

Şimdi en şiddetli fitnelerin içindeyiz, gaye Hakk'a bağlanmak, rızâ adımlarını atmaya çalışmak, yılmamak, hiç durmamak. Çünkü küçücük bir ömrümüz var, büyük bir hayat-ı ebediye var. Ömür kısa, yol uzun, fitne çok büyük.

Bir insanın son durağı nihayet ölümdür, kabirdir. Gerçek hayat ölümden sonra başlar. Ya ebedî saâdet, yahut da ebedî felâket.

Bunlar bir hatırlatmadır, uyandırmadır. Nasibi olan hidayete mazhar olur, uyanır, tevbe eder, Hazret-i Allah'a yönelir. Ve fakat ruhu ölmüş olanların imanları yok ki hidayete ersin."

•

Resulullah Aleyhisselâm **"Artık bırak halkı, halk tabakasını bırak kendini kurtarmaya bak."** buyurdu. Halk sarhoş, gidiyor. Ama çok ağıra, çok pahalıya mal oluyor.

Bu millet; kimisi maçta, kimisi taçta kimisi menfaatte. Ama içeriye bak Hazret-i Allah'a dair hiçbir şey yok.

Onun için bu boşlukta düşman da oynuyor, şeytan da oynuyor.

Binaenaleyh o zaman gelmiş ki **"Halk tabakasını bırak"** buyuruluyor, çünkü halk dediğim gibi ya siyasette, ya sporda, ya malda... Kendi aleminde yani. Ya taçta, ya maçta...

Halkın gafleti işlerin daha kötüye gitmesine sebep oluyor. Herkes günlük menfaatinin derdinde, kendisine hoş geleni beğenmiş, Hazret-i Allah'ın hoş görmediğini hoş görmüş, O'nun hükmü yerine dünyaya meyletmış.

İşlerin gidişatını gördükçe din ve vatan namına çok üzülüyorum. Ancak Hazret-i Allah kimseye bırakmayacak. Biz yapacağımızı yaptık. Halk uyarıldı.

"Ya'lemu mâ-beyne eydihim. Ey her şeyi bilen, hakikati bilen Allah'ım! Sana havale ediyorum." dedik ve Allah'a havale ettik.

Çünkü **"O kulların işlediklerini ve işleyeceklerini de bilir."** (Bakara: 255)

İnsanın imandan kayması, sapması an meselesi.

Cenâb-ı Hakk'ın hükmünü bıraktı, kendi reyini beğendi; gitti. Allah korusun!

Öldükten sonra herkes uyanacak, mühim olan ölmeden uyanmak. Kurtulmak için.

O kadar ikaz ettik, "Kendi zannınızı yürütmeyin, hükm-ü ilâhiye bakın, kendi reyinizi beğenmeyin, desteklemeyin!" dedik. Dinleyen dinledi, dinlemeyen "Uydum kalabalığa..." Ee... Kalabalığa uydun, gittin!

Kalabalığa uyanların durumu şudur:

"Yeryüzünde bulunanların çoğuna uyacak olursan, onlar seni Allah'ın yolundan saptırırlar. Onlar sadece zanna uyarlar ve yalandan başka söz de söylemezler." (En'am: 116)

İçinde bulunduğumuz bu ahir zamanda durum çok daha vahimdir.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyurmuştur:

"İnsanlar üzerine öyle bir zaman gelecek ki, öldürme ve zorbalıktan başka yolla devlet idaresine sahip olunamayacaktır. Gasp ve cimrilikten başka yolla zenginliğe, dinden çıkma ve nefsanî duygulara tâbi olmaktan başka yolla da (diğer insanların) sevgisine ulaşamayacaktır. Kim bu zamana ulaşır ve zengin olması mümkünken fakirliğe sabreder, sevgilerini kazanma mümkünken nefretlerine sabrederse, aziz (onurlu haysiyetli) olmaya gücü yeterken zillete sabrederse, Allah o kuluna beni tasdik eden elli sıddık sevabı verecektir." (Tahavî)

Öyle bir zaman ki, kurtulmak neredeyse mümkün değil, ancak kurtardıklarının da faziletini kavramak mümkün değil. Yani bu kadar zor, bu zorluğa göre de bu derece kıymetli. Sayıları da o kadar az, hatta azın da azı!

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz diğer bir Hadis-i şerif'lerinde ise buyururlar ki:

"Garipler SAYILARI PEK AZ olan sâlih kişilerdir. Bu kişiler sâlih olmayan bir topluluk içinde yaşarlar. Yaşadıkları bu topluluk içinde kendilerini seven az, buğz eden ise çoktur." (Ahmed bin Hanbel)

İşte öyle bir zaman ki, sâlih bir kimse içinde bulunduğu toplumda sevilmiyor. Dünya bütün cazibesi ile önlerinde durduğu halde, fakirliğe sabrediyorlar; halkın sevgisini kazanmak çok kolay olduğu halde, nefretlerine sabrediyorlar; itibarlı olmak imkânı varken, zillete sabrediyorlar. Zira zenginlik gasp ile, cimrilik ile, faize bulaşmak ile mümkün; insanların sevgisi dinden çıkma ve nefsanî duygulara tâbi olmakla mümkün; itibar sahte kahramanları desteklemekle mümkün.

Herkes tercihinine göre ecrini alacak. Dünyalık için dinden çıkmaya rıza göstermek ne kadar kötü bir alış-veriştir.

Ey kardeş! Bu zillete, bu nefrete, bu fakirliğe sabretmek nefse çok ağır geliyor. Ancak dünya hayatı aldattıcı bir zevkten başka nedir ki?

"İyi bilin ki dünya hayatı bir oyun, bir eğlence, bir süstür. Aranızda övünme ve daha çok mal ve evlât sahibi olmak isteğinden ibarettir. Bu, tıpkı bir yağmur gibidir ki, bitirdiği şeyler ekicilerin hoşuna gider. Sonra o bitki kurur, sapsarı olduğu görülür, sonra çer çöp olur. İşte hayatı bu şekilde olan kimse için ahirette şiddetli azap, müminler için ise, Allah'ın mağfireti ve rızası vardır. Dünya hayatı insanı oyalayan aldattıcı bir zevkten başka bir şey değildir." (Hadîd: 20)

Hazret-i Mehdi'nin Teşrihi ve Vazifesi:

Mehdi Aleyhisselâm hakkında çok sayıda Hadis-i şerif nakledilmiştir. Âlimler bunu mütevatir kabul eder. Resulullah Aleyhisselâm'dan beri, "Müslümanların kâffesi", ahir zamanda, Ehl-i Bey'te mensup bir zâtın çıkıp dini güçlendireceğine, adaleti hâkim kılacağına, müslümanların ona tâbi olup İslâm beldelerinde hâkimiyet kuracağına, bu kimseye Mehdi deneceğine inanmış ve gelmesini beklemektedirler.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz onun mutlaka geleceğine dair Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyuruyorlar:

"Kıyametin kopmasına bir gün bile kalsa, Allah-u Teâlâ o günü uzatarak benim soyumdan bir kişi gönderecektir. Adı adımın, babasının adı babamın adının aynısı olacak, zulüm ve zorbalık altında inleyen yeryüzünü huzur ve adaletle dolduracaktır." (Ebu Dâvud, Tirmizî)

Mehdi Aleyhisselâm'ın Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in neslinden geleceğini ve yeryüzünü adaletle dolduracağını bu Hadis-i şerif haber veriyor.

Nice asırlardan sonra Allah-u Teâlâ, Hatem-î nebi Muhammed Aleyhisselâm'ın ümmetinden ve kendi neslinden bir kurtarıcı gönderecek ve dünyaya malik olacaktır.

"Yeryüzünde dört kişi malik olmuştur. İki mümin, iki kafirdir. Müminler, Zülkarneyn ve Süleyman Aleyhisselâm, kâfirler ise Nemrud ve Buhtunnas'dır. Beşinci olarak Ehl-i Beytim'den birisi gelecek ve o da dünyaya mâlik olacaktır." (İmâm-ı Suyûtî)

İşte o zât-ı âlî Mehdi Aleyhisselâm; Şeriat-ı mutahhara'nın emir ve hükümlerine, Tarikât-ı münevvere'nin edep ve erkânına harfiyyen riayet edecektir. Allah-u Teâlâ'nın ahkâm-ı ilâhî'sini, Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in Sünnet-i seniyye'sini yaşayacak ve yaşatacaktır.

"O zât insanlar içerisinde Peygamber'in -sallallahu aleyhi ve sellem- sünneti ile amel eder. İslâm yeryüzüne tam mânâsı ile yerleşir. Yeryüzünde yedi sene kalır, sonra vefat eder ve müslümanlar onun üzerine namaz kılarlar." (Ebû Dâvud: 4286)

O kendisini bile bilmiyor. Amma vakti gelince hem kendisini bilecek, hem de halk onu tanıyacak. Bu işler vakte saate bağlıdır.

O daha kendisinin Mehdi olduğunu bilmezken, zamanı gelince Allah-u Teâlâ onu seçecek, çekecek, vazifelendirecek ve bizzat kendisi destekleyecek. Cenâb-ı Hakk onu bir gecede olgunlaştıracaktır.

Nitekim Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde bu hususta şöyle buyurmuşlardır:

"Mehdi bizden, ehl-i beyt'imizdendir. Allah onu bir gecede ıslah eder." (İbn-i Mâce: 4085)

"Mehdi'nin çıkış yeri Medine'dir, peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-in Ehl-i beyt'indedir." (İmâm-ı Süyûtî)

•

"Biz onun Hicaz'da olduğunu, orada hangi şehirde olduğunu çok iyi biliyoruz. Anne babası da onu biliyorlar."

(Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri, seneler evvel Mehdi Hazretleri doğduğu zaman iki tane akıka kurbanı kesmişlerdi.)

•

Hazret-i Mehdi Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in sülalesinden ve Hazret-i Fâtıma -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz'in aslındandır.

Diğer birçok Hadis-i şerif'lerde hülâsâ olarak; **"Cihadı başlattığı zaman kırk yaşlarında olacağı, vasıfları, cennetle müjdelendiği, çıkışından ümitlerin kesildiği bir anda çıkacağı, zuhur şekli, o devirde İslâm'ın yeryüzüne tam mânâsı ile hâkim olacağı, benzeri görülmedik bir refah olacağı, insanlar tarafından çok sevileceği ve İsa Aleyhisselâm ile buluşacakları..."** beyan buyurulmaktadır.

Hicaz bölgesinde de çok büyük kargaşalık olacak.

Büyük bir şaşkınlık ve boşluk içinde iken, Allah-u Teâlâ müslümanları toparlamak, şaşkınlığı önlemek için Mehdi Hazretleri'ni gönderecek. Çok büyük harplerden ve felâketlerden sonra Hicaz'da vazifeye başlayacak, adaleti ile hükmedecek.

Allah-u Teâlâ mülkünü ne bu zâlimlerin arzusuna bırakacak, ne de gelecek olan âlim ve âdil olanlara bırakacak.

Cebrail Aleyhisselâm sağ yanında, Mikâil Aleyhisselâm sol yanında olacak, Allah-u Teâlâ'nın emri üzere fütuhata başlayacak.

İsmail Hakkı Bursevî -kuddise sırruh- Hazretleri "**Tuhfe-i Aliyye**" isimli eserinin "**Beklenen Mehdi Hakkında**" adlı bölümünde Mehdi Hazretleri'nin Hazret-i Ali -kerremallahu veche- ve Hâtem-i veli'nin rûhâniyeti ile icraat yapacağını beyan buyurmaktadır:

"Beklenen Muhammed Mehdi dahi muhtaçtır ve onun yeryüzünde kalma süresi vezirlerinin sayısı kadardır. Velâkin vüzerâsında ihtilâf ettiler. Üstün olan görüşe göre vezirleri dokuz olup, yedisi cismânî ve ikisi rûhânî olmaktadır.

Cismânîden murad Ashâb-ı Kehf ve rûhanîden kastedilen ise rûhaniyyet-i Murtazâ - kerremallahu veche-dir ve rûhâniyyet-i Hatm-i Evliyâ'dır." (Tuhfe-i Aliyye. s. 229)

Cihada başladığında etrafında Bedir ashabının sayısı olan üç yüz on üç kadar askeri olacak ve ancak ihlas sahiplerini ordusuna alacaktır.

Allah-u Teâlâ Hazret-i Mehdi'yi Ümmet-i Muhammed'in başına dirayetli bir kumandan olarak gönderecek. Bu zât-ı muhterem doğrudan doğruya Resulullah Aleyhisselâm'ın vekâletini taşıyacak, onun icraatı gibi yepyeni bir icraat yapacak. Onun izinden yürüyecek, onun gibi Din-i Mübin'in icaplarını uygulayacak ve din-i İslâm'ı taptaze bir hale getirecek. Garip duruma düşen İslâm'ı gariplikten kurtaracak. İhyâ etmedik sünnet, kaldırmadık bid'at bırakmayacak. Çünkü bunun için gönderilecek.

Allah-u Teâlâ onu muzaffer edecek. Ona öyle bir azamet verecek ki, karşısına çıkan her kuvveti devirecek. Allah-u Teâlâ'nın ezelden nasip ettiği kadar mücadele edecek. Yeryüzünün muhtelif yerlerinden gelen taraftarları toplanacaklar, fütuhâtı tâ Amerika'ya kadar uzanacak, beldeler onun emrine girecek. Zâlimlerin zulmü olduğu gibi, o da geldiği zaman yeryüzünü adaletle dolduracak.

Ümmet-i Muhammed'den memnun olmadık hiçbir fert kalmayacaktır. Yer ve gök sakinleri ondan râzı oldukları gibi; havadaki kuşlar, denizdeki balıklar, ormandaki yırtıcı hayvanlar bile memnuluk duyacaklar. Ömürler uzayacak, emanetler yerine teslim edilecek. Yeryüzü emniyet ve sükun bulacak.

İyi ve kötü bütün insanlar onun zamanında görülmemiş bir nimete boğulacaklar. Gökten bol bol yağmur yağacak, yerlerde bereket artacak. Bütün ülkeler kapılarını ona açacaklar. Her taraftan, arıların kovanlarına gelip beylerine sığındığı gibi, ona gelip sığınacaklar.

Mehdi Hazretleri zuhur ettiği zaman, ona en çok buğz eden ve karşı gelen, imansız imamlarla türemeleri olacak. İmanları yok çünkü, imamları var imanları yok.

İşte Mehdi Hazretleri o zamanki fukaha ile, o zamanki imansız imamlarla da çarpışacak.

Ve biz şimdiden onu tarif ediyoruz. Nasibi olan bu hakiki imamı görür. Çıktığı zaman tereddütsüz biât edin.

Hadis-i şerif'te:

"İnsanların üzerine belâ üzerine belâ yağdığı ve onun çıkışından ümit kesildiği bir sırada Mekke'de zuhur eder." buyruluyor. (İmam-ı Suyuti)

•

O çok büyük azametten, uzun bir fütuhattan, kendisine ve tâbi olanlara hakimiyet verildikten, en zirveye çıktıktan sonra; bu ruhsat ve bu hakimiyet elinden alınacak, bu sefer Allah-u Teâlâ Deccal'e ruhsat verecek, Deccal yeryüzünde hüküm sürmeye başlayacak.

Deccal de en zirveye çıktığında, Allah-u Teâlâ İsa Aleyhisselâm'ı gönderecek ve onu yok edecek.

Bu meyanda Ye'cüc ve Me'cüc yani Çinliler çıkacak. Çinliler de tam hakim olduklarını zannederlerken bir gecede helâk olacaklar.

Âyet-i kerime'de şöyle buyruluyor:

"De ki: Ey mülkün sahibi Allah! Sen mülkü kime dersen

ona verirsin. Kimden dersen ondan alırsın. Kime dersen ona izzet verirsin, yükseltirsin. Kime dersen ona zillet verirsin, alçaltırsın. Hayır senin elindedir, sen her şeye kadırsın." (Âl-i imrân: 26)

Yani bu O'nun dilemesi ile ruhsatı iledir, sanmayın ki kuvvet iledir. Kuvvet ne bir milletle, ne bir millettendir, kuvvet ruhsattadır. Kâh ona veriyor, kâh ona veriyor. Amma dünyayı doldurduğu gibi boşaltacak, imar ettiği gibi yıkacak. Bu hususta iki kelime kullanıyoruz ve bu durum çok uzak değildir.

Dilediğinden alıyor, dilediğine veriyor... Kâdir-i mutlak yalnız O'dur. Kul bir mahluktur, hükümsüzdür. Kürsü'de O oturuyor. Akıllı kimse vakit geçirmeden Rabb'ine yönelir.

•

Hazret-i Mehdi'yi can-ü gönülden bekleyin, çıktığı zaman hiç tereddüt etmeden tâbi olun, amma sahtelere değil. O Mekke-i mükerreme'den çıkacak ve oradaki fetihlerden sonra bu tarafa gelecek. Siz ona tâbi olun, başkasına değil.

Şimdiden haber veriyoruz. Gerek İsa Aleyhisselâm ve gerekse Mehdi Resul Hazretleri teşrif ettiğinde hemen uyunuz. Bize inanan hemen uyar ve kurtulur, ebedi saâdete erer. İnanmayan uymaz ve dünyada hüsrana uğrar, ahirette de kendisini helâk etmiş olur.

Allah-u Teâlâ'nın öne sürmeyip itibar vermediğine itibar etmeyin.

Beklenen Mehdi'nin gelmesine daha var.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Kevser Sûre-i Şerif'i (1)

Sûre-i Şerif'in Takdimi

Sûre-i Şerif'in Takdimi:

Mekke-i mükerreme döneminde Âdiyât Sûre-i şerif'inden sonra nâzil olmuştur. Üç Âyet-i kerime, on kelime ve kırk iki harften müteşekkildir. Kur'an-ı kerim'in en kısa Sûre-i şerif'idir.

Birinci Âyet-i kerime'de geçen ve: **"Çok hayır, feyiz ve bereket"** mânâsına gelen **"Kevser"** kelimesi bu Sûre-i şerif'e isim olmuştur. İkinci Âyet-i kerime'de kurban kesmeden söz edildiği için **"Sûre-i Nahr"** adıyla da anılmıştır.

Muhtevâsı:

Bu mübârek Sûre-i celîle'de Allah-u Teâlâ Habib-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-ine çok hayır ve bereketler verdiğini duyurmakta, onun da namaz kılıp kurban kesmesini emir buyurmakta, düşmanlarının rezil olacaklarını müjdelemektedir.

"Kevser'i bahşeden kerim Rabb'ine o nispette şükretmek üzere ihlâslı olarak kullukla meşgul ol, sadece O'na yönel! Kâfir ve münafıkların sözlerine aldırış etme! Namaz kılmakla beraber Rabb'inin adına kurban da kes! Sana kin bağlayanların sonunun ne olacağını biz daha iyi biliriz." buyurmaktadır.

Nüzul Sebebi:

Âs bin Vâil, Kureyş kabilesi'nin Sehm kolunun reisi olup meşhur sahabî Amr bin Âs -radiyallahu anh-in babasıdır. Güçsüz ve kimsesizlere yaptığı zulümlerle tanınmıştır.

Malını satmak için Mekke'ye gelenlerden satın aldığı malın bedelini ödemezdi. Onun bu gibi haksızlıkları İslâm'ın gelişinden sonra da müslümanlara karşı devam etmiştir.

Habbab bin Eret -radiyallahu anh- kendi eliyle yaptığı kılıçlardan birkaçını ona satmış, parasını alamamıştı. Borcunu ödemek için Resulullah Aleyhisselâm'a dil uzatmasını şart koşmuş, o da: *"Senin ölüp tekrar dirildiğini görmedikçe bu işi yapmam!"* diye cevap verince Âs: *"O halde ödeşmemiz ahirete kalsın. O gün benim malım ve evlâdım olacak, o zaman öderim."* diyerek alay etmişti.

Kur'an-ı kerim'de **"Ebter"** diye vasıflandırılan da odur.

Müşrikler Resulullah Aleyhisselâm'ın Kalb-i Nebvî'lerini rencide edecek sözler söylemekten çekinmezlerdi.

Oğlu Kasım vefat ettiğinde Âs bin Vâil: *"Bırakın şu nesli kesilmiş! Artık ölümünden sonra adını anan bulunmayacak."* demişti. Bunun üzerine hakkında Kevser Sûre-i şerifi nâzil olmuş, Allah-u Teâlâ yüce Peygamber'ini tesellî etmiştir.

Dine karşı direniş ve tepkilerini ömür boyu sürdüren Âs, merkebi ile Tâife giderken ayağının ayasına diken battı. Dikeni bulamadılar. Bacağı devenin boynu gibi şişti, yerinden kıpırdayamaz hâle geldi. Hicretten birkaç ay önce iniltler içinde kıvrana kıvrana ve bağıra bağıra ölüp gitti.

HAZRET-İ MUHAMMED Aleyhisselâm

-Hicretin Üçüncü Yılı-

UHUD SAVAŞI (14)

Kur'an-ı Kerim ve Uhud Savaşı (2)

Resulullah Aleyhisselâm Bedir savaşına ansızın çıktığı için, müminlerden bazıları savaş olacağını zannetmemişler, bu sebeple de Bedir savaşında bulunamamışlardı. Bedir savaşına katılanlar hakkında ilâhî ikramlar belirtilince geri kaldıklarına çok pişman oldular. *"Keşke biz de Bedir şehitleri gibi öldürülüp şehit olsaydık!"* diye düşmanla çarpışmayı arzu etmeye başlamışlardı. Hatta Medine'de savunmaya râzı olmayıp, şehir dışına çıkmak için teşvik edenler bunlardı.

Ancak savaş başlayıp da bilinen sebeplerle hezimet belirince, bilhassa ölümü temenni eden o gençler, ölüm korkusu ile kaçışmaya başlamışlardı.

Bundan dolayı da kınanmışlardır:

"Andolsun ki siz ölümle yüz yüze gelmezden önce onu temenni ederdiniz. Şimdi onunla karşılaştınız ve gözlerinizle bakıp duruyorsunuz." (Âl-i imrân: 143)

Bu müslümanların istek ve arzuları da yapmacık olmayıp samimi bir iman eseri olduğunda hiç şüphe yoktu.

•

Savaşın en hararetli zamanlarında müşrikler: *"Muhammed öldürüldü!"* haberini yaydıkları ve münâfıkların da: *"Eğer o öldürüldü ise gelin önceki dinimize dönelim!"* dedikleri zaman nâzil olan Âyet-i kerime'de Allah-u Teâlâ şöyle buyurdu:

"Muhammed ancak bir peygamberdir. Ondan önce de nice peygamberler gelip geçmiştir. Şimdi o ölür veya öldürülürse siz topuklarınız üzerinde geri mi döneceksiniz? Kim geri dönerse Allah'a hiçbir şeyle zarar yapmış olamaz.

Allah şükür ve sebat edenleri mükâfatlandıracaktır." (Âl-i imrân: 144)

Allah yolunda giriştikleri cihaddan vazgeçmek isteyenler çıkarsa, bilmelidirler ki bunlar Allah-u Teâlâ'ya hiçbir surette zarar veremezler. Aksine Allah-u Teâlâ'nın müminler için hazırladığı sevaptan kendilerini mahrum ettikleri için kendilerine zarar vermiş olurlar.

"Allah'ın izni olmadan hiç kimse ölmez. O belli bir süreye göre yazılmıştır." (Âl-i imrân: 145)

Ölüm aslâ ileri de gitmez, geri de kalmaz. Bilinen bir süre ile tayin ve takdir edilmiştir.

"Her kim dünya nimetini isterse, kendisine ondan veririz. Kim de ahiret sevabını isterse, ona da bundan veririz."

"Biz şükredenleri mükâfatlandıracağız." (Âl-i imrân: 145)

•

Allah-u Teâlâ peygamberleriyle birlikte savaşa katılıp aynı duruma düştükleri halde sabreden, gevşeklik göstermeyip azmeden kavimlerden ibret alınması için misaller vermiş ve şöyle buyurmuştur:

"Nice peygamberler vardı ki, beraberinde Rabb'e kul olanlardan çok kimse savaştılar ve Allah yolunda başlarına gelenden dolayı gevşemediler, yılmadılar, boyun eğmediler."

"Allah sabredenleri sever." (Âl-i imrân: 146)

Nice peygamberler öldürüldüğü gibi, kendileriyle birlikte Rabbânî birçok kimse de öldürülmüştü. Allah yolunda karşılaştıkları musibetler karşısında gevşeklik göstermediler, cihadı bırakmadılar, düşmanlarının önünde alçalmadılar. Hiçbir zaman topukları üzerinde geri dönüp peygamberlerinin yolundan ve izinden ayrılmadılar. Aksine cihada devam ettiler, izzet ve ikbal kazandılar.

"Onların sözleri sadece şöyle demekten ibaretti:

Ey Rabb'imiz! Günahlarımızı ve işlerimizdeki taşkınlığımızı bağışla.

"Ayaklarımızı sabit kıl, kâfirler gürûhuna karşı bize yardım et." (Âl-i imrân: 147)

İşte peygamberlerine inanan ve onların yolundan giden ümmetlerin o felâketli günlerde söyledikleri yegâne söz bu idi.

Bu duâda yer alan ifadelerden öyle anlaşılıyor ki, insanların işledikleri günahlar ve sık sık tekerrür eden hatalar, yardımdan mahrum kalmalarına sebep olan âmillerdendir. Bu sebeptir ki Allah-u Teâlâ'dan nefislerini kirleten günah tortularının temizlenmesini, ayaklarını hak yolda sabit tutup kaymaktan korumasını niyaz etmişlerdir. Zira O'nun yardımı olmadan hiçbir işin gerçekleşmesi mümkün değildir.

"Bu yüzden Allah onlara dünya nimetini de ahiret nimetini de fazlasıyla verdi."

"Allah iyilik edenleri sever." (Âl-i imrân: 148)

Allah yolunda savaştıkları sırada O'na yönelirken çok edebli olan bu ümmetlere Allah-u Teâlâ düşmana karşı zafer vermiş, yeryüzünün efendisi yapmış, şan ve şereflerini arttırmış; ahirette ise onları rızâsına, yakınlığına nâil kılmıştır.

•

Müslümanlar Uhud'da sadmeye uğrayınca hiç beklemedikleri bir ibtilâ ile ansızın karşılaşmış oldular. Halbuki Bedir'de zayıf olmalarına rağmen muzaffer olmuşlardı.

Uhud'daki bu sadme Medine'deki münâfıkların, yahudilerin iyice su yüzüne çıkmalarına, kinlerini açığa vurmalarına, zehirlerini etrafa saçmalarına fırsat hazırlamış oldu. Her biri hile ve desiselerini yürütmeye müsait zemin buldular.

Her ağızdan bir ses çıkıyordu. "Eğer Muhammed peygamber olsaydı mağlup olmazdınız!", "Onun diğer insanlardan hiç farkı yok!", "Siz daha önce mensup olduğunuz dine dönün, kardeşlerinizin yanına dönün!" gibi lâflar ediyorlar, onları imandan küfre döndürmek istiyorlardı.

İşte onların bu çeşit fitnelere karşı Allah-u Teâlâ müminleri uyarmış ve şöyle buyurmuştur:

"Ey iman edenler! Eğer kâfirlere uyarsanız, onlar sizi topuklarınız üzerinde (eski dininize) geri çevirirler. O takdirde büsbütün kaybedenlerden olursunuz." (Âl-i imrân: 149)

Kâfirlere itaat ederek topukları üzerinde küfre dönecek olanların ahirette uğrayacakları hüsrana ebedî azaptır ve bu azaptan artık kurtuluş yoktur.

Kâfirlere itaat etmek; onlardan yardım istemek, onların kalplerini kazanmak arzusu için olacağından, müminler böyle bir sapıklığa düşmekten şiddetle sakındırılmışlardır.

"Halbuki sizin mevlânız Allah'tır ve O yardımcılarının en hayırlısıdır." (Âl-i imrân: 150)

O'nun yardımı gibi bir yardım ve O'nun gibi bir yardımcı olamaz. Gerçek yardımcı O'dur.

Bundan sonra Allah-u Teâlâ düşmanlarının kalplerine korku salacağını müminlere müjdeleyerek şöyle buyurdu:

"Hakkında hiçbir delil indirmedığı şeyleri Allah'a ortak koşmaları sebebiyle kâfirlerin kalplerine korku salacağız. Onların varacağı yer ateştir! Ne kötüdür o zâlimlerin varacağı yer!" (Âl-i imrân: 151)

Allah-u Teâlâ'nın kalplere korku salması, yardımın en büyük tecellilerinden biridir. Kâfirler ne zaman müminlerle karşılaşılırsa, Allah-u Teâlâ tarafından kalplerine atılan korku sebebiyle şaşkına dönerler. Müminlere verilen bu ikramın sebebi de karşı tarafın inkâr etmiş, şirk koşmuş olmalarıdır.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sirruh- Efendi Hazretleri'nin Hayat-ı Saadetlerinden İnciler (33)

"Boş Sözle Cennete Girilmez"

Bir Hoca'nın; "Âlimlerle cehenneme giderim, cahillerle cennete gitmem!" dediği nakledildiğinde Zât-ı âlileri şöyle buyurdular:

"Bu sözün ne aslı var ne de manası var. Cehaletle söylenen sözlerdir. Cenâb-ı Fahr-i Kainat -sallallahu aleyhi ve selam- Efendimiz, bir Hadis-i şerif'lerinde beyan buyurduğuna göre; "İlmiyle amel etmeyen âlim cehenneme girecek."

Evet efendim girecek cehenneme. Cehennemde bakacak ki, ilminden istifade edip yolunu doğrultan insanlar hep cennete girmişler. Kendisi cehennemde yanarken onları görünce birde nedamet ateşi ile içten yanacak. Bu gibi kimseler iki cehennemde olacaklar.

Cehennem lâf değil! "İçersine gir de konuş!" deseler, konuştuğu şeyin lâf olduğunu o da anlar. Gir de konuş bakalım. Orası öyle bir yer ki, evlât ana-babadan, ana-baba evlâttan kaçıyor. Kimsenin kimseye faydası olmuyor.

Âlim ona denir ki; Hazret-i Allah'a iman etmiş, itaat etmiş, ilmiyle amel etmiş, ind-i ilâhi'de sevilmiş ve rızâya nail olmuş.

Âlim ona denmez ki; Hazret-i Allah'ın ihsan ettiği ilimle amel etmemiş, aynı zamanda o ilmi benimsemiş, o ilimle böbürlenmiş ve isyan etmiş.

İnsan ilmiyle amel olmadıkça, onun ilmi diğer maddi ilimlerden farksız olmuş olur. Coğrafya gibi, fen gibi..."

•

"Arabayı boşa alınca araba çalışır. Ama insan ekildiği zaman, helâl-harama dikkat ettiği zaman, yola girdiği zaman vitesle beraber gider. Ama birinci vitesle, ama dördüncü vitesle gidiyor. Yeter ki vitesle takılsın."

•

"Her an takviyeye muhtacız. Biz de, siz de, hepimiz de. Hazret-i Allah bizi her an desteklemezse hemen kaymaya, düşmeye meyyaliz. Hep O'nun desteği ile ayakta duruyoruz. Mevlâ bıraktığı anda yıkılırız. Hep O, hep O, hep O."

Onun içindir ki bir defa değil, bin defa değil, her an ikaza, desteğe ihtiyacımız var. Tutulmaya, muhafaza edilmeye ihtiyacımız var."

•

"Haram yiyenin gözlerine siyah bir perde çekilir, artık helâli ve haramı ayırt edemez olur. Rotu çıkmış araba gibi, kime, neye çarpacağı belli olmaz."

Haram, insanın içini karartır. Haram yiyen kişiden iyi şey beklemek boştur. Çünkü küpün içinde ne varsa dışına o sızar."

•

"Eğer seninle tartışmaya girişirlerse de ki: Bana uyanlarla birlikte ben kendimi Allah'a teslim ettim." (Âl-i imrân: 20)

"İşte İslâm budur. İşte Ümmet-i Muhammed'in dini, sırât-ı müstakimi budur. Doğrudan doğruya Allah-u Teâlâ'ya teslimiyettir. Hakk'tan başkasına boyun eğip teslim olmak ise, O'na isyandır, yoldan çıkmaktır."

•

Ramazan ayı gelince daha başında derim ki;

"Allah'ım gönlüme ilâç başıma tâç yap. Rızâna mucib iş ve harekette bulunayım. Çünkü sevmişsin, seçmişsin ve bu ayı bize göndermişsin; onu hoşnut edecek hâl ve hareketi de bizden husule getir."

•

Boş söze gerek yok. Çünkü boş sözle cennete girilmez.

Câbir -radiyallahu anh-den rivayet edildiğinde göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurdular ki:

"Bana en sevgili olanınız, kıyamet günü de bana mevkice en yakın bulunacak olanınız, ahlâkça en güzel olanlarınızdır.

Bana en menfur olanınız, kıyamet günü de mevkice benden en uzak bulunacak olanınız, gevezeler, boşboğazlar ve yüksekte atanlardır."

Cemaatte bulunan bazıları;

"Ey Allah'ın Resul'ü! Yüksekte atanlar kimlerdir?" diye sordular.

"Onlar mütekebbir (büyüklük taslayan) kimselerdir!" cevabını verdi." (Tirmizî)

Bir diğer Hadis-i şerif'te ise şöyle buyrulmaktadır:

"Kim Allah'a ve ahirete inanıyorsa ya hayır söylesin ya da sükût etsin." (Buhârî)

•

"Bir mürid seyr-ü sülûkunu tamamlayamadan ahirete intikal ettiği zaman, onu kabirde bir noktaya kadara tekamül ettirirler. Kabirden kalkarken de veli olarak kalkar. Orada dünya hayatının fevkinde bir hayat vardır.

Yalnız burada kolaydır, orada zordur. Dünyada meşakkatler, mihnet ve sıkıntılar olduğu için ders azdır. Orada hiçbir meşgale olmadığı için ders çoktur.

Fakat hiç şüphe yok ki, herkes kendi mertebesine göre yer alıyor. Cenâb-ı Hakk kimi nereye iskan ederse o orada kalıyor."

•

"Veresiye almak da vermek de adetimiz değil. Üzülmemek için peşin alış-veriş yapmak isteriz. Emanet verdiği zaman ganimet biliniyor. Fakat ihvan başka, onu veresiye olarak kabul etmiyoruz zaten."

•

"Verilen bir şeyi geri almak pisliktir. Bu hatırdaki kalsın. Düşmanınız dahi olsa senden çıktı mı çıktı artık, onu geri almayın. Belki ufak bir mesele amma, bu ufağa dikkat etmezsek yarın büyüğüne de dikkat etmeyiz."

•

"Mümin herkesten daha sakin, herkesten daha mütevâzi, herkesten daha cesur, herkesten daha müdrük olacak. Rüzgâra göre yelken açacak, anına göre hâl değiştirecek. İnançsız bir adam fitne-fücur için, daha doğrusu bir hiç için hayatını ortaya koymuş, bir müslüman Allah için neye koymasın canım?"

Hazret-i Allah kuvveti müslümanda görmek ister. Çünkü müslüman hiçbir zaman müteceviz değildir. Onun imanı, onun vicdanı tecavüz etmeye müsade etmez."

"Allah'ım bizi çok şükreden, çok zikreden, çok fikreden kullarından etsin de nankörlerden etmesin. Çok zikretmekten muradımız; irtibatımız O'nunla olsun."

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

EVLIYÂ-İ KİRAM -Kaddesallahu Esrârehüm- HAZERÂTI'NIN "HÂTEMÜ'L-EVLIYÂ" HAKKINDAKİ BEYAN ve İFŞAATLARI (156)

**Şeyhü'l-Ekber Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî
-kuddise sırruh- (4)**

"ANKÂ-İ MUĞRİB FÎ MA'RİFETİ HATMÜ'L-EVLIYÂ ve ŞEMSÜ'L-MAĞRİB" KİTABI

**İBARELERDEKİ RASTLANTILARDA YERALAN İŞARETLERLE İLGİLİ İNCİLER SAYESİNDE
ŞEKİLLENEN YOK OLUŞ DENİZİ ve İÇİNE BATILAN DENİZ**

**İlâhî Hüccti Açıklayanın ve
Hücctin Açıklanışının Buna Nispeti:**

Atfîk'in (Sıddîk-ı Ekber -radiyallahu anh-in) Beyt'ine ulaşma gayesi yerine gelmediği vakit, O'na vuslat ancak; her derin dalga katedildiği, üfet ve vatan terkedildiği, dostluk ve kaygı ayırt edildiği, ehil ve çocuk tefrik [8] edildiği, O'na seyirde her birinden kaçınıldığı taktirde gerçekleşir. [9^a] Tâ ki küçük vakitlerden çıkıp tayin edilen âna vasıl olunca, onun işgalinden tecdîd edilip, ona sığdırılışına ileten terkîbinden sıyrılıp, onun dâvâlarını karşısına alıp, bu konumundan önce meydana gelen şeyi unutsun, hidâyet bilgisinin kendisine böyle gönderilişiyle mutluluk duysun, hurrem olup Harem'e dahil olsun, taşı kırıp parçalasın; ezelfî mîsâkı ve O'nun Kâbe'sini tavafı anıp, O'nun inşâsını kuşansın. Bütün menâsiki içinde O'na yürütülenin yürümesi işte böyledir. Hacc'ın üzerinde durulan mânâsını aşan, senin hazırlanman gereken "Hacc"ın mânâsı da işte budur. Ona çok yakın bir yön olarak bulmasaydım, onu size usûl usûl, sonuna kadar tarif edecektim. Onun mânâsı "Vâhidü'l-Ferd"e ulaşma gayesinin bir tekrarı olunca ve her tâlip için bir sır ve havale edilen bir iş olan ilk makam gaye edinilince; ben de bu kitapta "Hacc" nüktesini öne aldım ve sana bu kitapta bir takım sırları izâh edip, onun yerleşik ismini sana iletmeyi diledim.

Sana ilk gayemi açıkladım ve onun hem Şer'î, hem de toplayıcı bir makamın gayesi olduğunu ortaya koydum. Şu hale göre, onun başlangıcının gayesi bu mesabe ile olunca, senin nihayete dair zannın nedir? Gayenin gücüne güç yetirebilmen nerede gerçekleşir?

"Onlar Allah'ı lâıyıkıyla takdir edip bilemediler." (Hacc: 47)

Güneşin nuru söndü ve O'nun zâtının nurundan istimdad edemedi. Şu halde kulağına ilka et ve tümüyle müşâhede et:

Denir ki; kudsî ruh, nefsin içine üflenir

Çünkü Hakk'ın varlığı, sayılan şu beştedir:

Ya şuhûdun Kâbe'si, ya ünsiyet Harem'i

Ya da nefsi zemmeden emellerin Zemzem'i

"Beyt" sırrım, visâle erme Beyt'inin çevresi

Kuru hastalığın tahkikle temizlenmesi

Ona hasrediş günüm hasredişin özüdür

Kötülükten sefer vâdîsi benim ölçümdür

[9^b] *Nedâmet kabını bir kırışta parçaladım*

Dünkü gün benden hâsıl olana bakakaldım

İrtihâlimde şüphesiz hayfı gizli tuttum

Nefsi olanın zulmet karanlığından korktum

Hacılar müzdelifesini bildin ey yiğit!

Benim zülfümle güzelleş, cinsine ilhâk et

Gaybımla şehâdetimi cem'le bitişirdim

Vitreyne nefsi rütbesini ona göstermedim

Emân hilatı arzu bulunmayan kattadır

O'nu tavâf eyle, bak ki o aks ve tardladır

[9] *İzzet ululuklarında, duhâ revnakında*

Nükste döndüm cehlin düşmanından ayrılmakla

Hakîkatimin safâ hükmüyle temizlendim

Sahîh ki ben ne Arap'tan, ne Fars'tan değildim

Yemen'li rüknüne rükün tuttum ben, şundan ki

Kuds cennetinde bahtlı bir Yemen'li bilindim

Münâcaatımı yaptım koruyucu makâma
Seçkinlik ve cinsi tahdîdden ulu olana
Onu ben bîat ederken gördüm ki bir taşta
Ahdi çözenler dokunmuş diye olmuş kara
Varlık ve kâinatın taşlarının taşıyla
Ne ilerleyen, ne geri giden bir zamanla
'Arafât'ta bana dedi ki: Tarîf et bana
O'nun gördüğünü korkuyla üns arasında
Hacc'ı yerine getirince talebi bildim
Zât'ın ululuk ve ilhâmı ile seyrettim
Hislerimin gemisine hiç batmadan bindim
Gizli efkâr ervâhını onunla izledim
Varlık ve görüş denizine girdiğim anda
Üns rütbesinden de büyük yasak kılıcıyla
Beni ona dâvet etti: Ey kulum, Beyt'e gir!
Düşün ki bu feth dikili fidanın fevkindedir
Göz olmadan görülenin varlığını gördüm
Gözüm berraklaştı ben tutsaklıktan kurtuldum
[10^a] Mûsâ'nın Rabb'iyle olduğu an gibi dedim:
"Hisle ben Ulu Zât'ını görmeyi dilerim!"
O'nun Celâl'i dağların başlarını tuttu
Mûsâ göremedi, Kürsî'de arş gizli tuttu
Kâr etmeyi dileyip baykuşlar gibi oldum
Şemsü'd-duhâyla güneş korkusunu unuttum
Zât'ıyla çekişmedim, arzum idrâk değildi
Ölümlere dönmüştüm ben, cismim nefissizdi
Yakınlık ve hitapla O'na duâ içindi
Kerem Sâhibi Ulu, hadd ve keyfiyetsizdi

Kimin ki gâyesi bu hüccetçilik olmaz; onun için bu hücceti ve tayinini talep etmek de sahîh olmaz. O artık kurak bir hazîrededir.

Ey kardeşim!

Sen işte bu yolun üzerinde, sana yoldaş olabilecek az arkadaşla yürü. Tâ ki ayrılmaman gereken kimseye onunla kavuşup, kavuşmaman gereken kimseden de ona göre ayrılabilisin. O'na - Sübhânehû- sabah-akşam secde etmen de böylelikle seni muhâfaza etsin!..

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

Allah-u Teâlâ'nın Sevgilileri'nin İfşaatlarına İzah ve Açıklamalar (89)

Şeyhü'l-Ekber Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî -kuddise sırruh- (2)

Öyle Murad Etmiş, O Rûhâniyeti O Koymuş:

Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî -kuddise sırruh- Hazretleri Hâtem-i velî'nin elini kabul etmekle emrolunmasının mânâ ve hikmetini ise şöyle açıklıyor:

"Hakk Teâlâ en büyük imamı vârettiği vakit, evvelkilerin de tâbi olduğu kimse olur.

Nitekim şöyle buyurmuştur:

'Sana biat edenler ancak Allah'a biat etmiş olurlar. Allah'ın eli onların eli üzerindedir.' (*Fetih: 10*)

Bu makâma büyük seçkin Peygamber'den sonra, Hatmü'l-evliyâ'dan başkası erişemez. ("Ankâ-i Muğrib fî Ma'rifeti Hatmü'l-Evliyâ", Şehid Ali Paşa, no: 1287, vr. 46^b)

Bunun da hikmeti; gerek Hatem-i enbiyâ ve gerekse Hâtem-i evliyâ Âdem Aleyhisselâm halkedilmezden evvel halkedilmişlerdir. Onların nurunu o zaman koymuş, Resulullah Aleyhisselâm'a tâbi etmekle de yaklaştırmıştır.

O ki Allah-u Teâlâ'nın sevdiği ve seçtiği bir velisidir.

Buna rağmen:

"Ben onun elini kabul etmekle emrolundum." buyuruyor.

Onun el alması demek, bütün Ekberîye tarikatının el alması demektir, bu el alma umuma şâmidir.

Görüldüğü üzere Hazret, biat Âyet-i kerime'sini ileri sürüyor. Bu Âyet-i kerime ilâhî bir emir ve hükümdür. Bu hükme riâyet edenler Allah-u Teâlâ'nın emrine riâyet etmiş olur. Fakat bu emr-i ilâhîye uymayanlar, İblis'in karşı geldiği gibi, Allah-u Teâlâ'nın emrine karşı gelmiş olur ve bu gibi kimselerin kurtulmaları da o nispette zordur.

Başka bir noktada da şöyle buyuruyor:

"Bil ki Hâtem, velâyet bayrağının taşıyıcısı ve makamın ve gayenin nihayeti olur." (Ankâ-i Muğrib fî Ma'rifeti Hatmü'l-Evliyâ, vr. 51^b)

Öyle murad etmiş, o rûhâniyeti O koymuş. Hıfz-u himâyesinde ve tasarruf-u ilâhî'sinde yürütüyor.

Nitekim İmam-ı Rabbânî -kuddise sırruh- Hazretleri **"Mektûbat"** adlı eserinde buyurur ki:

"Onun iradesi kendi elinde değildir." (260. Mektup)

Yani hüküm O'nundur, irade de O'nundur. O ise robot gibidir, onu murad ettikleri gibi yürütüyorlar.

İnsan kumbaraya benzer. O'nun takdir etmediği bir şeyi kendisine çekemediği gibi, takdir ettiği bir şeyi de kendisinden uzaklaştırılmaz.

Has İlim İlmullah'tır:

Onun ilmi has bir ilmullah'tır.

Nitekim Şeyhü'l-Ekber Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî -kuddise sırruh- Hazretleri **"Fusûsu'l-Hikem"** isimli eserinde Hâtem-i velî'nin ilmi hakkında şöyle buyurmuşlardır:

"Bu ilim, ilm-i billâh'ın âlâsıdır. Bu ilim, ancak peygamberlerin ve velilerin sonuncusuna verilmiştir." ("Fusûsu'l-Hikem ve't-Talîkat aleyhi"; s. 62)

Şunu çok iyi bilin ki bu ilim Allah-u Teâlâ'nın ihsan ettiği, ikram ettiği bir ilimdir. Doğrudan doğruya O bildirdiği, O duyurduğu için de **"İlm-i billâh"**ın âlâsı, **"Has ilmullâh"** oluyor. Doğrudan doğruya Allah'tan gelen bir ilimdir. Has ilim olduğu için feyz ve bereketi, tesiri çok oluyor. Hiçbir katkı yok. Niçin? **"Doğrudan doğruya Cebrâil Aleyhisselâm'ın aldığı yerden"** alınıp da nakşediliyor.

Bu ilmin **"İlmullah"** olduğunu şöyle anlayacaksınız:

Okuyun; aynı mevzuyu başka zaman okuyun, anlayışınız başka olur. Başka bir zaman daha okuyun, anlayışınız yine başka olur. Mânen ruh terakki ettikçe gözdeki can değişir. İlmullah olduğunu buradan bulursunuz!

Onun için bu size büyük lütuftur, ihsandır, ikramdır. Benim demiyorum; benimle hiçbir ilgisi yok. Bu doğrudan doğruya bir ilmullah'tır. Bu ilimden hepimiz istifade edelim...

Şeyhü'l-Ekber Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî -kuddise sırruh- Hazretleri ise **"Fusûsu'l-Hikem"** isimli eserinde;

"O Cebrâil Aleyhisselâm'ın aldığı yerden alır." buyuruyorlar.

İlm-i billâh'ın âlâsı olduğunu söylemesi, onun ilminin Allah-u Teâlâ'dan geldiğini gösterdiği gibi; **"O Cebrâil Aleyhisselâm'ın aldığı yerden alır."** buyurması ise, doğrudan doğruya Allah tarafından gönderildiğine, O'nun hükmünde ve idaresinde hareket ettiğine delildir.

İmam-ı Rabbânî -kuddise sırruh- Hazretleri **"285. Mektub"**unda şöyle buyurmaktadır:

"Zilliyet (gölge) makamlarının ilimleri, mârifet derecelerinin asliyeti kendisine verilmiştir." buyuruyor.

"Sana Rabb'in, sen râzı oluncaya kadar verecek." (Duhâ: 5)

Bu ilimde nefsin hiçbir katkısı yoktur.

Bâli-i Sofyavî -kuddise sirruh- Hazretleri Hâtemü'l-enbiyâ'nın vahiy meleği vâsıtasıyla elde ettiği ilmi Hâtemü'l-evliyâ'nın vâsıtasız olarak Hakk'tan alacağını; fakat bunu sıradan bir kimsenin değil, ancak ilâhî keşfe mazhar olan bir velinin çözebileceğini haber vererek şöyle buyurmuştur:

"Hâtemü'l-evliyâ (ilmini) öyle bir kaynaktan alır ki, Hakk'ın vahyini alma hususunda, Resul'e vasıta olan melek de onu aynı kaynaktan alır. Bu kaynak ise Hakk'tan başkası değildir." ("Şerh-i Fusûsu'l-Hikem li'l-Bâli es-Sofyevî", s. 57)

Cebrâil Aleyhisselâm'ın aldığı yerden alması demek; yani o bir peygamber değil, Resulullah Aleyhisselâm'dan sonra peygamber gelmeyecek, fakat peygamberlik vazifesi ile gönderilecek. **"Hâtem"** olduğu için hayatta bu bir kişiye nasip olmuş, bir daha başka bir kişiye nasip olmayacak. Çünkü Ulü'l-azm peygamberlerin vazifesini yapmak için gönderilecek.

İsmail Hakkı Bursevî -kuddise sirruh- Hazretleri, her asırda mevcut bulunan İnsan-ı kâmil'in, Hâtem-i velâyet'ten üflenen nefes ile nefes alıp verdiğini beyan ederek şöyle buyurmuşlardır:

"Her asırda mevcut olan insan-ı kâmil, Peygamber makamına oturmuştur ve Hâtem-i velâyet'in üflediği nefesidir. Halk onu ister kabul etsin, ister etmesin. Zira Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-e tam teslimiyet olmayınca, veliye nasıl olur?" (Kenz-i Mahfî, 10. Bahis)

Muhyiddîn İbnü'l-Arâbî -kuddise sirruh- Hazretleri bu husustaki tasdikini **"Fusûsu'l-Hikem"** adlı eserinde:

"O, zâhirde tâbi olduğu hükmü, bâtında Allah'tan alır." sözü ile ifade etmiştir. (s. 45)

Doğrudan doğruya Allah-u Teâlâ tarafından gönderilmiş ve desteklenmiş olduğundan ötürü Allah-u Teâlâ bu karanlığı bu nur ile dağıtmıştır. Buradan da anlaşılıyor ki; Hakk'tan alıyor, halktan almıyor.

Abdülgânî Nablûsî -kuddise sirruh- Hazretleri de şöyle buyurmaktadır:

"Onun ilmi kâmillerin ruhları arasındaki bir ruhtan değil, ancak vasıtasız olarak, bir olan Allah-u Teâlâ'nın katından gelir." (Cevâhirü'n-Nusûs, s. 42)

Yani o bunların hepsinden ayrıdır. Doğrudan doğruya Allah-u Teâlâ onunla irtibat kurmuş; O ona veriyor, o dilediğine oradan veriyor.

Muhammed Ca'fer ed-Dimeşkî -kuddise sirruh- Hazretleri şöyle buyuruyorlar:

"İlâhî fazlın bir muktezâsı olan bu ilim, Mûsâ Aleyhisselâm Efendimiz'in mâiyyetinde Hızır'a da verilmiş ve (bu ilim sâyesinde) ondan daha öne geçmiştir." (Şerh-i Fusûsu'l-Hikem)

Yine şerhinin bir noktasında;

"O, (bahsedilen bu ilmi) sırda (bâtında) Allah'tan elde eder." buyuruyor. (Şerh-i Fusûsu'l-Hikem)

Niçin? O doldurduğu için. Nitekim;

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sirruh- Hazretleri;

"Allah, Hızır'ı kullandığı gibi, onu da kendi himayesinde kullanır." buyuruyor. (Nevâdir'ül Usûl. c.2 s. 482)

Sadreddin-i Konevî -kuddise sırruh- Hazretleri **"Kitâbü'l-Fukûk"** isimli eserinde Hâtemü'l-evliyâ ile Hâtemü'l-enbiyâ arasındaki Şer'î bağıllığın mâhiyetini beyan etmek üzere şöyle buyurmuşlardır:

"Hâtemü'l-evliyâ, Hâtemü'r-rusûl'ün şeriatına tâbi olduğu için şeriatı zâhirde ondan alır. Bâtında ise vahiy meleğinin Hâtemü'r-rusûl'e onu aksettirdiği yerden, aynı kaynaktan alarak, şeriat hususunda Hâtemü'r-rusûl ile denkleşir." ("Kitâbü'l-Fukûk fî Müstenedâti Hikemü'l-Fusûs"; vr. 31)

Bütün Evliyâullah Hazerâtı bu ilmin **"İmullah"** olduğunu ve bizatihi Hazret-i Allah'tan geldiğini haber veriyorlar.

Nev'î Yahyâ Efendi -kuddise sırruh- Hazretleri ise bu hususta şöyle buyurmaktadır:

"Hâtem-i velâyet Şer'at ahkâmını öyle bir kaynaktan alır ki, Resul -sallallahu aleyhi ve sellem-e vahyin gelmesine vâsita olan melek de (onu) aynı kaynaktan alır. Ve o kaynak, bâtındaki İmullâh'tır." (Keşfü'l-Hicâb min Vechi'l-Kitâb)

Onun ilminin kaynağı budur. Bizâtihi Hazret-i Allah'tır.

[| Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

TASAVVUF'UN ASLI HAKİKAT VE MARİFETULLAH İNCİLERİ

DÖRT AKIL DERECESİNİN HÜLÂSASI

Allah-u Teâlâ'nın akl-ı meaş'ta olanlarla çekiştiğini, akl-ı mead'da olanlara tenbihat yaptığını, akl-ı nûrânî'dekilere sofrasını açtığını, akl-ı kü'l'de olanları kucakladığını beyan etmiştik.

Önemli olduğu için bunun da izahını yapalım:

Çekiştiği kimse; Hakk'tan ayrılmış, nefsin yaşama malzemesini temin etmeye çalışıyor. Bunların hayatları bomboştur. Çünkü Hakk'ı bırakmışlar, yoldan sapmışlar, şeytana uymuşlar, nefsine tapmışlardır.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde:

"Dünya hayatında çalışmaları boşa gitmiştir, oysa onlar güzel iş yaptıklarını sanıyorlardı." buyuruyor. (Kehf: 104)

Tenbih ettiği kimse; hem nefsinı düşünüyör, hem de ahirete götüreceğ şeylerin teminini düşünüyör. Fakat yalnız düşüncede kalıyor, ya götürür ya götüremez.

İnsanoğlu mala-mülke bel bağlamış, hepsi kendisinin zannediyor. Halbuki mülkün vârisi yine Allah-u Teâlâ'dır.

Sofrasına aldığı kimse; o artık hakikati kavramış, yükünü atmaya çalışıyor, Hakk'a yaklaşmaya çare arıyor. O ancak burada ayılıyor.

Kucakladığı kimse; o Hakk iledir, Hakk'dan ayrılmamak için niyaz ediyor. "*Allah'ım beni zâtından ayırma!*" diyor. O ahirette de Naim cennetindedir. Daima Allah-u Teâlâ'nın huzurundadır.

Bu gibi kimseler hem dünyada hem ahirette Allah-u Teâlâ ile olmak isterler. Dünyadaki durumları da bu, ahiretteki durumları da bu. Aynı durum dünyadan ahirete intikal etmiştir.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde:

"İnsan için kendi çalışmasından başka bir şey yoktur." buyuruyor. (Necm: 39)

Bu "Kucaklamak" kelimesi belki yabancı gelebilir. Âyet-i kerime'ye dayanarak bu sözleri söylüyorum.

Çünkü Allah-u Teâlâ bu sevdiği kullar hakkında Âyet-i kerime'sinde:

"Onlar sıdk makamında, kuvvet ve kudret sahibi Hükümdar'ın huzurundadırlar." buyuruyor. (Kamer: 55)

Onları çok sevdiği için, onlar hakkında böyle buyurduğu için, bu kelimeyi kullandık.

Allah-u Teâlâ bir kulu severse kendisine yaklaştırır. Sevdiği için, o kul kendisine yakın olmak ister. Bu kimse için hayat, ölüm, kabir, mahşer... diye bir şey yoktur. "*Allah'ım beni dünyada da, kabirde de, mahşerde de, cennette de lütfundan ayırma!*" diye niyaz eder. O yalnız Hakk'ı ister, Hakk ile olmak ister.

•

Aklın derecelerini ve her derecedeki akıl sahiplerinin durumlarını daha güzel kavrayabilmeniz için bazı misaller:

Bir babanın dört oğlu var. Bunlardan bir tanesini büyütmüş, okutmuş, sermaye vermiş ve ona şu tembihi yapmış:

"Şu komşu bize düşmandır, çok kötüdür, ondan sakın, onunla görüşme, konuşma!" demiş.

Bu tembihi yaptığı halde, o bunun tam aksini yapmış, onunla dostluk kurmuş. Onunla beraber isyana ve tecavüze yönelmiş, yoldan çıkmış, âsi olmuş.

Halbuki Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyurmuştu ki:

"Ey Âdemoğulları! Ben size şeytana ibâdet etmeyin, o sizin apaçık düşmanınızdır diye emretmedim mi?" (Yâsin: 60)

Ona bu tembihat yapıldığı halde, o düşmana uydu, üstelik tecavüze de kalktı.

Oğlunuz bu hakareti size yapsa, bir baba olarak siz ne yaparsınız? Ya bir kul Allah-u Teâlâ'ya karşı bunu yaparsa, bunun cezasını siz düşünün ve kararınızı verin.

İsmi üstünde fâsık!

"Allah'ı unuttuklarından dolayı Allah'ın da kendilerini kendilerine unutturduğu kimseler gibi olmayın. Onlar yoldan çıkmış fâsıkların tâ kendileridir." (Haşr: 19)

İkincisine de aynı tembihi yapmış. O babasının yanında görünüyor ve bazı işler de görüyor. Fakat düşmanı ile gizlice dostluk kurmuş, alış-verişini onunla da yapıyor.

Halbuki Allah-u Teâlâ bu gibi kimselere de şöyle buyurmuştu:

"Ey insanlar! Şüphe yok ki, Allah'ın hesap günü hakkındaki vaadi gerçektir. O halde sakın sizi dünya hayatı aldatmasın. O çok aldatıcı şeytan da Allah'ın affına güvendirerek sizi aldatmasın." (Fâtır: 5)

Bakanlar onu burada zannediyor, o ise sıfat-ı hayvâniyesinin icabını, icraatını yapıyor. Kiramen kâtibin melekleri ise hem her anının fotoğrafını çekiyor, hem de her kelimesini teybe alıyor. Bu işten de onun hiç haberi yok.

Üçüncüsü hâlisane hizmet ediyor, hainlik yapmıyor. Kendisini yetiştireni, yedirip içireni, mallarını emniyet altında tutanı biliyor ve şükürünü yapıyor, sahibini itiraf ediyor, yüksek maaşla da çalıştırılıyor.

"O hanginizin daha güzel amel işleyeceğinizi imtihan etmek için ölümü ve hayatı yaratandır." (Mülk: 2)

Âyet-i kerime'sinde beyan buyurulduğu üzere, imtihan sahasında olduğunu, gönderiliş sebebini biliyor.

Dördüncüsü ise, tam bir itimat sağlamış olduğu için, kısmen işin idaresi dahi ona teslim edilmiş. Onun bu durumu, Yusuf Aleyhisselâm'ın zindandan çıkıp maliye nazırı olmasına benzer. Bir köle iken onu efendi yapmış, onu lütfu ile vazifelendirmiştir. Bu ne büyük bir saâdettir!

Buna da ihlâsı, güzel davranışları, her hususta itimada şayan oluşu sebep olmuştur. Dünyada da, ahirette de saâdet ve selâmete erdirilmiştir.

Bu Dört Derecenin Hülâsası:

Akl-ı meaş'ta olup Allah-u Teâlâ'nın çektiği kimseler; Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimizin, Hadis-i şerif'lerinde haber verdiği ve **"Binde biri cennete, dokuz yüz doksan dokuzu cehenneme."** buyurduğu cehennemliklerdir.

Akl-ı mead'da olup Allah-u Teâlâ'nın tembih ettiği kimseler; Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in Hadis-i şerif'lerinde ümmetinin yetmiş üç fırkaya ayrılacağını, yetmiş ikisinin cehenneme gideceğini haber verdiği dalâlet fırkalarından olanlardır.

Herkes bir dolap çeviriyor, amma o dolabın kendisini nereye çevireceği belli değil. Çünkü dünya bir dolap, Allah-u Teâlâ'nın hükmü onu nereye çevirecek?

Akl-ı nûrânî'de olup Allah-u Teâlâ'nın sofrasına aldığı kimseler; yetmiş üç fırkaya ayrılan müslümanların o bir kurtuluş fırkasına dahil olanlardır.

Akl-ı kül'de olup, Allah-u Teâlâ'nın kucakladığı kimseler; artık onlar O'nun öz kulu olmuşlardır. O bir kul iken sahibi onu efendi yapmıştır.

•

Satır ilim sahipleri "Akl-ı meaş", "Akl-ı mead" ve "Akl-ı nûrânî" ye kadar çıkar ve orada kalır.

"Akl-ı küll" ve "Ulül-elbâb" akıllar sadır ilmine dayanır. Allah-u Teâlâ dilediğini ulaştırır.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

İSLÂM İLMİHALİ

ORUÇ

İslâm'ın binasını teşkil eden temel esaslarından ve en büyük erkânından birisi de Ramazan orucudur.

Hakk Celle ve Alâ Hazretleri Âyet-i kerîme'sinde:

"Ey iman edenler! Sizden öncekilere farz kılındığı gibi, oruç size de farz kılındı. Tâ ki korunasınız." buyuruyor. (Bakara: 183)

Oruç, niyet ederek, tan yeri ağarmaya başladığı zamandan güneş batıncaya kadar, yemek içmek, mukarenet gibi şeylerden uzak durmak demektir.

Âyet-i kerime'de şöyle buyurulmaktadır:

"Fecirde beyaz iplik siyah iplikten ayırddedilinceye kadar yiyin için. Sonra da orucu gece oluncaya kadar tamamlayın." (Bakara: 187)

Bundan maksat, gündüzün beyazlığının gecenin siyahlığından ayırddedilmesidir.

Oruç gizli yapılan ve pek faziletli olan bir ibadettir. Orucun sevabı her türlü ölçülerin üstündedir.

Allah-u Teâlâ Hadis-i kudsî'de şöyle buyurur:

"Âdemoğlu'nun işlediği her iş kendisinindir, fakat oruç benimdir, onun mükâfatını ben vereceğim." (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 903)

Oruçlu bir kimse, mükâfat olarak Allah-u Teâlâ'nın rahmeti ile karşı karşıya gelmekle vâdolanmıştır.

Hadis-i şerif'lerde şöyle buyurulmaktadır:

"Cennette reyyan denilen bir kapı vardır. Kıyamet gününde bu kapıdan cennete yalnız oruçlular girerler, başka hiç kimse giremez. "Oruçlular nerede?" denilir. Hepsi kalkarlar ve içeri girerler, sonra da kapı kapanır, artık kimse giremez." (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 898)

"Oruçlu olan kimse bir mümini gıybet veyahut ezâ ve cefâ etmedikçe iftar edinceye kadar ibâdettedir." (Câmiu's-sağir)

"Oruçta riyâ tasavvur olunmaz." (Münâvî)

Âyet-i kerime ve Hadis-i şerîflerde orucun fazilet ve ehemmiyetinin beyan edilmesi, mazeretleri sebebiyle tutamayanların kaza etmesi lüzumu, kasten bozanların misliyle cezalandırılması, ihtiyarlık ve hastalığından dolayı tutamayanların ise fidye vermeleri orucun ibadetler arasındaki değerini göstermektedir.

Oruç, diğer ibadetlerin kabulüne de sebep olur. Oruç bedenın zikri olur, ucbu ve kibri kırar, huşûyu artırır, kalbi ve akli nurlandırır.

Hadis-i şerîflere göre her şeyin bir kapısı vardır, ibadetlerin kapısı da oruçtur. Her şeyin bir zekâtı vardır, bedenın zekâtı da oruçtur.

Oruçlunun uykusu ibadet, susması tesbih sayılır. Ameli kat kat, duâsı makbul olur.

Şeriatın emrettiği zâhiri orucun yanında ayrıca tarikat ve hakikat oruçları da vardır:

Zahiri oruç; gündüzleri yemekten-içmekten ve mukarenetten kesilmektir. Ramazan ayında tutulur.

Tarikat orucu ise, ömür boyu devam eder. Mürid, gece gündüz bütün âzalarını kötü duygulardan muhafaza etmek mecburiyetindedir. Gıybet etmez, hiçbir fenâlık düşünmez, kimseye zulmetmez, dövmez, sövmez, duygularını kötüye kullanmaz. Duygularını kötülüğe kullandığı anda, fiilen yapmasa da orucu bozulmuş olur. İşte asıl oruç budur. Çünkü Cenâb-ı Fahr-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz buyuruyor ki:

"Nice oruçlular vardır ki, oruçlarından onlara sadece bir açlık kalmıştır." (İbn-i Mâce)

Bu Hadis-i şerîften anlaşılıyor ki, bir çok oruçlular iftar ediyorlar; farkında değiller, hem de oruç tuttıklarını zannediyorlar. Görünüşte yemeyip, içmeyip oruç tutuyorlar ama; yaptıkları hareketler hiç de bir oruçlunun hareketine benzemiyor.

Dolayısı ile birçok iftar edenler de vardır ki oruçludurlar, oruçları bozulmamıştır. Niyetleri dâima istikâmet üzerinde bulunur. Kötü duygu ve düşüncelerden kendilerini alıkoymuşlardır, istedikleri gibi hareket edemezler, istediklerini yiyip içemezler.

Hadis-i kudsî'de: **"Oruç benim içindir, mükâfatını ben veririm."** diye bildirilen oruç bu oruçtur.

Hakikat orucuna gelince; o da Hazret-i Allah'ın muhabbetini sırda muhafaza etmektir. Cenâb-ı Hakk'ı görmek sır gözü ile, yoksa baş gözü ile görülmez. O muhabbeti duyacak ki, orucu devam edebilsin. Çünkü o insanları Hazret-i Allah kendisi için halketmiştir. Hadis-i kudsî'de **"İnsan benim sırrımdır, ben de insanın sırrıyım."** buyuruyor. Onlar dâima Hakk ile. Dolayısı ile Hazret-i Allah o kullarının başka bir şeyle meşgul olmasını da istemez. İşte âhirette O'nunla olacak yakın kullar bunlar olmuş oluyor.

ORUCUN ÇEŞİTLERİ

•**Farz olan oruçlar:** Ramazan ayı orucu, Ramazan ayı orucunun kazası, kefaret oruçları.

•**Vacib olan oruçlar:** Adak orucu, itikaf adağının orucu, bozulmuş olan nafîle orucun kazası.

•**Sünnet olan oruçlar:** Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in tuttuğu ve ümmetine de tutmasını emrettiği nafil oruçlar: Muharrem ayının dokuz ve onuncu veya on ve onbirinci günü oruç tutmak.

•**Müstehap olan oruçlar:** Kameri ayların on üç, on dört, on beşinci günleri, Pazartesi ve Perşembe günleri, şevval ayında altı gün oruç tutmak...

•**Mekruh olan oruçlar:** Muharrem'in yalnız onuncu günü, yalnız Cuma günü oruç tutmak, kocasının izni olmadan bir kadının nafil oruç tutması mekruhtur.

•**Haram olan oruçlar:** Ramazan bayramı'nın birinci günü ile Kurban bayramı'nın dört gününde oruç tutmak.

Orucun Şartları:

•Vücubunun Şartları: Müslüman olmak, akıllı olmak, buluş çağına ermek.

•Edasının Şartları: Sağlıklı olmak, mukim olmak.

•Sıhhatinin Şartları: Hayız ve nifastan temizlik, niyet.

•Hiçbir özürü yok iken Ramazan orucunu tutmamak veya tutulan orucu bozmak haramdır.

Oruçta Niyet:

•Oruçta niyet şarttır. Asıl niyet, insanın kalben oruç tutacağını bilmesidir. Gece sahura kalkmak da niyet sayılır. Dil ile de söylemek sünnettir.

• Ramazan orucu, zamanı belirlenmiş adak orucu ve nafil oruçların niyet zamanı, güneşin batışından başlayarak oruç günü istivâ vaktine yani güneşin tepe noktasına gelmesinden öncesine kadardır.

Ramazan orucunun kazası ile nafil oruçların kazası, kefaret oruçları ve mutlak adak oruçlarının niyetini tan yeri ağarınca kadar yani geceden yapmak gerekir. Ayrıca bu oruçları niyette belirtmek lâzımdır.

•Ramazanda her gün için ayrı ayrı niyet etmek gerekir.

Oruç Tutmamayı veya Tutulan Orucu Bozmayı Mubah Kılan Şerî Mazaretler:

Hastalık, yolculuk, hâmile ve emzikli kadınların oruçtan zarar görme korkusu, hayız ve nifas hâli, şiddetli açlık ve susuzluk, düşkünlük ve ihtiyarlık.

Âyet-i kerime'de şöyle buyurulmaktadır:

"(Oruç) sayılı günlerdir. Sizden kim o günlerde hasta olur veya seferde bulunursa, tutamadığı günler sayısınca başka günlerde tutar." (Bakara: 184)

•Oruç tutmamayı mubah kılan özürlerin gündüz ortadan kalkması hâlinde, Ramazan ayına hürmet için, günün kalan kısmında yenilip içilmemesi gerekir.

Ramazan Hilâlini Gözetlemek:

- Şaban-ı şerif ve Ramazan-ı şerif aylarının yirmi dokuzuncu günleri hilâli gözetlemek farz-ı kifâyedir.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde:

"Şu halde sizden her kim o aya erişirse oruç tutsun." buyuruyor. (Bakara: 185)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz ise Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyururlar:

"Ramazan hilâlini gördüğünüz zaman oruç tutunuz, Şevval hilâlini gördüğünüz zaman iftar ediniz. Hava bulutlu olursa Şaban'ın sayısını otuza tamamlayınız." (Buhârî)

- Şaban-ı şerif'in yirmi dokuzuncu günü güneşin batışından sonra hilâl görülürse, ertesi günü Ramazan orucuna başlanır. Hava bulutlu veya dumanlı olup hilâl görülmezse Şaban ayı otuz güne tamamlanır, diğer gün oruca başlanır.

- Şaban-ı şerif'in yirmi dokuzuncu gününden sonraki günün otuzu mu Ramazan-ı şerif'in biri mi olduğunda şüphe varsa bu güne **yevm-i şek** (şüpheli gün) denir. Bu gün Ramazan orucu tutulmaz, Ramazan orucuna niyetlenmek mekruhtur, çünkü kesinlik kazanmamıştır. Nafile niyetiyle oruç tutulabilir.

- Şevval ayının hilâli Ramazan-ı şerif'in yirmi dokuzuncu günü güneşin batışından sonra araştırılır. Hilâl görülürse ertesi günü bayram yapılır. Görülmezse Ramazan-ı şerif otuza tamamlanır, diğer günü bayram yapılır.

Orucu Bozup da Yalnız Gününe Gün Oruç Tutmayı (Kazayı) Gerektiren Şeyler:

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

"Kim de hasta olur veya yolculukta bulunursa, tutamadığı günler sayısınca diğer günlerde kaza etsin. Allah sizin için kolaylık ister, güçlük istemez. Bu kolaylığı dilemesi, sayıyı tamamlamanız ve size doğru yolu gösterdiğinden dolayı Allah'ı yüceltmeniz içindir. Umulur ki şükredersiniz!" (Bakara: 185)

- Ramazan orucuna niyet etmeyerek gündüz yemek-içmek.
- Ramazan orucundan başka bir orucu bozmak.
- Yenilip-içilmesi adet olmayan şeyleri bilerek yeyip-içmek. (çiğ pirinç, toprak, çakıl taşı, kâğıt, pamuk gibi)
- Makata fitil koymak, ilâç akıtmak.
- Buruna ilâç çekmek.
- Kulağa yağ, ilâç damlatmak.
- Bile bile genize duman çekmek. (Sigara gibi lezzet alınacak dumanlardan ise kefarete de gerekir.)
- Sahur vakti geçtiği halde, geçmedi sanarak yemek yemek, mukarenette bulunmak.

- İftar vakti gelmediği halde, geldi sanarak yemek yemek, mukarenette bulunmak.
- Bir defada çok miktarda tuz yemek.
- Dokunmakla veya elle oynamakla meni gelmesi.
- Boğaza kaçan kar tanesini istemeyerek yutmak. (İsteğiyle yutarsa kefarete gerekir)
- Şer'i bir şüphe üzerine orucu bozmak.
- Unutarak yedikten sonra, oruç bozuldu zannıyla bile bile yemek.
- Abdest alırken ağıza ve buruna alınan suyun hata ile boğaza kaçması.
- Zorla oruç bozmak.
- Mukim iken geceden niyet ettiği orucu, sefere çıkınca bozmak.
- Kadınlar tenasül uzuvlarının içine bir şey damlatmak, parmakları ile yaşlık salmak veya bez tıkamak.
- Büyük abdestten sonra temizlenirken makadın içine su kaçması.
- Makadın içine çubuk gibi, şırınga ucu gibi bir şey sokmak. Bu şey tamamen makadın içine girerse kaza gerekir, bir kısmı dışında kalırsa oruç bozulmaz.

Orucu Bozup Hem Kazayı Hem de Kefareti Gerektiren Şeyler:

- Mukarenette bulunmak. İki tarafı da gerektirir.
- Yenilip içilebilecek bir şeyi bile bile yemek ve içmek.
- Ağızına giren yağmur, kar ve doluyu yutmak. Çünkü ağız biraz yummakla bunlardan korunabilir.
- Sigara içmek, enfiye çekmek.
- Azıcık tuz yemek, çünkü azında lezzet vardır.
- Karının, kocanın veya sevdiği bir kimsenin tükürüğünü yutmak.
- Son derece istekle zevcesine dokunmakla veya öpmekle inzal vaki olmadığı halde oruç bozuldu sanarak iftar etmek.

Orucu Bozmayan Şeyler:

- Oruçlu olduğunu unutarak yemek, içmek, mukarenette bulunmak.
- Bakmak ve düşünmek suretiyle meni gelmesi.
- İhtilâm olmak.

•Cünüp olan kimsenin gusletmeyi sabah namazı vaktine kadar geciktirmesi. (Cünüp olarak üzerine güneş doğarsa günah olur.)

•Boğaza toz veya sinek kaçması.

•Dişleri arasında sahurdan kalan nohut tanesinden küçük bir şeyi yutmak.

•Boğazına gelen balgamı yutmak.

•Kulağa su kaçması.

•Elde olmayarak boğaza duman gitmesi.

•Ağıza alınan ilâcın tadının boğaza kaçması.

•Mideden gelen kusuntuyu geri almak.

•Göze ilâç akıtmak.

•İdrar yoluna ilâç veya su akıtmak.

•Çok az bile olsa kendi iradesi olmadan kusmak. Kendi isteği ile parmağını boğazına sokup ağız dolusu kusarsa bozulur.

•Orucu bozmaya sadece niyetlenmek.

•Ağız çalkalandıktan sonra ağızda kalan yaşlığı tükürükle birlikte yutmak.

•Diş çektirmek bozmaz fakat çektirirken iğne vurulursa oruç bozulur.

•Kan aldirmek veya Hacamat yaptırmak.

Oruçluya Müstehap Olan Şeyler:

•Sahura kalkmak.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz sahur yemeğini tavsiye buyurmuşlar ve onda bereket olduğunu söylemişlerdir.

•Sahura kalkmak; teheccüd namazı kılmaya, zikrullahla, istiğfarla meşgul olmaya vesile olur. Sahuru geciktirmek de faziletlidir.

•Güneş batar batmaz namazdan önce acele olarak orucu bozmak.

İftarı açtıktan sonra namaz kılınabilir.

Hadis-i şerif'te şöyle buyurulmaktadır:

"İftarda acele, sahûru imsak vaktine doğru geciktiriniz." (Tirmizî)

•Orucu hurma ile, bulunmadığında su ile açmak.

•İftar esnasında me'sur duâlardan okumak.

"Allahümme leke sumtu ve alâ rızıkıe eftartü, ve aleyke tevekkeltü ve bike âmentü: Allah'ım! Senin için oruç tuttum, Senin rızıkınla iftar ettim, Sana tevekkül ettim, Sana iman ettim."

- Lüzumsuz fazla lâf konuşmaktan sakınmak.
- Akrabalara, fakirlere yardımı ve sadakayı her zamankinden çok yapmak,
- İbadetleri arttırmak, Kur'an-ı kerim okumak, zikrullahla, salât-ü selâmla meşgul olmak.
- İtikafa girmek.

"Oruçlu olan kimse hurma ile iftar etsin, bulamadığı halde su ile iftar eylesin ki su temizdir."
(Tirmizî)

Oruçluya Mekruh Olan Şeyler:

- Mideye inmeyecek şekilde birşey tatmak.
- Özürsüz ve gereksiz yere birşey çiğnemek.
- Tükürüğü ağızda biriktirip yutmak.
- Nefsinden emin olamayan bir oruçlunun zevcesini öpmesi, okşaması.
- Nefsinden emin olsun olmasın, çıplak olarak sarılmaları, mekruhtur, buna fahiş mubaşeret denir. Dudaklarını emmesi de mekruhtur ki, buna da fahiş kuble denir.
- Oruçlunun kendisini oruç tutamayacak kadar güçsüz duruma düşürecek kadar ağır iş yapması.

Bu sayılanlar harama yakın mekruhtur.

Oruçluya Mekruh Olmayan Şeyler:

- Gül ve misk gibi bir şey koklamak.
- Kendisini zayıf düşürmeyecekse kan aldırarak.
- Misvak kullanmak.
- Su ile ağzını çalkalamak.
- Göze sürme çekmek.
- Nefsinden emin olmak şartıyla oruçlunun zevcesini öpmesi, okşaması.

Müslümanlara Allah-u Teâlâ'nın bir ikramı olarak Ramazan gecelerinde mukarenette bulunmak helâl kılınmıştır.

Âyet-i kerime'de şöyle buyurulmaktadır:

"Oruç tuttuğunuz günlerin gecelerinde hanımlarınıza yaklaşmak size helâl kıldı. Onlar sizin rtnz, siz de onların rtlerisiniz. Allah sizin nefislerinize hiyanet etmekte olduğunuzu bildi de tevbenizi kabul etti ve sizi bağışladı." (Bakara: 187)

Fidye:

•Dşknlkleri sebebiyle ölünceye kadar oruç tutamayacak kadar yaşlanmış olan veya iyileşmesi umulmayan sürekli hasta olan kimseler, tutamadıkları her orucun bedeli olarak bir fidye verirler.

yet-i kerime'de şöyle buyurulmaktadır:

"Oruç tutmaya gücü yetmeyenler ise, bir yoksul doyumu fidye verir. Kim kendi isteğiyle nafile olarak hayır yaparsa, bu kendisi için daha hayırlıdır. Eğer bilerseniz, oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır." (Bakara: 184)

•Bir fidye bir fitır sadakası karşılığıdır. Yani bir fakiri iki öğün doyurmaktır. Bunun karşılığı para olarak da verilebilir.

•Fidye veremeyecek kadar fakir olan kimseler ise Allah-u Teâlâ'dan mağfiret dilerler.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

ASHÂB-I KİRAM -Radiyahallahu anhm- HAZERÂTI'NIN HAYATI

Ashbım Yıldızlar Gibidir. Hangisine Uyarsanız Hidayeti Bulmuş Olursunuz. (Beyhk)

HAZRET-İ EBU BEKİR SİDDİK -Radiyahallahu Anh- (2)

Sıddikiyet Makamı:

"Sıddık"ı getiren Resulullah Aleyhisselâm, o sıddık tasdik eden Ebu Bekir -radiyallahu anh- olmuştur.

"Sıddık"ı tasdik; Resulullah Aleyhisselâm'a iman edenlerin cümlesine şamil olmakla beraber, hususiyetle Ebu Bekir -radiyallahu anh-a aittir. Nitekim Miraç hadisesinden hemen sonra müşrikler "Duydun mu? Arkadaşın neler söylüyor? Buna da inanacak mısın?" dediler. Hiç tereddüt etmeden **"Bunu o haber vermişse doğrudur."** cevabını verdi.

İşte onun bu kesin tasdiki üzerine âyet-i kerime nâzil oldu:

"Sıdkı getiren (Muhammed) ve onu tasdik edenler (Sıddîk) muttakilerdir." (Zümer: 33)

İmâm-ı Rabbânî -kuddise sırruh- Hazretleri buyururlar ki:

"Sıddîkiyet mertebesi velilik mertebesinden üstündür. Bu makamın üstünde yalnız nübüvvet vardır. Peygambere vahiy yolu ile gelen ilim, Sıddîk'a ilham yolu ile gelir."

Bir insan Allah için teslim olmalıdır. Herhangi bir keşf-ü keramet beklememelidir. Keşf-ü kerametten sonra teslimiyetin hükmü yoktur. Çünkü onun gösterdiği teslimiyet, kişiye değil keşf-ü kerametedir.

Hazret-i Ebu Bekir -radiyallahu anh- Efendimiz'in Sıddîk'lık makamına çıkışı da bundan ötürüdür. Kayıtsız şartsız Rabb'imiz ona inandırmış. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz miraç gecesinde **"Kavmim beni tasdik etmez!"** buyurduğu zaman Cebrâil Aleyhisselâm **"Ebu Bekir seni tasdik eder. O Sıddîk'tır!"** diye cevap vermişti.

Biz de öyle iman ettik zannederiz amma hep zandayız. Allah'ımız Habib-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-in yüzüsuyu hürmetine bize de kâmil iman ihsan buyursun.

Yâr-i Ğar:

Ebu Bekir Sıddîk -radiyallahu anh- Hicret'te Sevr mağarası'nda Seyyid-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'le üç gün üç gece beraber kaldılar.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde onun mağaradaki halini ve kalbine bağladığı huzur ve itminanı beyan buyurmaktadır:

"O ikinin ikincisiydi. Hani onlar mağarada idiler ve arkadaşına: 'Üzülme! Allah bizimledir.' diyordu." (Tevbe: 40)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem-in Medine'ye Hicret etmesi için Allah tarafından izin geldiğinde adeti olmadığı halde tam öğle vaktinin sığağında Ebu Bekir -radiyallahu anh-in evine gitti. Alışılmamış bir saatte yapılan bu ziyaretten evdekiler telâşlandılar.

İçeri girdi ve:

"Yâ Ebu Bekir! Yanındakileri dışarı çıkar." buyurdu.

"Onlar kızlarımdır, yabancı değildir." dedi ve devamla: **"Anam babam sana fedâ olsun yâ Resulallah! Ne haber var?"** diye sordu.

Resulullah Aleyhisselâm ona suikast tertibini haber verdi ve:

"Bana çıkış izni verildi." buyurdu.

"Acaba size refakat etme şerefine nâil olacak mıyım?" diye tekrar sorduğunda: **"Evet!"** cevabını aldı.

Hazret-i Ebu Bekir -radiyallahu anh- sevinç gözyaşları dökmeye başladı. Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz: **"O güne kadar bir insanın sevinçten ağladığını hiç görmemiştim."** buyurmuştur...

"Devlet İttifaktan Doğar, Devletsizlik İse Nifaktan!"

***Dikkat ederseniz küffar hem İslâm dünyasını
hem de bizi 20-30 senedir birbirimize düşürmeye çalışıyor. Yıllardır bunda muvaffak
olamamıştı. Ancak kıymetli zatların vefatı ile bu tehlikeler hızla artmaya başladı.***

Taksim'de yanan ufak bir ateş beklenmedik şekilde büyüdü, ülkeye yayıldı ve bir türlü durulmadı.

Bu olayların arkasındaki dış destek ve yönlendirme de çok tartışıldı.

Türkiye'de yaşanan olayların küresel ekonomik düzende "Gelişmekte olan piyasalar"a yönelik yapılan bir operasyonla aynı zamana denk gelmesi olayların tesadüf olmadığını da gösterdi.

Geçen ay bahsettiğimiz üzere küresel ekonomi denilen düzen aslında "Borç-Faiz düzeni"dir. Ve bu düzenin aktörleri her türlü ahlaksızlığı icra ederek ülkeleri ve milletleri esir almaktan çekinmeyen yamyam sürüleridir.

Bu yamyamlar şimdi de bir şeyler çevirdiler.

Tabii burada akla gelen soru şudur: Türkiye ekonomisini etkilemek için küresel bir oyun mu tertip edildi, yoksa Türkiye tertip edilen küresel oyun içinde kaybedecekler tarafındaki ülkelere birisi miydi?

Muhtemelen operasyon Türkiye merkezli düşünülerek yapıldı. Tabii daha önce Türkiye'yi etkilemeyi pek beceremedikleri için muhtemelen küresel bir ayağa oturtmak istediler. Tahminimiz odur ki Türkiye'de bir şeyler çevirmeye çalıştılar ancak bu kadar işin büyüyeceğini onlar da tahmin edememişti. Tahmin edebilmiş olsalardı, belki küresel bir organize yapmaya lüzum duymayabilirdi.

Türkiye'nin özellikle ekonomik yönden inkişafı çok dikkat çekmeye başlamıştı. Bildiğimiz ve her zaman söylediğimiz gibi küffar milletleri Türkiye'nin hiçbir zaman belli bir sıkletin üzerine çıkmasını istememiş, hazmedememiştir. CNN vs.nin mal bulmuş mağribi gibi saatlerce canlı yayın yapması, Batı medyasının olayları iç savaş havasında dünyaya duyurmaları, Türkiye'ye dönük artniyetin de bir göstergesi oldu.

Madolyonun bu yüzünde Amerika, İngiltere, Almanya, Fransa gibi bütün batılı ülkelerin, yahudi sermayesinin Türkiye düşmanlığını görürüz.

Diğer yüzünü çevirdiğimizde ise karşımıza şu sorular çıkar:

"Tamam küffar karıştırmaya çalışıyor ancak biz ne yapıyoruz?" Veyahut:

"Küffar 20-30 senedir karıştırmaya çalışıyor da niye şimdi muvaffak oldu?"

"Küffar fitne çıkartmak için hiç ummadığı kadar münbit bir toprağı nasıl buldu?"

"Küffarın kaşımaya çalıştığı, elçiliklerdeki ajanların yıllardır irtibat kurduğu bazı halk kesimleri eski zamanlarda bu oyunlara alet olmamak için gayret gösterirken şimdi ne oldu da çoluk-çocuk meydanlara indi?"

Şeytan da insanı yoldan çıkartmaya, fitne alevlendirmeye çalışır, şeytanlaşmış insan da. Bize düşen bu oyunlara gelmemektir.

Halbuki geldiğimiz nokta nedir?

Bir anda fitne öyle bir noktaya geldi ki, tarafgirlik hemen her kesimi esaretine aldı. İnsanlar birbirine kinlendi. Çok büyük bir fitne orta yerde duruyor. Her daim kaşımaya, her daim ateş çıkartmaya müsait bir ortam oluştu.

Bu ortamın oluşmasına sebep olan hataları göremezsek, ihaleyi sadece dış güçlere yıkarsak, iş daha da büyüyecek. Ayrılık ve cepheleşme daha da derinleşecek.

Peki nedir yapılan hatalar?

1. Dış Politik Hatalar: En büyük hatamız Amerikan füze radarının Türkiye'ye konuşlanmasını kabul etmemizdir. Ondan sonrası adeta çorap söküğü gibi geldi. Suriye, İran, Rusya kimse bize güvenmez oldu. İran "Harp olursa radarı vururum" dedi. NATO, personelini korumak için füze getirdi, halk tepki göstermesin diye "NATO bizi Suriye'ye karşı koruyor." diye kılıf hazırladık. Film bu tarihten sonra aleyhimize dönmeye başladı. Halbuki Türkiye Afrika'nın ücra köşesindeki ülkelerden Filipinler'e kadar itimat edilen, güven duyulan, ihtilafların çözümü için davet edilen bir ülke haline gelmişti. Bugün şikâyet ettiğimiz dış güçleri o gün vatanımıza kendimiz kabul ettik. (Türk yakın tarihi maalesef bu ironik durumun tarihi gibidir.)

Diğer taraftan Suriye'yi niyetimiz olmadığı halde silahla tehdit ettik. Yani blöf yaptık. Bu durum da aleyhimize döndü. İran, Hizbullah pervasızca Esad yönetimini desteklemeye başladı. İşin uzaması bugünkü sıkıntıların sebeplerinden birisi oldu.

2. Siyasette Cepheci Dil: Bu dil siyasî rant sağlar. Ancak uzun vadede halkın parçalanması tehlikesi taşır. Tehlikeli bir yoldur. 80 öncesinde olduğu gibi yakın tarihimizde örnekleri vardır.

3. Adaletsiz Yaklaşımlar: Bazı grupların icraatlarına göz yumulması büyük yaralar açtı. (MİT Müsteşarının bile yargı kullanılarak hedefe konmak istenmesi en canlı bir şahittir.) Adalet duygusu çok büyük yara aldı.

4. Kin ve Nefret: Kin ve nefret terör örgütlerinin, fitne çıkartmak isteyen grupların gıdasıdır. Müslümana yakışmayan nefis-i emmare sıfatıdır. Müslüman Allah için sever, Allah için buğzeder. İslâm'a ve müslümanlara düşmanlık besleyenlere sevgi beslemez ve onlara buğzeder, ancak gönlünü onlara karşı kin ile doldurmaz. (Adaletsizlik ve haksızlık yapmaz.) Çünkü gönül Allah-u Teâlâ'nın zikri ile ve muhabbeti ile dolu olmalıdır.

Aksi halde sömürgeci hegemon güçler kendi çıkarları için bu gibi sosyolojik olguları kullanarak toplumları birbirine düşürmekten, terör ve fitne çıkartmaktan asla çekinmemişlerdir. Kullandıkları bu şeytanî yöntemler sebebiyle Gadabullah'ı ziyadesiyle celbetmişlerdir.

Oysa hakiki bir müslüman bu tuzaklara düşmez. O aklı selim ile hareket eder. Ona şeytan da şeytanlaşmış insanlar da, şeytanlaşmış dış güçler de nüfuz edemez.

Bu terbiyeyi alan hakiki müslümanlar tarih boyunca her zaman büyük devletlerin kurucusu olmuştur. Bu terbiyeden yoksun olanlar ise nefsin oyuncağı olduğu için bölücü ve yıkıcı olmuşlardır.

5. Devlet Bilinci Eksikliği: Bazı hareket ve icraatlar devlet bilincinin eksik olduğunu gösteriyor. Dikkat ederseniz Hoca Ahmed Yesevî, Şeyh Edebâlî, Akşemdin -kaddesallahu esrârehüm- gibi evliyaullah hazeratı bu millete daima birlik, beraberlik ve bir devlet bilinci aşılamışlardır. Binlerce yıllık bu terbiye,

bu toplumun genlerine işlemiştir. Bu sebeple bu millet çok zaman canından ve malından feragat ederek devletini yaşatmaya çalışmıştır. Dergimizin kurucusu merhum Ömer Öngüt -kuddise sırruh-Hazretleri'nin eserlerinde ve beyanlarında da bu bilinci görürsünüz. Bir beyanları da şöyledir: **"Devlet ittifaktan doğar, devletsizlik ise nifaktan..."**

Ancak özellikle bu ahir zamanda din adına ortaya çıkıp da nefsinin heva ve hevesi ile hareket eden, kendi nefsinin ve arzusunun başa geçmesini isteyen bölücülerde bu bilinç yoktur. Bu gibi kimselerden zehir alanların icraatı da ona göre nakıs olur maalesef.

.

Dikkat ederseniz küffar hem İslâm dünyasını hem de bizi 20-30 senedir birbirimize düşürmeye çalışıyor. Yıllardır bunda muvaffak olamamıştı. Ancak kıymetli zatların vefatı ile bu tehlikeler hızla artmaya başladı. Bize düşen bu ateşten uzak durmaktır. Resulullah Aleyhisselâm ve onun vekilleri bize bunu tavsiye etmiştir. Zira dikkat ederseniz ve derinine inerseniz gerçekten Allah için olanı göremezsiniz.

Hazret-i Allah sevgililerinin hürmetine, Allah yolunda canını sebil etmiş atalarımızın hürmetine memleketimizi muhafaza etsin, bize acısın. Amin.

| [Hakikat'te Bu Ay](#) | [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

NEYİ KALDI BU DÜNYANIN?

"Gönlümdeki Sevgiliye"

*Ölümü bal gibi alıp içtiler,
Zehiri bal gibi içesim gelir.
Yardan, maldan-mülkten serden geçtiler,
Sıratı onlarla geçesim gelir.*

*Bedene bir pulluk kefen dikmişler,
Hakk'ın sevgisini kalbe dökmüşler,
Durmadan bıkmadan nuru ekmişler,
Bir kefen de benim, biçesim gelir.*

*Sevgili, direği oldu dünyanın,
Sonrasında neyi kaldı dünyanın?
Renk renk çiçeği soldu dünyanın,
Sulanıp gül gibi açasım gelir.*

*Sular seller olup akıp gittiler,
Bu âleme şöyle bakıp gittiler,
Nurdan kanatları takıp gittiler,
Ardına takılıp uçasım gelir.*

*Sevgililer gitti ne kaldı burda?
Mekânı kurdular hakiki yurda,
Gönlüm, beynim oldu harabe, hurda,
Bir yolunu bulup kaçasım gelir.*

*Ya Rabb'i, kerem et, halime acı,
Onulmaz derdimin sende ilâcı,
Sultan'da hayat var, bendeysel acı,
Nefsin varlığını saçasım gelir.*

*Sensizlik çöktürdü, boynumu büktü,
Acılar çektiydi, acım büyüktü.
Bir anlamsız bakış, sineme yükü,
Âlemde her şeyden geçesim gelir.*

*"Âlemler Güneşi", "Âşıklar Şahı"
Senle aydınlanır, an'ın sabahı,
Bu kemter kölenin tek Padişah'ı,
Lütfetsen, kâsenden içesim gelir.*

[| Hakikat'te Bu Ay |](#) [Diğer Sayılar](#) | [Ana Sayfa](#) |

TARİHTEN SAYFALAR

Dede Korkut'un "Oğuz-nâme"lerdeki Âhir Zamanla İlgili Sözleri Üzerine... (1)

Türkler'in eski yazılı kaynakları arasında ilk sırayı alan "Oğuz-nâme"lerin içinde, Oğuz kavminin büyük ve meşhur bilge kişisi Dede Korkut'un sözleri ve manzumeleri önemli bir yer tutar. Özellikle büyük "Oğuz-nâme"nin bir parçası olan "Dede Korkut Oğuz-nâmeleri"nin günümüze ulaşan mevcut iki nüshasındaki esrarlı sözleriyle dikkati çeken Korkut Ata, bu nüshaların daha ilk satırlarında; Oğuzlar'ın geleceği hakkında gizli sırlar ve esrârengiz müjdelere veren, keşif-kerâmet sâhibi, ilhâma mazhar büyük bir velî olarak tasvir edilmiştir.

Her iki "Oğuz-nâme" nüshasının başına birbirine yakın ifâdelerle kaydedilen bu esrârengiz "Korkut Ata" tasviri aynen şöyledir:

"Hazret-i Resûl -'aleyhi's-selâm- zamânına yakın Bayat botından 'Korkut Ata' dirler, bir er kopdı. Oğuz'un ol kişi tamâm bilicisiydi, ne dir-ise olurdu. Gâyibden dürlü haber söyler-idi, Hakk Te'âlâ anuñ göñline ilhâm ider-idi. ...Korkut Ata Oğuz kavminuñ müşkilini hall ider-idi. Her ne iş olsa Korkut Ata'ya tanışmayınca işlemezler-idi. Her ne ki buyuursa kabul iderler-idi, sözün tutub tamâm iderler-idi."⁽¹⁾

Görüldüğü üzere, büyük "Oğuz-nâme"den kopup gelen bu satırlarda ilhamla geleceğe dair önemli haberler veren büyük bir velî olarak tarif edilen Dede Korkut'un, "Oğuz-nâme"lerden günümüze intikâl eden metin parçalarında karşımıza çıkan âhir zamanla ilgili sözleri; bu nüshaların istinsah zamanının bile üzerinden asırlar geçmiş olmasına rağmen, büyük çoğunluğu yaşadığımız devirde gözle görülür şekilde ayan-beyan ortaya çıkmış olması nedeniyle oldukça dikkat çekicidir.

Birazdan "Dede Korkut Kitabı"ndan ve yegâne nüshası Berlin Staatsbibliothek'te bulunan "Risâle min Kelimât-ı Oğuz-nâme el-Meşhûr bi-Atalar Sözi" adlı eserden⁽²⁾ nakledeceğimiz örnekler, Dede Korkut'un keşif ve kerâmet sahibi bir velî olduğu hakkında "Dede Korkud Oğuz-nâmeleri"nin ilk satırlarına yansıyan yukarıdaki sözlerin doğruluğunu okuyanlara fazlasıyla hissettirecek niteliktedir.

Dede Korkut'un "Oğuz-nâme"deki Âhir Zamanla İlgili Sözlerine İlişkin Örnekler:

Günümüz araştırmacıları tarafından "Oğuz-nâme"lerin XV. yüzyılda yazıya geçirildiği yönünde ortaya atılıp yakın zamâna kadar sürdürülmüş olan isâbetsiz iddiâ, bu kadîm Türk kaynağının başında yer alan Dede Korkut'la ilgili yukarıdaki sözlerin de aynı yüzyılda, bu sözlü destanları kaydedenler tarafından uydurulup esere eklendiği ve bununla Şamanist figürlerden arındırılmış "İslâmî bir Dede Korkut" tipinin ortaya çıkarılmak istendiği fikrinin dillerde dolaşmasına sebebiyet vermişti. Ancak daha XIII. yüzyılda, Ebû Bekir ed-Devadârî tarafından "Dürerüt-Ticân" adlı tarih kitabına eklenen eski bir Türk destânının başında "Oğuz-nâme"lerden "asırlardır Türklerin ellerinde dolaşır duran yazılı bir kaynak" diye sözedilmesi;⁽³⁾ hattâ o devirde, -kuşkusuz yazılı hâlde mevcut olan- bir "Oğuz-nâme" nüshasından müellifin Tepegöz hikâyesini "Dede Korkut Kitabı"ndakine benzer şekilde nakletmesi,⁽⁴⁾ "Oğuz-nâme"lerin iki asır sonra yazıya geçirildiği ve bu sırada metinlerin değiştirilmiş olabileceği iddiâsını peşinen hükümsüz hâle getirmiştir.

Dolayısıyla bu nüshalarda "Oğuz kavminin esrârengiz bilge kişisi" olarak tasvir edilen Dede Korkut'un bu yönüne de, "Oğuz-nâme"sinin başına kaydedilen bu sözler hiç ortada olmasa bile, mevcut "Oğuz-nâme" parçalarına asırlar önce aktarılan âhir zamanla ilgili sözleri, bugün gerçekten ortaya çıkmış olmalarına kıyasla başlı başına delil teşkil edecek mâhiyettedir.

Şimdi Korkut Ata'nın bu sözlerini, "Kitâb-ı Dedem Korkud" ve "Risâle min Kelimât-ı Oğuz-nâme"den parçalar hâlinde naklederek, bu sözleri yakın tarihimize ve günümüze dek uzanan gerçek olgular ekseninde değerlendirmeye çalışacağız.

1. "Kitâb-ı Dede Korkud"da Kayıtlı Olan Sözler:

Dede Korkut "Oğuz-nâme"lerinin Osmanlılar'ın kuruluş döneminde yaşadığı anlaşılan müstensihi, bu "Oğuz-nâme"lerin başına eklediği metnin devâmında, Dede Korkut'un "gaybdan verdiği türlü haber"lere bir örnek teşkil etmek üzere şu sözünü nakletmiştir:

"Korkut Ata eyitdi:

'Âhır zamânda hânlık girü Kayı'ya değe, kimesne ellerinden almaya, âhır zamân olup kıyâmet kopınça'.⁽⁵⁾

Dede Korkut'a nispet edilen bu söz, esrârengiz bir biçimde açıkça Kayı boyuna mensup Oğuzlar'dan olan Osmanlılar'ın uzun ömürlü bir devlet kuracağına işâret etmektedir. Bu nüshaların kadîm geleneği devâm ettirmek üzere Osmanlılar'ın kuruluş devrinde kopyalandığı ve o zamanda bile hânedânın hâl-i hazırda XX. yüzyıla kadar yaşayıp-yaşamayacağını bilinemeyeceği dikkate alındığında; bu sözlerin ancak keşif sâhibi bir mutasavvıfa ve dolayısıyla bu metinlerde böyle bir kişi olduğu zikredilen Korkut Ata'ya ait olabileceği kendiliğinden anlaşılır.

Birazdan "*Risâle min Kelimât-ı Oğuz-nâme*" adlı eserden aktaracağımız, günümüzde açıkça zuhûr eden ve çoğu "*Âhir zamânda...*" ifâdesiyle başlayan buna benzer sayısız sözlerinden anlaşılacağı üzere, Dede Korkut hikâyelerini istinsah eden derleyici de hiç kuşkusuz onun bu sözünü bu türden bir kaynakta görmüş ve içinde yaşadığı hânedânın zuhûruna açıkça işâret ettiği dikkatini çekince onu kopyaladığı eserin başına kaydetmiş olmalıdır.⁽⁶⁾

2. "*Risâle min Kelimât-ı Oğuz-nâme*"de Yer Alan Sözler:

Yegâne nüshası Berlin Şehir Kütüphanesi'nde yer alan ve içindeki darb-ı mesellerin tümünün büyük "*Oğuz-nâme*"den derlendiği anlaşılan "*Risâle min Kelimât-ı Oğuz-nâme el-Meşhûr bi-Atalar Sözi*" adlı bu atasözü kitabı, içeriği kadar; XV. yüzyılın ilk 10 yılı içinde yazılmış olması nedeniyle, mevcut "*Oğuz-nâme*" metinleri arasında te'lif târihinin çok eski oluşu ile de dikkati çeker. Eserin meçhul derleyicisi, yazdığı nüshayı belirttiğimiz zaman aralığında Yıldırım Bâyezîd'in büyük oğlu Emîr Süleymân'a sunmuş olduğunu, eserin hemen başında yer alan: "*Ka'an olan Emîr Süleymân salımınla sağdığın vîrsün!*" cümlesiyle açıkça te'yid etmiştir.⁽⁷⁾

İşte tam altı asır önce yazılmış olan bu esere; tasavvufî sırlara ve ilâhî keşfe erişilmedikçe ne Korkut Ata'nın, ne de XV. yüzyıl müelliflerinden herhangi birinin kendiliğinden bilemeyeceği, Dede Korkut'un âhir zamanda olacaklarla ilgili birbirinden ilginç ve esrârengiz sözlerinin kaydedilmiş olduğu dikkati çeker. Bu sözler ortalama beşer-onar parçalık cümle öbekleri hâlinde sıralandıktan sonra, her defâsında rutin cümlelerle Dede Korkut'un ağzından; bu sözleri onun henüz o günleri görmeden söylediği tekrarlanır ve her söz öbeği yine onun, o kötü günlerin şerrinden Allâh'a sığınıp ifâdeleriyle son bulur.

Dede Korkut'un, eserin ilk satırlarına yansıyan bu ilginç sözlerinden bir tânesi şudur:

"Ulu yigidüñ yanında tunnesi olsun-olmasun, cebinde bulsun-bulmasun utandurur ister: 'Benüm sende şu kadar akçam vardur' der; mürüvvetsüzlük eyler, yüzün suyn yire döker.

...Çok söyleyen karıdan dibi geçmiş güveç yeg!

Namâz kılmaz kocadan küllige ağnamış (yuvarlanmış) eşek yeg!

Eyilük bilmez âdemden göti boklu köpek yeg!

...Tatlu dirlik, gökçek düzenlük kesile, da'vâ kala. Hakk'a kulluğ itmek gide, hemân sivâ (başka şeyler) kala. Konşı konşı evine varmakdan egri hayâl ola.

Şol bazâra seyr itmege gelen Türkler, Türkmenler oranı (lâyığı) bir nesneyi begenmeyeler. ...Göñlüñ çeken taşra çığağan (dışarıda dâvetkâr) kızlar ola ve anlaruñ mer ü vaz'ına (güzel görüntü ve endâmına) ve kârına (menfaatine) imrenüp yakağan (yanan/gönül kaptıran) bizler ola.

Begler paşalar öñinde söylenen yalan yanlıs sözler ola; ulular-ekâbirler[üñ], meclisinde söyletmek içün kezzâbları (yalancıları), kallâşları ola.

O günleri görmeden söyledüm ben Dede Korkut, görmüşçe... İnanuñ baña Oğuz kavmı. Ol günlere komagıl, benüm cânım algıl Kâdir Tañrı'm!"⁽⁸⁾

Dede Korkut bu sözlerini müteâkip, yine yukarıdaki sözlerinin bir devâmı olarak şöyle der:

"Kız-oğlanuñ yüzi-sözi ko iletür, ko getürür (genç kız ve erkekler yüzü ve sözüyle 'getir-götür' diye emreder); iki konşu biri-biri ile çekişür, titiz eyler.

Hakk Te'âlâ yavuz, yüz­süz, utanmaz 'avrat kazâsından-belâsından beklesün, saklasun!

Ol günleri görmeden söyledüm ben Dede Korkut, görmüşçe... İnanuñ baña, Oğuz kavmı diriler. Ol günlere komagıl beni, cânum algıl Kâdir Tañrı'm!"⁽⁹⁾

O zamânın şerrini ve kötülüğünü ilginç tasvirlerle dile getiren Dede Korkut, zamânın bozulmuşluğunun bir neticesi olarak, o zaman geldiğinde genç yaştaki kız ve erkeklerin etraflarındakilere hükmetmeye çalışacaklarına ve komşuların birbirleriyle çatışacağına değindiği gibi; bu devirde insanların Allah'a kulluğu unutup boş şeylerle uğraşacağına, insanlar arasında güvenin kalkacağına, doyumsuzluk yüzünden en güzel nimetlere bile burun kıvrılacağına, yalan-dolanın rağbet göreceğine işâret etmekte ve yollarda gönül çeken güzel kızların ortaya çıkıp erkeklerin aklını çececeğini, zamânın evli kadınlarının ise birbirinden belâli, yüz­süz ve vurdumduymaz olacağını haber vermiştir.

Dede Korkut, küçüğün büyüğe hükmedeceği bu karanlık zamanda; halkın geçim sıkıntısı ile ekonomik zaafını, genç ve yaşlı erkeklerin sakallarının traşlı olacağını, saygının kalkacağını ve diğer olup bitecekleri ise devamla şöyle bildirmektedir:

"Çoluk-çocuk kalmaya, çoban ola!

...Ulu-kiçi (büyük-küçük) kalmaya, melik (yönetir) ola!

Yigitler-kocalar avratlar gibi çavlakî yülük (tüylerini kesmiş, traşlı) ola!

Kimsenuñ kimse yanında ödünçden (borçtan), görünçden hâceti (ihtiyâcı) bitmeye, cebi ve kîsesi (kesesi) delük ola.

Bir kişinuñ bir kişi katında hürmeti-'izzeti kalmaya.

Atanuñ-ananuñ oğla-kıza şefkatı ve merhameti olmaya; oğul ve kız hâd anları hergiz (hiçbir zaman) ri'âyet kılmaya.

Ataları tururken oğulları söyleye; añalar tururken kızlar buyruğ eyleye.

O günleri görmeden söyledüm ben Dede Korkut, görmüşçe... İnanuñ baña Oğuz kavmı diriler! Ol günlere komagıl, benüm cânum algıl Kâdir Tañrı'm!"⁽¹⁰⁾

Mîlâdî VI.-VII. asırlarda yaşadığı rivâyet edilen Dede Korkut'un, âhir zamânın dinî, siyasî ve sosyal gidişâtına ilişkin bu sözlerinin, kendisinin dediği gibi henüz "ol gönleri görmeden", "görmüşçe" söylenmiş olması dikkat çekicidir. Bu da kuşkusuz onun, "Dede Korkut Oğuz-nâmeleri"nin başında zikredildiği üzere, gerçekten İslâm tasavvufuna âşinâ olmuş keşif sâhibi bir velî olduğunun çok açık bir delilidir.

(1) Krş. "Kitâb-ı Dedem Korkûd 'alâ Lisân-ı Tâ'ife'-i Oğûzân", Städtischen Bibliotheken, Ea, nr.: 86; "Hikâyet-i Oğûz-nâme'-i Kazân Beg ve Gayrı", Vat. Turco, nr. 102. Yukarıda naklettiğimiz parça her iki nüsha metinlerinin *édition critique*'sini yansıtmaktadır.

(2) "Risâle min Kelimât-ı Oğuz-nâme el-Meşûr bi-Atalar Sözi", Berlin Staatsbibliothek, Or.: 187/94. Nüshanın fizikî özellikleri ve içeriği hakkında, bk. Cat. Pertsch, IV/34, s. 1.

(3) Ebû Bekir bin Abdullah bin Aybek ed-Devadârî, "*Dürerü't-Ticân ve Tevârih-i Gurerü'z-Zamân*", Süleymâniye Ktp. Dâmâd İbrâhim, nr.: 913.

(4) Ebû Bekir ed-Devadârî, a.g.e., vr. 202^a-203^b.

(5) Krş. "*Kitâb-ı Dedem Korkûd*", Städtischen Bibliotheken, Ea, nr.: 86, vr. 3^a; Vat. Turco, nr. 102, vr. 58^b.

(6) Nitekim Dede Korkut'un bu sözü XV.-XVI. yüzyıl müverrihlerinden Rûhî Çelebi'nin de dikkatini çekmiş ve yazdığı kroniğin "Mebâdî" ismini verdiği başlangıç kısmının ilk bâbına onu şu ifâdelerle kaydetmiştir: "*Korkut Ata'dan nakl iderler ki; dimiş imiş ki: 'Hânlık Oğuz Hân vasiyyeti mûcibince âhir Kayı Hân evlâdına düşse gerekdür, tâ kıyâmete deñli ol neslden kimse anı almasa gerekdür.'* Pes, bundan zâhir olur ki Âl-i 'Osmân saltanatı sâ'ir selâtîn saltanatına nisbet ne mertebededür!" Krş. a. mlf., "*Tevârih-i Âl-i 'Osmân*", Berlin Staatsbibliothek, Tübingen MS Or. Quart, nr.. 821, vr. 4^a. Rûhî'nin bu rivâyetinde Dede Korkut Oğuz-nâmeleri'ndeki rivâyette geçmeyen "*Oğuz Hân vasiyyeti mûcibince*" ifâdesinin yer alışı; bu rivâyetin farklı "*Oğuz-nâme*" nüshalarından aktarıldığı yönündeki tezimizin doğruluğunu bilimsel açıdan te'yid etmektedir.

(7) Krş. "*Risâle min Kelimât-ı Oğuz-nâme...*", s. 1.

(8) Krş. "*Risâle min Kelimât-ı Oğuz-nâme...*", s. 1-3.

(9) Krş. "*Risâle min Kelimât-ı Oğuz-nâme...*", s. 3.

(10) Krş. "*Risâle min Kelimât-ı Oğuz-nâme...*", s. 3-4.